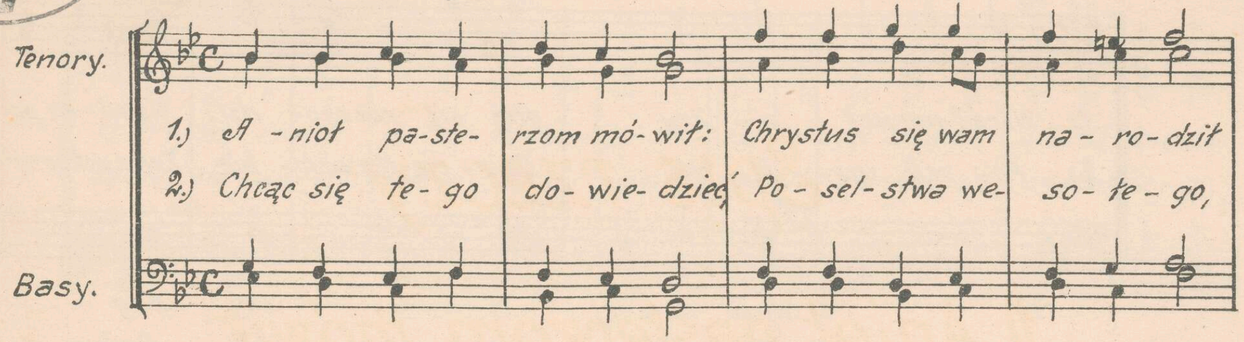
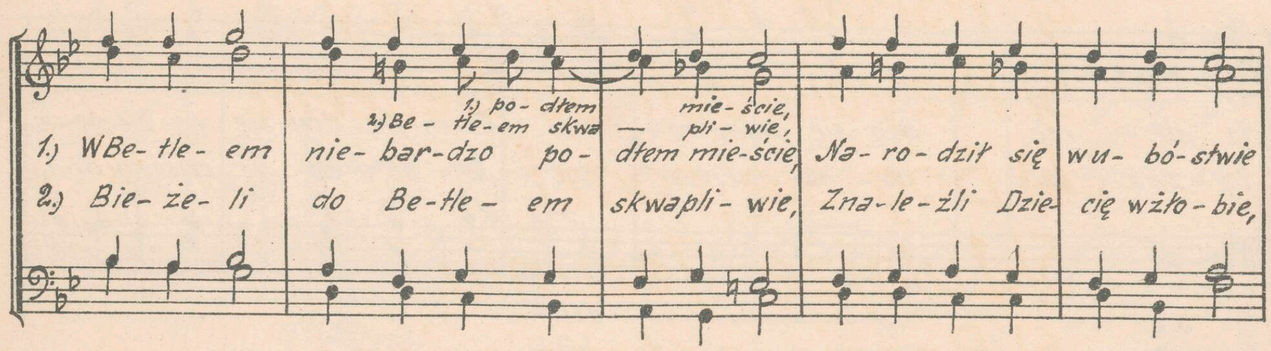
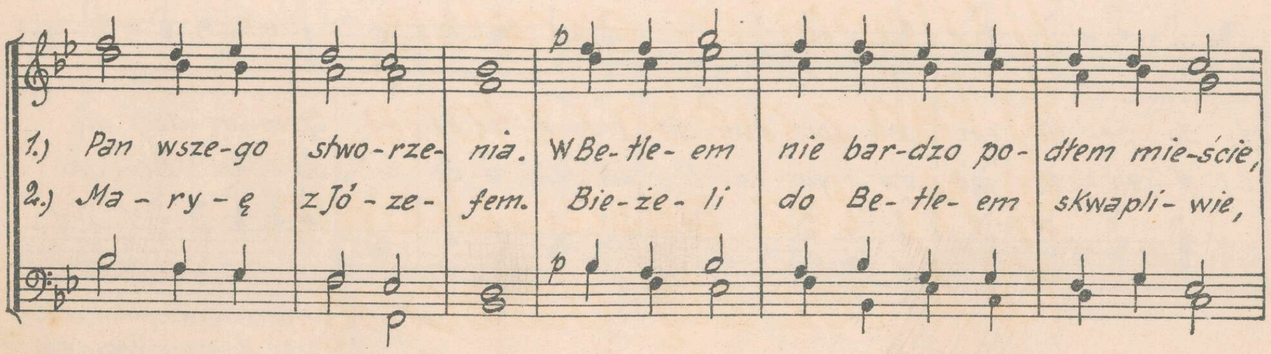
ARCHIWUM i BIBLIOTEKA Krakowskiej Kapituły Katedralnej
KK
-III-204
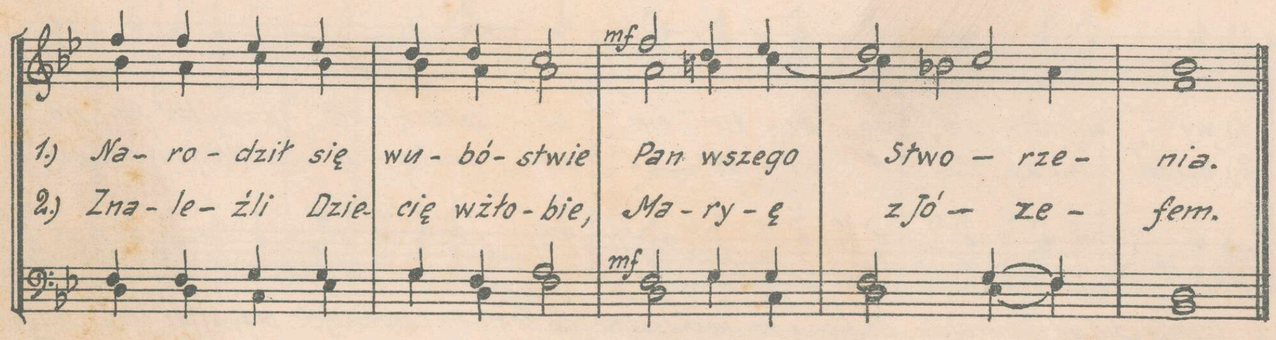
1. Anioł pasterzom mówił.

Poważnie, uroczyście.

2. Wśród nocnej ciszy.

Spokojnie

mf

1.) Wśród nocnej ci - szy głos się rozcho- dzi: Wstań- cie pa-
2.) Po- szli, zna- le- źli Dzie- cią-tko wżło- bie, Zwszystkiemi

mf

1.) Wśród no-cnej ci——— szy Bóg -
2.) Po- szli zna - le——— źli Dzie—

wesoło.

sf

1.) ste - rze, Bóg się wam ro- dzi. Czem-prę- dzej się wy- bie-raj-cie
2.) zna- ki da- ne- mi so- bie, Ja- ko Bo- gu cześć mu da-li,

of

1.) się — ro——— dzi.-
2.) cię — wżło——— bie,-

1.) do Be- tle- em po- spie-szaj-cie przy-wi- tać Pa- na. Czem-prę- dzej się
2.) A wi- ta- jąc za- wo- ła- li zwielkiej ra-do- ści. Ja- ko Bo- gu

1.) Czemprędzejsię wybierajcie,
2.) Jako Bo-gu cześćmu da-li,

1.) wy - bie-raj- cie, do Be- tle- em po- spieszaj- cie, przywitać Pa- na.
2.) cześć mu da- li A wi- ta- jąc za- wo-ła - li zwielkiej ra-do- ści.

1.) Czemprędzejsię wybierajcie, do Be-tle-em pospieszajcie, do Be-tle-em pospieszajcie przywitać Pa- na.
2.) ja-ko Bo-gu cześćmu dali, a wi-tając za-wo-ła-li, a wi-tając zawo-tali zwielkiej ra-do - ści.

3. Przybieżeli do Betleem pasterze.

Żwawo, wesoło.

1.) Przy-bie-rze-li do Be-tle-em pa-ste- rze, gra-jąc skoczno dzie-cią-te-czku
2.) Od- da-wa-li swe u- kło-ny wpo-ko- rze, to-bie zserca o-chotne-go,

1.) na li- rze: } Chwa-ła na wy- so- ko- ści, Chwa- ła na wy-so- ko- ści,
2.) o Bo- rze!
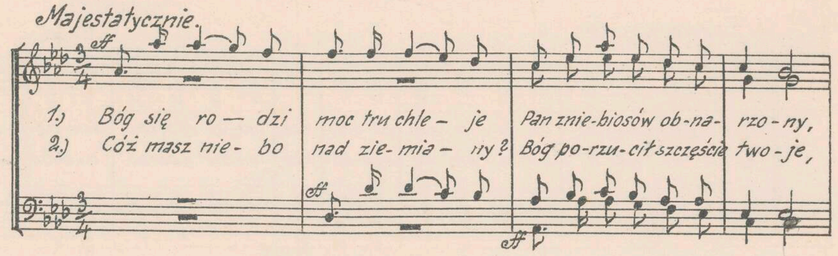
Chwa-ła, chwa- ła na wy-so- ko- śei, wy - so - ko- ści,
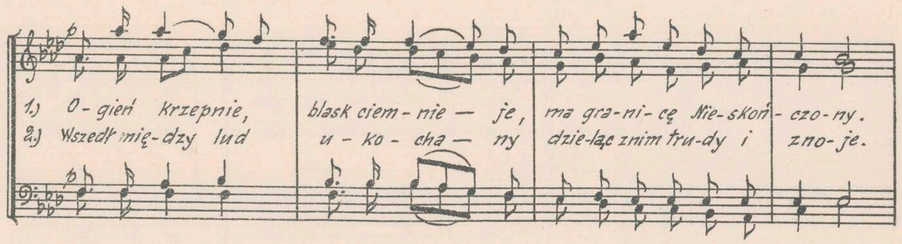
a po- kój na zie- mi. Chwa-ła na wy-so- ko- ści, chwa- ła na

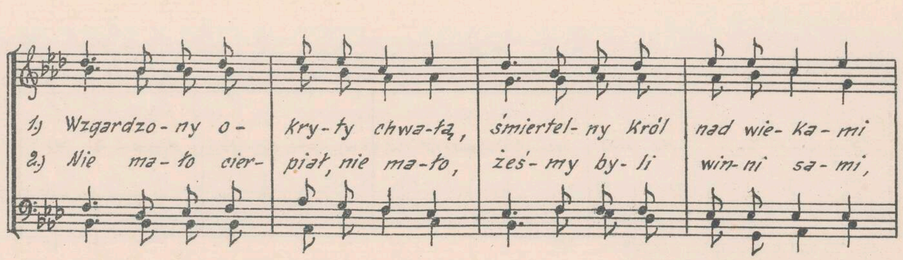
wy- so- ko- ści, a po- kój na zie- mi.
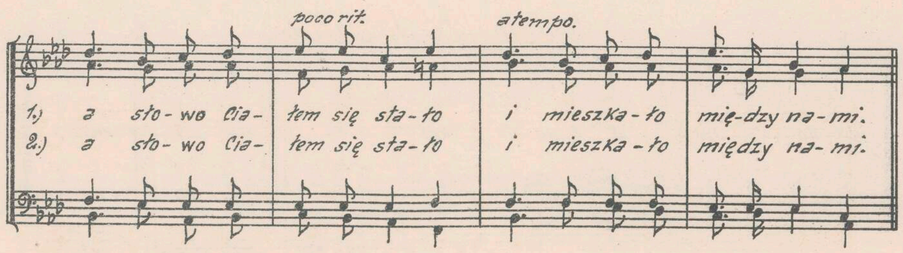
a po- kój na zie- mi.

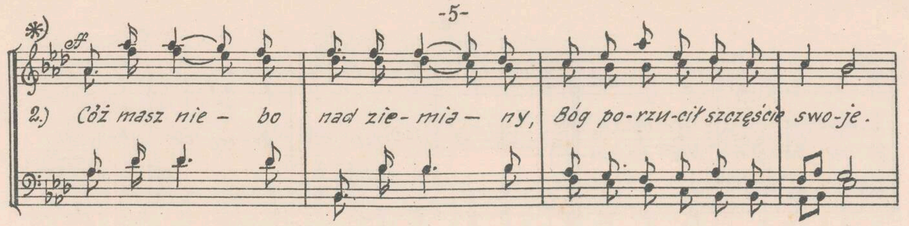
4. Bóg się rodzi.
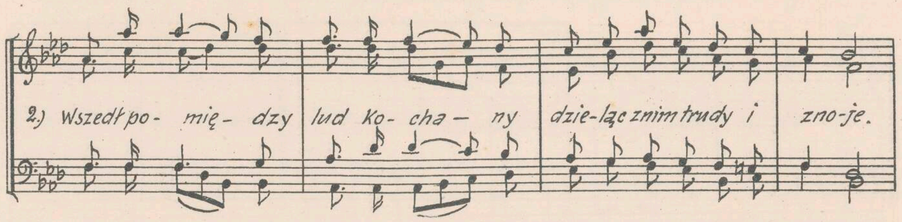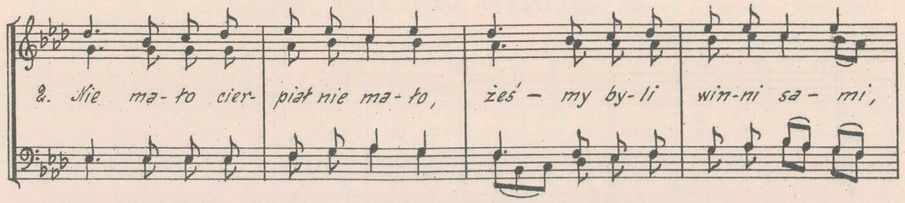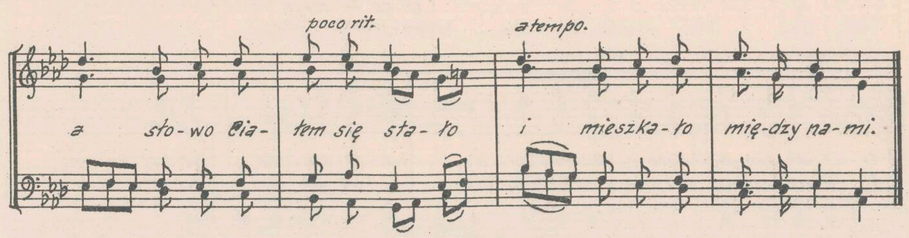

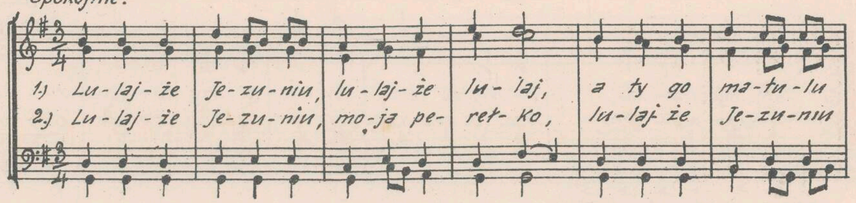

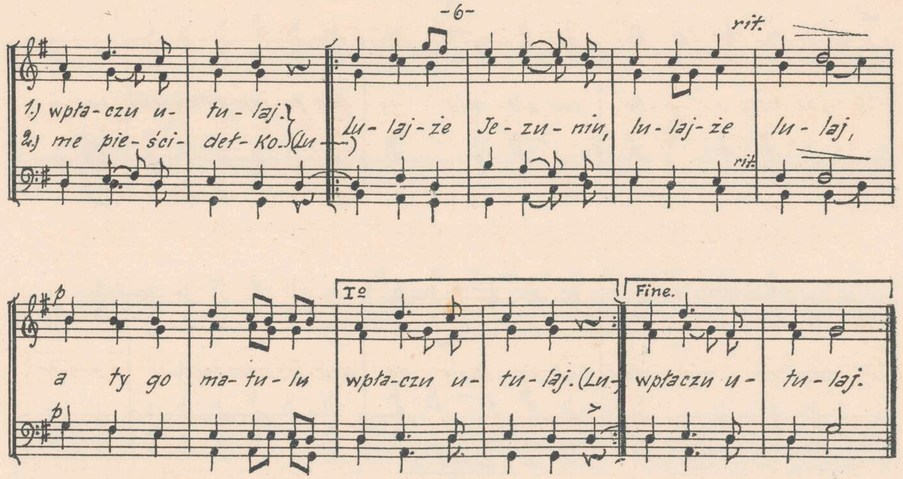

5. Lulajże Jezuniu.
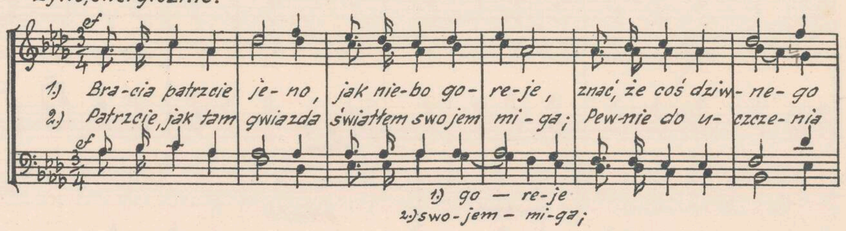

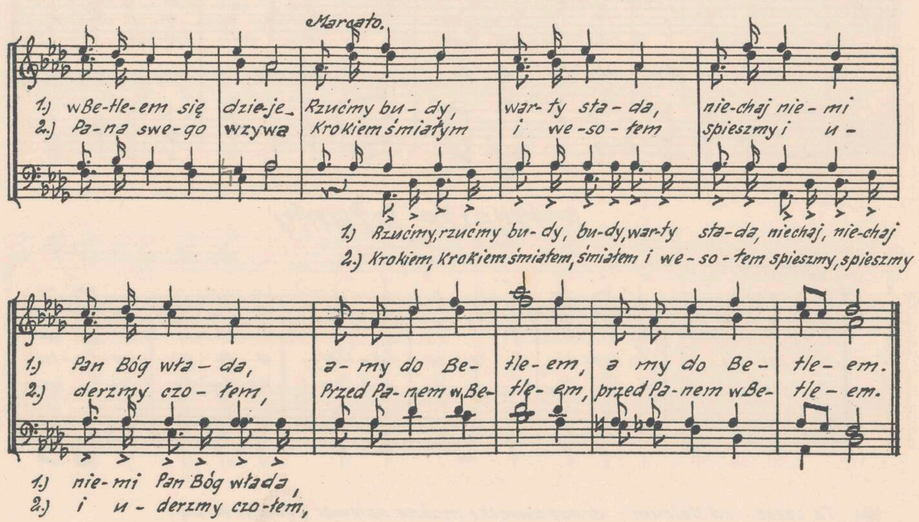
*) Ta część - ad libitum; drugą zwrotkę można śpiewać jak pierwszą.

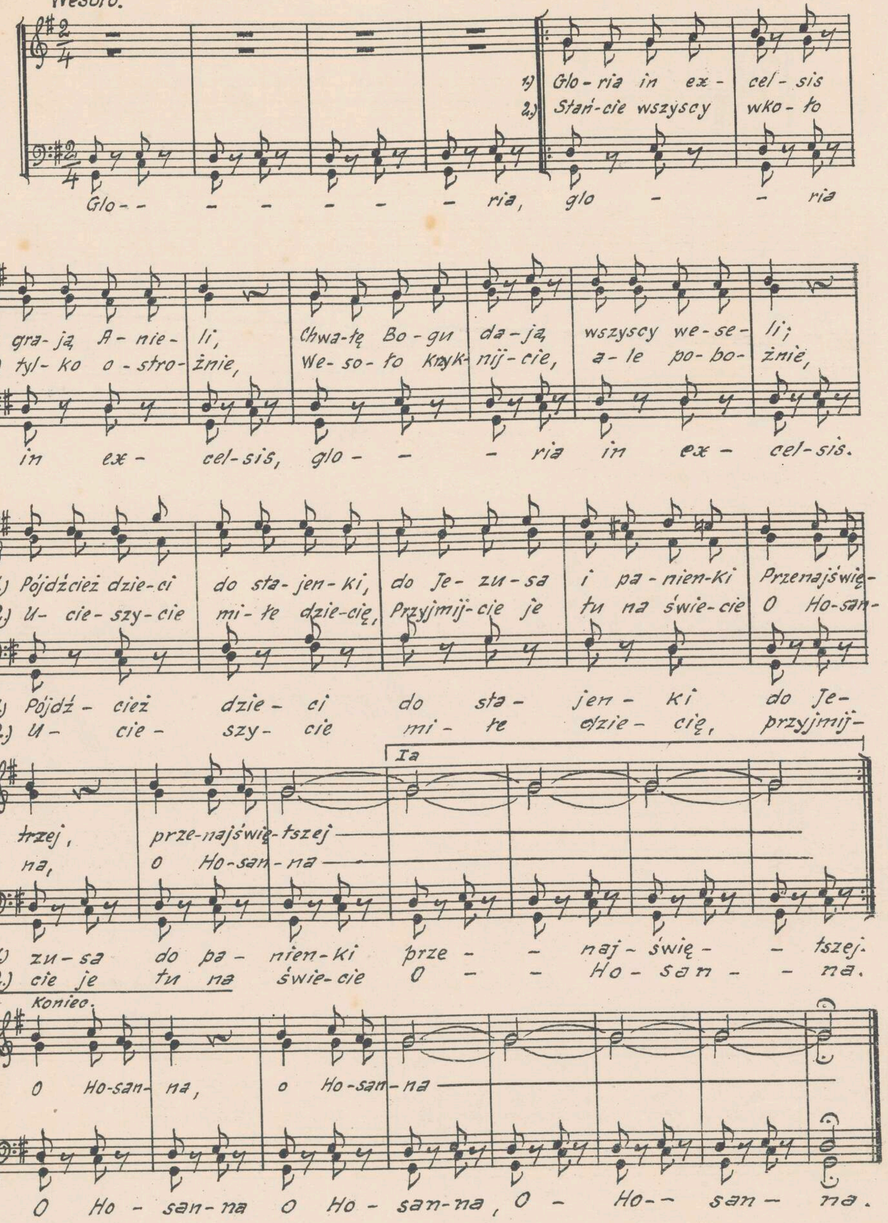
6. Bracia patrzcie jeno.

Żywo, energicznie.

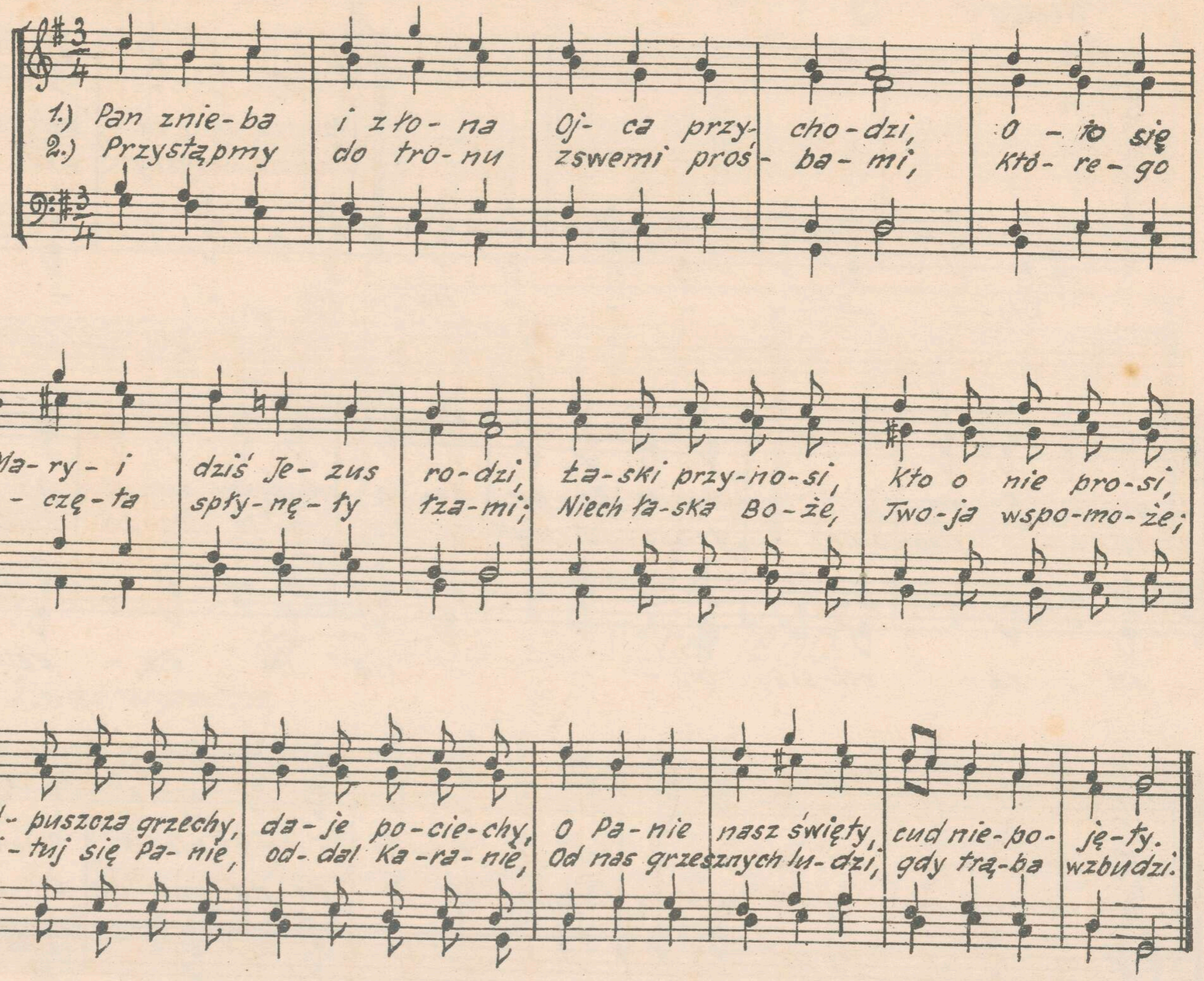

7. Gloria in excelsis.
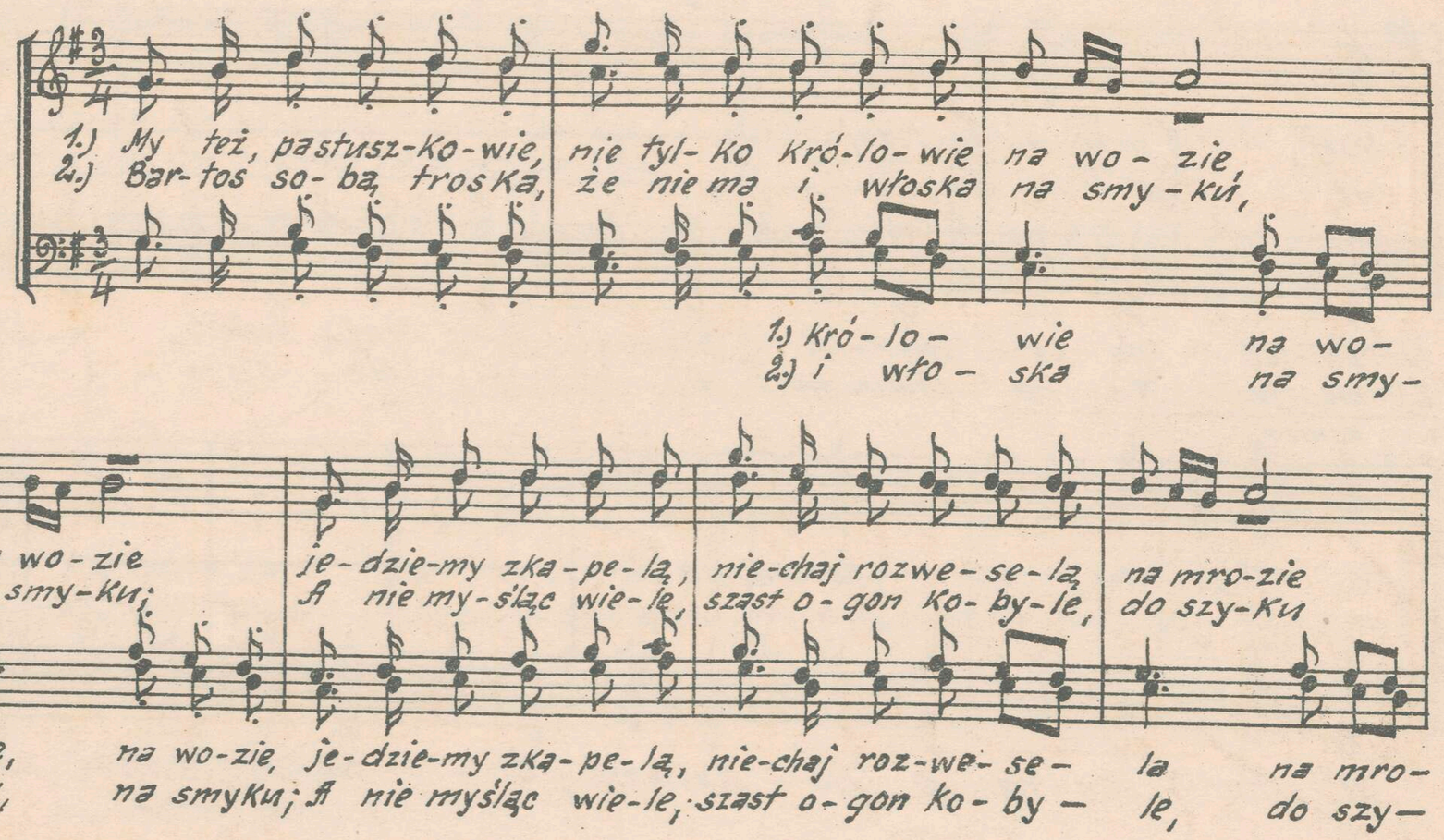

8. Pan z nieba i z łona.

Umiarkowanie.

9. My też pastuszkowie...

Wesoło.

1.) na mro-zie Graj, mó- wi je-zus, Bartku swo-je, stój dzie-cię
2.) do szy-ku: Jak zarznie wswoje sza-ta-ma-je, Aż je-zus

1.) zie, na mro-zie, Graj, mó- wi je - zu - sek, Stój dzie-cię,
2. ku, do szy-ku, Jak za- rznie po swo - je, Aż je-zus

1.) tyl-ko bas na-stro-je, i smy-czek, (smyczek), i smy-czek.
2.) pa-lusz-ka- mi ta-je: po- wo- li, (wo- li) po- wo- li.

1.) na - stro - je, i — smy-czek, i — smy-czek.
2.) mu ta - je, po — wo- li, po — wo- li.

10. A cóż z tą dziecina.

Umiarkowanie.

1.) A cóż ztą dzie- ci- ną bę-dziem czy-ni- li Co tam wsta-
2.) Po- do- bno Dzie- ciątko, że gło-dne, pła- cze; Dla te- go

1.) jen-ce zci— cha kwi- li. Za- śpie- waj- my mu we- so- to
2.) zna-mi nie ra-do ska- cze. Więc ja mu dam ku- ke- teczkę

1.) i za- tańczmy nad nim wko- to hoc, hoc, hoc, hoc.
2.) i ma- set- ka o- se- teczkę, pa, pa, pa, pa.

Copj. F. R. Poznań, X.XI.1927.

Wydawnictwa K. T. BARWICKIEGO W POZNANIU

1. **Ks. TŁOCZYŃSKI,** Msza Polska do Najśw. Marji Panny (na Benedictus: J. Herrmanna „W kaplicy" M. B. Częstochowskiej), — chór mieszany à capella.
2. **S. B. PORADOWSKI,** 3 Duos pour 2 Violon, komplet 3,— zł.
3. **Ks. K. KLEIN,** op. 17. Na jubileusz kapłaństwa — KANTATA — chór miesz.
4. **L. KUNZ,** 15 Kolend czyli Pastorałek, chór mieszany.
5. **ST. SIEDLEWSKI,** „PASTERKA", — chór z tow. organów lub orkiestry.
6. **J. HERRMANN,** „W dzień Jubileuszu", **S .B. PORADOWSKI,** „Hasło" (Graj pieśni) chór męski à capella.
7. **ST. SIEDLEWSKI, — F. NOWOWIEJSKI,** (chór mieszany). Trzy pieśni do M. Boskiej: 1. Gwiazdo morska, 2. O Marjo, życie moje, 3. O Marjo moja radość.
8. **ST. MONIUSZKO** i inni komp. „Przylecieli sokołowie"; „Oj i w polu jezioro"; „Gdzie to jedziesz Jasiu?"; „Na jagody", chór mieszany à capella.
9. **Ks. K. KLEIN,** op. 3 Msza Polska: „W tej świątyni", na chór męski z towarz. organów.
10. **W. DRZEWIECKI,** Cztery piosenki na chór mieszany w łatwym układzie.
11. **S. B. PORADOWSKI,** Na Imieniny — cztery pieśni:„ W tej chwili", „Od Imienin", „Kiedy ranne wstają zorze" i „Toast" w ukł. na chór męski.
12. **P. MASZYŃSKI,** Kantata: „Zabrzmij pieśni", chór męski z tow. fort. lub ork.
13. **Adam MINHEJMER,** Polonez „W starym dworze", chór męski z tow. fortepianu lub orkiestry.
14. **Adam MINHEJMER,** Hymn do Mistrzów Sztuki, na chór męski z towarz. fortepianu.
15. **Ks. TŁOCZYŃSKI,** Responsorja na Boże Ciało (chór męski) 4 ołtarze.
16. **Ks. K. KLEIN,** op. 2. Missa in hon. St. Adalberti, chór mieszany à cappella.
17. **Ks. K. KLEIN,** op. 11, Uroczysta Msza Polska na sopran, alt i baryton z tow. organów.
18. **Ks. K. KLEIN,** op. 13, Triumfalna Msza Polska na chór mieszany z tow. organ.
19. **Ks. K. KLEIN,** op. 20, Msza Pasterska na 4 równe głosy z towarz. organ.
20. **Ks. K. KLEIN,** op. 21 — Msza Wielkanocna na 4 równe głosy z tow. organ.
21. **Ks. K. KLEIN,** op. 22, Msza do Ducha świętego na 4 równe głosy z tow. org.
22. **Z. MOCZYŃSKI,** Responsorja na Boże Ciało (4 ołtarze), chór mieszany.
23. **B. DEMBIŃSKI,** 4 Pieśni na Wielki Post, chór mieszany à cappella.
24. **J. GALL i inni komp.** — 4 Pieśni na Wielkanoc, chór mieszany à cappella.
25. **Józef Navratil,** Missa in D-dur na chór mieszany z tow. organów lub orkiestry.
26. **T. K. BARTKIEWICZ,** Msza Pasterska, złożona z kolend i pieśni polskich na chór mieszany z tow. organ. lub ork.
27. **T. K. BARTKIEWICZ,** „Sielanka" na tle mel. ludowych na 2 gł. chór męski z towarz. fortep. lub orkiestry.
28. **T. K. BARTKIEWICZ,** — „Na swojską nutę". Polonez na chór mieszany z towarz. fortepianu lub orkiestry.
29. **Ed. PONIECKI,** 4 pieśni nad grobem („W mogile ciemnej", „Po burzliwym życia biegu", „Zmarły człowiecze" i „Dzień on dzień") na chór mieszany.
30. **Ed. PONIECKI,** „Dumka"; — „Poco u mnie czarnobrewki", chór mieszany.
31. **ST. MONIUSZKO,** — „Polonez" z op. „Halka", chór męski z tow. fortepianu lub orkiestry.
32. **B. DEMBIŃSKI,** „Marzenia o wiośnie", chór żeński z tow. fortep.
33. **F. NOWOWIEJSKI,** Po żniwach, Wielkopolska pieśń ludowa, chór mieszany.
34. **ST. MONIUSZKO, KUNZ,** „Czy w radzie", „Jadą husarzy" i **J. HERRMANNA** „Nasza chata", chór mieszany.
35. **B. PORADOWSKI — DWORZACZEK,** „Pożegnanie" i „Witamy", dwie pieśni okoliczn. na chór mieszany à cappella.
36. **Kazuro - BARTKIEWICZ, Trzy łatwe** pieśni na chór mieszany.
37. **T. SOBIESKI,** 4 łatwe pieśni na chór mieszany.
38. **T. SOBIESKI,** Trzy pieśni 16 w. chór mieszany à cappella.
39. **T. SOBIESKI,** „Moc Filli" z 17 wieku, chór mieszany à cappella.
40. **KURPIŃSKI - BARTKIEWICZ,** „Bohaterowi" (Cieniom poległych), chór mieszany z towarz. fortepianu.
41. **S. B. PORADOWSKI,** Air, Violon et Piano. Op. 6, Nr. 4.
42. **Ks. KRAWCZYK,** Pieśń do św. Stanisława Kostki, chór mieszany i 2 pieśni do św. Stanisława Bisk
43. **STYŚ W.,** Dwie kolendy, chór miesz. z towarz. organów.
44. **DRZEWIECKI WŁ.,** Cztery kolendy chór mieszany à cappella. (Z specjaln. uwzględn. na chóry gimnaz. i seminar.)
45. **Ks. J. WIŚNIEWSKI,** „Ecce sacerdos magnus", chór miesz. z tow. organów.
46. **CZTERY PIEŚNI** na chór męski: „O ziemio ojców", „Bracia rocznica", „Dzwon Zygmunt", i „Poszedłbym ja".
47. **J. PADEREWSKI,** „Hej orle biały", chór męski z tow. fortep. lub orkiestry.
48. **J. GALL, Ks. SURZYŃSKI,** 9 przygod. pieśni na chór męski à cappella.
49. **ST. MONIUSZKO,** „Ojcze nasz"; **Ks. SURZYŃSKI,** „Wszystkie trony niebieskie", chór mieszany z tow. organów.
50. **ST. WIECHOWICZ,** 3 pieśni rel. (motety) na chór mieszany á cap
51. **FR. CHOPIN i A. MINHEJMER,** Polonez A-dur na chór mieszany z tow. fortep. lub orkiestry.
52. **DWIE PIEŚNI ŻAŁOBNE** 1. „Na groby", mel. Wojkowskiego; 2. „Zmarły człowiecze" T. Klonowki, w ukł. na chór męski à cappella.
53. **O. M. ŻUKOWSKI,** Polonez „Hej śpiewacy", sł. D. Czyżewskiego, w układzie
54. **ST. MONIUSZKO, J. GALL,** „Pieśń wojenna", chór męski à cappella.
55. **ST. WIECHOWICZ,** 10 kolend w ł. opr. na ch. męski à cap.
56. **ST. WIECHOWICZ,** 10 kolend w ł. opr. na ch. miesz. à cap.

Katalog na życzenie wysyłamy niezwłocznie.

Do wszelkich naszych wydawnictw są na składzie głosy po niskiej cenie, i w dowolnej ilości do nabycia.

CATH. GRAC. A. ECHO PITC

KK-III-204

TENORY.

St. WIECHOWICZ.

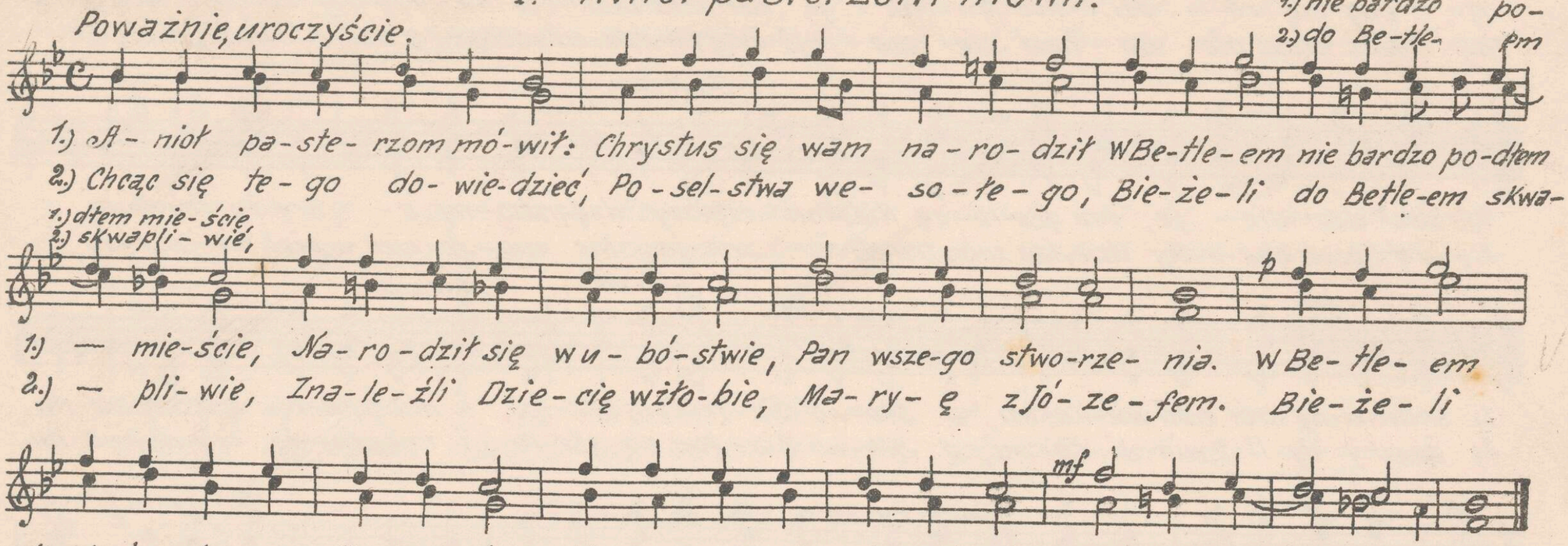
10 Kolend polskich

w łatwem
opracowaniu na chór męski à cappella.

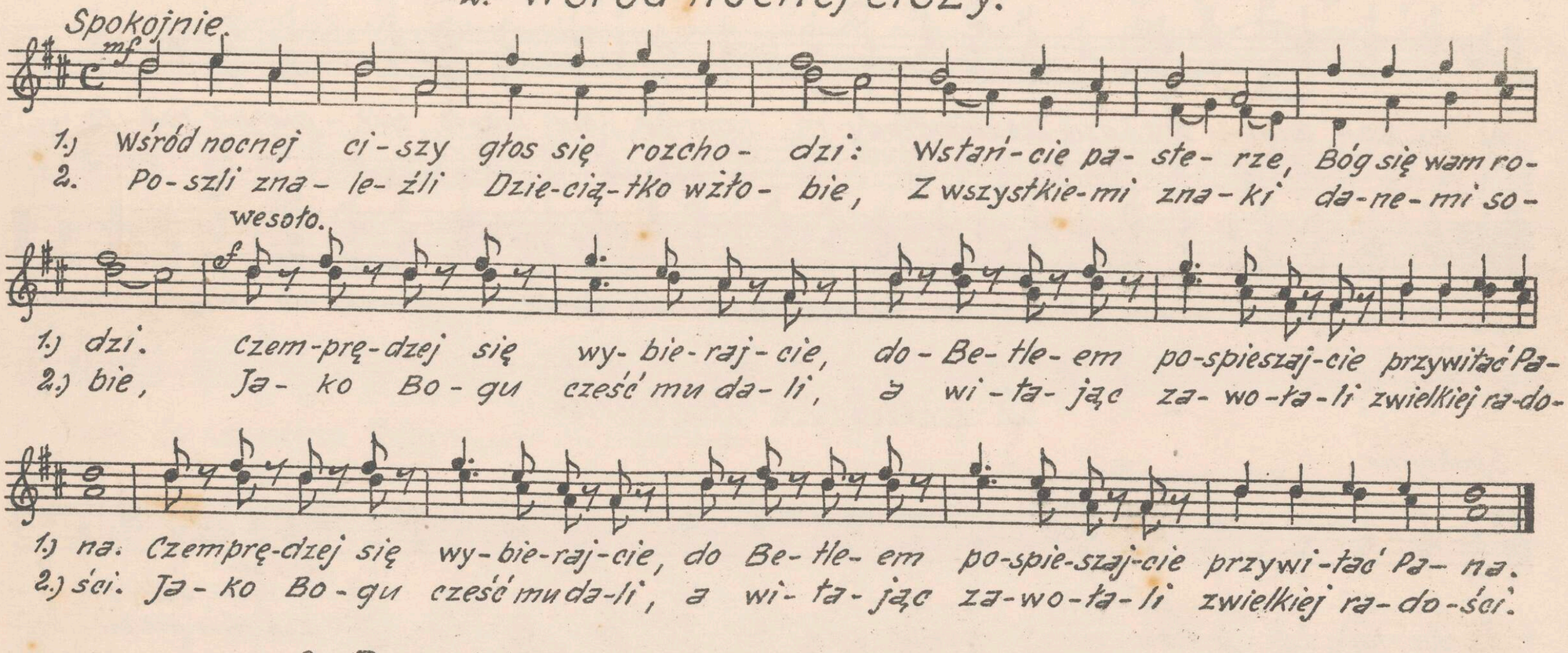
Z. Wydawnictw
K. T. Barwickiego Poznań.
№ 55.

BIBL. CATH. CRACOV. CHOR.

1. Anioł pasterzom mówił.

2. Wśród nocnej ciszy.

3. Przybieżeli do Betleem pasterze.

Bibl. Kapt.

4. Bóg się rodzi.

Majestatycznie.

1.) Bóg się ro – dzi moc tru-chle- je Pan znie-biosów ob-na – rzo-ny, O-gień krzepnie,
2.) Cóż masz nie- bo nad zie- mia – ny? Bóg po-rzu-cił szczęście swo-je, Wszedł pomiędzy

1.) blask ciem-nie – je, ma gra-ni-cę Nieskoń-czo-ny. Wzgardzo-ny o- Kry-ty chwa-łą,
2.) lud ko- cha – ny dzie-lące z nim trudy i zno-je. Nie ma-ło cier- piał, nie ma-ło,

poco rit. a tempo.

1.) śmiertel-ny król nad wie-ka-mi, a Sło-wo Cia-łem się sta-ło i mieszka-ło między na-mi.
2.) żeśmy by-li win-ni sa-mi, a Sło-wo Cia-łem się sta-ło i mieszka-ło mię-dzy na-mi.

2.) Cóż masz nie- bo nad zie- mia – ny? Bóg po-rzu-cił szczęście swo-je. Wszedł po- mię – dzy

2.) lud ko- cha — ny dzie-lące z nim trudy i zno-je. Nie ma-ło cier – piał, nie ma-ło,

poco rit. a tempo.

2.) żeśmy by-li winni sa-mi, a Sło-wo Cia-łem się sta-ło i mieszka-ło między na-mi.

5. Lulajże Jezuniu.

Spokojnie.

1.) Lu-laj-że Je- zu-niu, lu-laj-że lu-laj, a ty go ma-tu-lu wpłaczu u-
2.) Lu-laj-że Je- zu-niu, mo-ja pe- reł-ko, lu- laj-że Je- zu-niu me pie-ści-

rit.

1.) tu-laj.
2.) dek-ko. } Lu-laj-że je- zu-niu, lu-laj-że lu-laj, a ty go

Iº Fine.

1-2. ma-tu-lu wpła- czu u- tu-laj. wpła-czu u – tu-laj.

*) Ta część - ad libitum; drugą zwrotkę można śpiewać jak pierwszą.

TENORY.

6. Bracia patrzcie jeno.*)

Żywo, energicznie.

1.) Bra-cia patrzcie je- no, jak nie-bo go- re- je, znać, że coś dziw- ne- go
2.) Patrzcie jak tam gwiazda światłem swojem mi- ga; Pewnie do ucz- cze- nia

Marcato.

1.) w Be-tle-em się dzie-je. Rzućmy bu-dy, war-ty sta-da, nie-chaj nie-mi
2.) Pa-na swe-go wzy-wa. Kro-kiem śmiałym i we- so-łym śpieszmy i u –

1.) Pan Bóg wła-da, a my do Be- tle- em, a my do Be- tle- em.
2.) derz my czo-łem, Przed Pa-nem w Be- tle- em, przed Pa-nem w Be- tle- em.

7. Gloria in excelsis.

Wesoło.

1.) Glo-ria in ex- cel-sis gra-ją, A- nie- li, Chwałę Bo-gu da-ją,
2.) Stańcie wszyscy w ko-ło, tyl- ko o- stro-żnie, We- so-ło krzyknij-cie,

1.) wszyscy we- se- li; Pójdźcież dzie-ci do sta-jen-ki, do Je- zu-sa i pa-nienki Przenajświę
2.) a- le po- bo- żnie, U- cie-szy-cie mi-łe dziecię, Przyjmijcie je tu na świecie, O Hosan-

Iº Koniec.

1.) trzej, przenajświę- trzej
2.) na, o Ho-san- na o Ho-san-na, o Ho-san- na.

8. Pan z nieba i z łona.

Umiarkowanie.

1.) Pan znie- ba i zło- na Oj- ca przy-cho-dzi, O- to się z Ma-ry- i
2.) Przystąpmy do tro-nu z swe-mi proś- ba-mi, Któ-re- go o – czę- ta

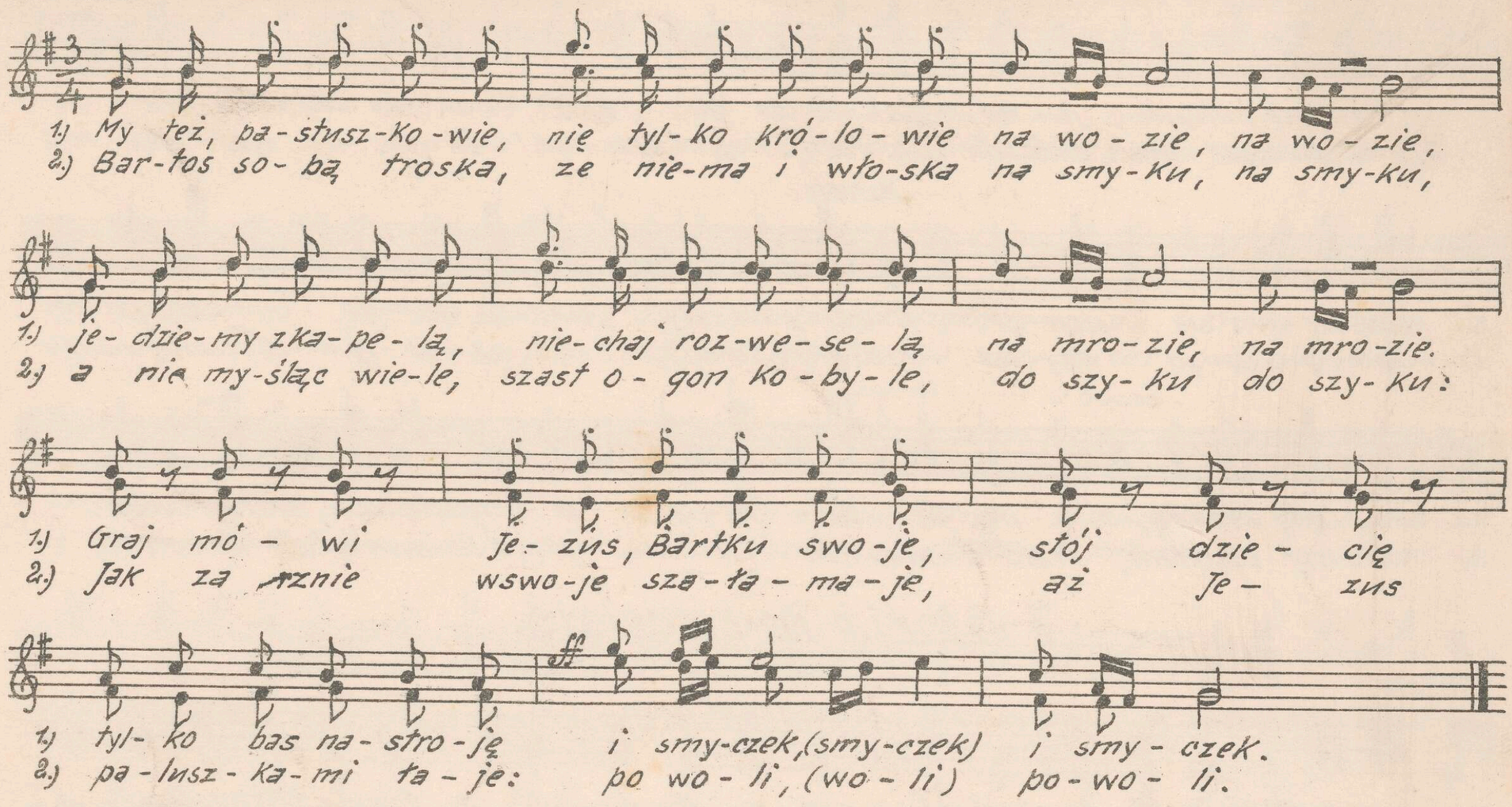
1.) dziś Je-zus ro- dzi, ła-ski przy-no-si, Kto o nie pro-si, Od-puszcza grzechy,
2.) spły- nę- ły łza-mi; Niech ła-ską, Bo- że, Two-ja wspomo-że; Zli-tuj się pa-nie,

1.) da- je po- cie-chy, O Pa. – nie nasz świę-ty, cud nie- po- ję- ty.
2.) od- dal ka- ra- nie, Od nas grzesznych lu- dzi, gdy trą- ba zbu- dzi.

Uwaga dla dyrygenta: W partyturze brak kasownika w II tenorze przy nucie ges w 6. takcie. Ma być g.
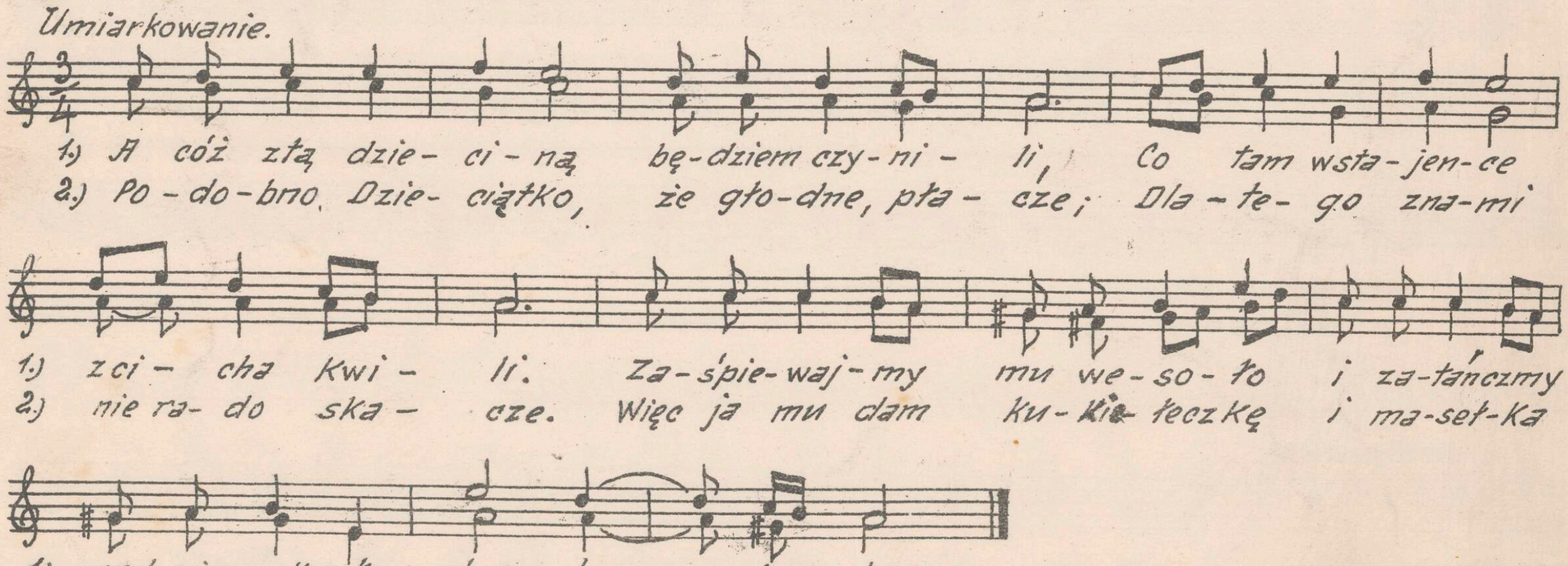
9. My też pastuszkowie.

Wesoło.

10. A cóż z tą dziecina.

Umiarkowanie.

Nakładem „Liry" Poznań - 27. X. 1927. F. R.

KK-III-204

BIBL. CATH. CRACOVIENSIS

TENORY.

St. WIECHOWICZ.

10 Kolend polskich

w łatwem
opracowaniu na chór męski à cappella.

Z. Wydawnictw
K. T. Barwickiego Poznań.
№ 55.

1. Anioł pasterzom mówił.

Poważnie, uroczyście.

1.) A - niot pa - ste - rzom mó - wił: Chrystus się wam na - ro - dził W Be - tle - em nie bardzo po - dłem
2.) Chcąc się te - go do - wie - dzieć, Po - sel - stwa we - so - te - go, Bie - że - li do Betle - em skwa -
1.) dłem mie - ście,
2.) skwapli - wie,
1.) — mie - ście, Na - ro - dził się w u - bó - stwie, Pan wsze - go stwo - rze - nia. W Be - tle - em
2.) — pli - wie, Zna - le - źli Dzie - cię wżło - bie, Ma - ry - ę z Jó - ze - fem. Bie - że - li

1.) nie bar - dzo po - dłem mie - ście, Na - ro - dził się w u - bó - stwie, Pan wsze - go — stwo - rze - nia.
2.) do Be - tle - em skwa - pli - wie, Zna - le - źli Dzie - cię wżło - bie, Ma - ry - ę z Jó - ze - fem.

2. Wśród nocnej ciszy.

Spokojnie.

1.) Wśród nocnej ci - szy głos się rozcho - dzi: Wstań - cie pa - ste - rze, Bóg się wam ro -
2. Po - szli zna - le - źli Dzie - cią - tko wżło - bie, Z wszystkie - mi zna - ki da - ne - mi so -
wesoło.
1.) dzi. Czem - prę - dzej się wy - bie - raj - cie, do - Be - tle - em po - spieszaj - cie przywitać Pa -
2.) bie, Ja - ko Bo - gu cześć mu da - li, a wi - ta - jąc za - wo - ła - li z wielkiej ra - do -
1.) na. Czemprę - dzej się wy - bie - raj - cie, do Be - tle - em po - spie - szaj - cie przywi - tać Pa - na.
2.) ści. Ja - ko Bo - gu cześć mu da - li, a wi - ta - jąc za - wo - ła - li z wielkiej ra - do - ści.

3. Przybieżeli do Betleem pasterze.

Żwawo wesoło.

1.) Przy - bie - rze li do Be - tle - em pa - ste - rze, gra - jąc skocznо dziecią - te - czku na li - rze:
2.) Od da - wa - li swe u - kło - ny w po - ko - rze, to - bie z ser - ca o - chotne - go, o Bo - że!
1-2.) Chwa - ta na wy - so - ko - ści, chwa - ta na wy - so - ko - ści, a - po - kój na zie - mi.
1-2.) Chwa - ta na wy - so - ko - ści, chwa - ta na wy - so - ko - ści, a po - kój na zie - mi.

4. Bóg się rodzi.

Majestatycznie.

1.) Bóg się ro – dzi moc tru-chle- je Pan znie-biosów ob-na – rzo-ny, O-gień krzepnie,
2.) Cóż masz nie- bo nad zie- mia – ny? Bóg po-rzu-cił szczęście swo-je, Wszedł pomiędzy

1.) blask ciem-nie – je, ma gra-ni-cę Nieskoń-czo-ny. Wzgardzo-ny o- Kry-ty chwałą,
2.) lud ko – cha – ny dzie-lące znim trudy i zno-je. Nie ma-ło cier- piał, nie ma-ło,

poco rit. a tempo.

1.) śmiertel-ny król nad wie-ka-mi, a Sło-wo Cia-łem się sta-ło i mieszka-ło między na-mi.
2.) żeśmy by-li win-ni sa-mi, a Sło-wo Cia-łem się sta-ło i mieszka-ło mię-dzy na-mi.

2.) Cóż masz nie- bo nad zie- mia – ny? Bóg po-rzu-cił szczęście swo-je. Wszedł po- mię – dzy

2.) lud ko – cha — ny dzie-lące znim trudy i zno-je. Nie ma-ło cier – piał, nie ma-ło,

poco rit. a tempo.

2.) żeśmy by-li winni sa-mi, a Sło-wo Cia-łem się sta-ło i mieszka-ło między na-mi.

5. Lulajże Jezuniu.

Spokojnie.

1.) Lu-laj-że Je- zu-niu, lu-laj-że lu-laj, a ty go ma-tu-lu wptaczu u-
2.) Lu-laj-że Je- zu-niu, mo-ja pe- ret-ko, lu- laj-że Je-zu-niu me pie-ści-

rit.

1.) tu-laj.
2.) det-ko. } Lu-laj-że Je- zu-niu, lu-laj-że lu-laj, a ty go

I2 Fine.

1-2. ma- tu-lu wpta- czu u- tu- laj. wpta-czu u – tu- laj.

*) Ta część - ad libitum; drugą zwrotkę można śpiewać jak pierwszą.

TENORY.

6. Bracia patrzcie jeno.*)

Żywo, energicznie.

1.) Bra-cia patrzcie je- no, jak nie-bo go- re- je, znać, że coś dziw- ne – go
2.) Patrzcie jak tam gwiazda światłem swojem mi-ga; Pewnie do ucz- cze- nia

Marcato.

1.) w Be-tle-em się dzie-je. Rzućmy bu-dy, war-ty sta-da, nie-chaj nie-mi
2.) Pa-na swe-go wzy-wa. Kro-kiem śmiałym i we-so-łym spieszmy i u –

1.) Pan Bóg wta-da, a my do Be- tle- em, a my do Be – tle – em.
2.) derz my czo-łem, Przed Pa-nem w Be- tle- em, przed Pa-nem w Be- tle- em.

7. Gloria in excelsis.

Wesoło.

1.) Glo-ria in ex- cel-sis gra-ją, A-nie- li, Chwałę Bo-gu dа-ją,
2.) Stańcie wszyscy wko-ło, tyl- ko o- stro-żnie, We- so- ło Krzyknij-cie,

1.) wszyscy we-se- li; Pójdźcież dzie-ci do sta-jen-ki, do Je- zu-sa i pa-nienki Przenajświę
2.) a- le po- bo- żnie, U- cie-szy-cie mi-łe dziecię, Przyjmijcie je tu na świecie, O Hosan-

I2 Koniec.

1.) trzej, przenajświę- trzej
2.) na, o Ho-san- na o Ho-san-na, o Ho-san- na.

8. Pan z nieba i z łona.

Umiarkowanie.

1.) Pan znie- ba i zło- na Oj- ca przy-cho-dzi, O- to się z Ma-ry- i
2.) Przystąpmy do tro- nu z swe-mi proś- ba- mi, Któ-re- go o – czę – ta

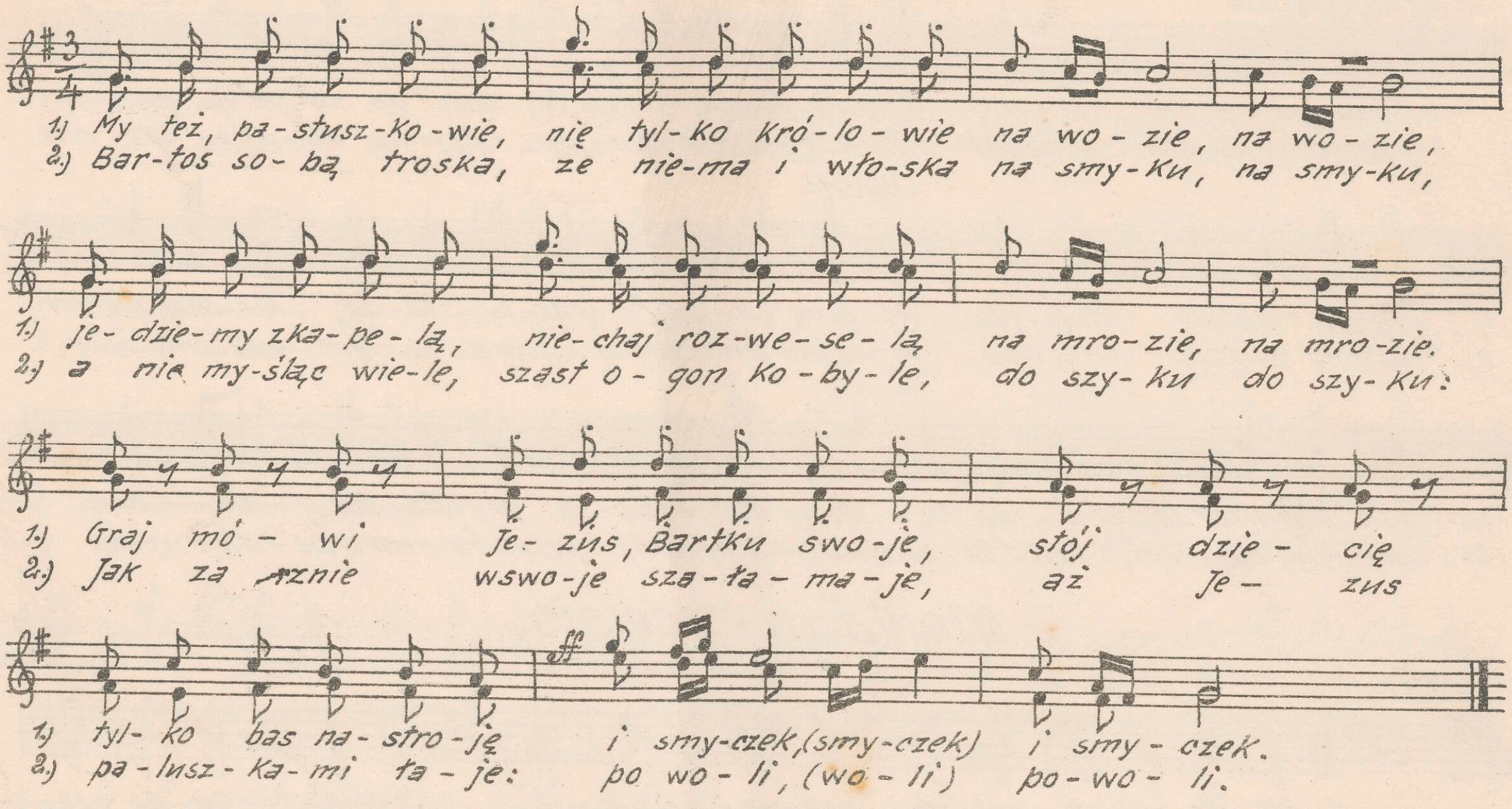
1.) dziś Je-zus ro- dzi, Ła-ski przy-no-si, kto o nie pro-si, Od-puszcza grzechy,
2.) spły- nę- ły łza- mi; Niech ła-skа, Bo- że, Two-ja wspomo-że; Zli-tuj się pa-nie,

1.) da – je po- cie- chy, O Pa. – nie nasz świę-ty, cud nie- po- ję- ty.
2.) od- dal ka- ra- nie, Od nas grzesznych lu- dzi, gdy trą- ba zbu- dzi.

Uwaga dla dyrygenta: W partyturze brak kasownika w II tenorze przy nucie ges w 6. takcie. Ma być g.

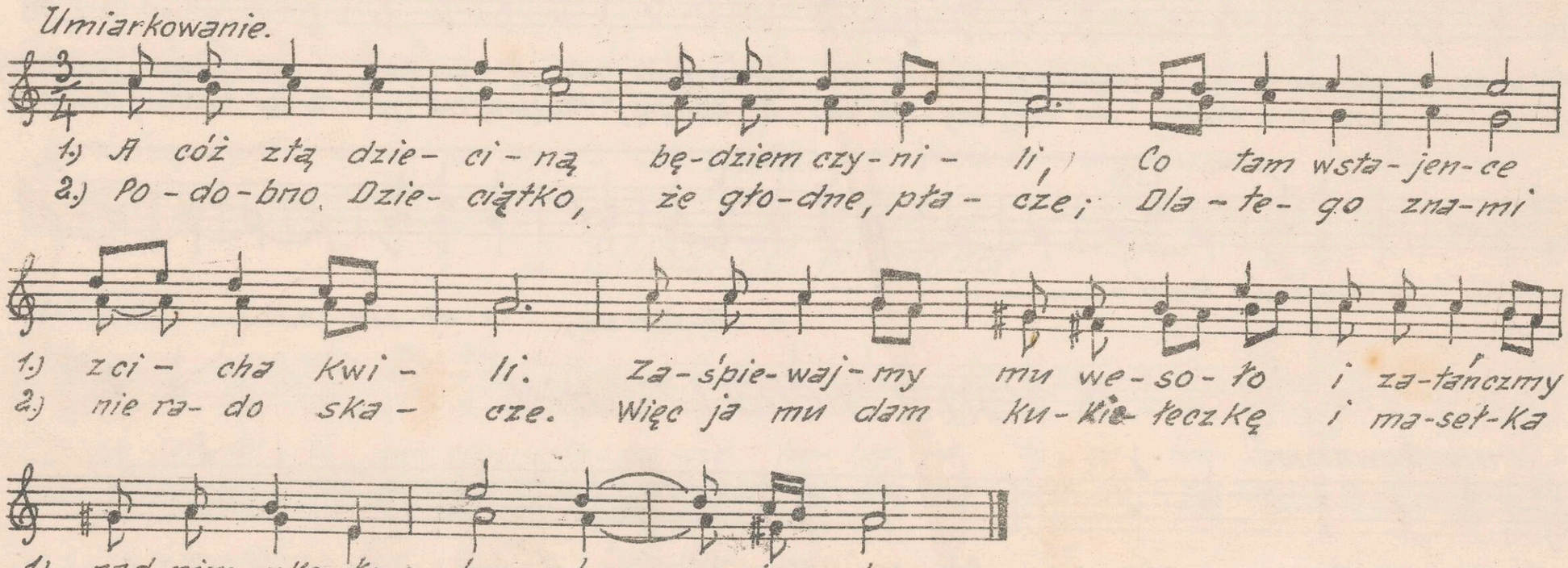
9. My też pastuszkowie.

Wesoło.

10. A cóż z tą dziecioną.

Umiarkowanie.

Nakładem „Liry" Poznań - 27. X. 1927. F. R.

KK-III-204

TENORY.

St. WIECHOWICZ.

10 Kolend polskich

w tatrzeńskiem opracowaniu na chór męski à cappella.

Z. Wydawnictw K. T. Barwickiego Poznań. № 55.

CATH. CRAC. A. CHOAPITL.

1. Anioł pasterzom mówił.

Poważnie, uroczyście.

1.) A - nioł pa - ste - rzom mó - wił: Chrystus się wam na - ro - dził W Be - tle - em nie bardzo po - dłem
2.) Chcąc się te - go do - wie - dzieć, Po - sel - stwa we - so - łe - go, Bie - że - li do Betle - em skwa -
1.) dłem mię - ścię,
2.) skwapli - wie,
1.) — mie - ście, Na - ro - dził się w u - bó - stwie, Pan wsze - go stwo - rze - nia. W Be - tle - em
2.) — pli - wie, Zna - le - źli Dzie - cię wżło - bie, Ma - ry - ę z Jó - ze - fem. Bie - że - li
1.) nie bar - dzo po - dłem mie - ście, Na - ro - dził się w u - bó - stwie, Pan wsze - go — stwo - rze - nia.
2.) do Be - tle - em skwa - pli - wie, Zna - le - źli Dzie - cię wżło - bie, Ma - ry - ę z Jó - ze - fem.

2. Wśród nocnej ciszy.

Spokojnie.

1.) Wśród nocnej ci - szy głos się rozcho - dzi: Wstań - cie pa - ste - rze, Bóg się wam ro -
2. Po - szli zna - le - źli Dzie - cią - tko wżło - bie, Z wszystkie - mi zna - ki da - ne - mi so -
wesoło.
1.) dzi. Czem - prę - dzej się wy - bie - raj - cie, do - Be - tle - em po - spieszaj - cie przywitać Pa -
2.) bie, Ja - ko Bo - gu cześć mu da - li, a wi - ta - jąc za - wo - ła - li zwielkiej ra - do -
1.) na. Czemprę - dzej się wy - bie - raj - cie, do Be - tle - em po - spie - szaj - cie przywi - tać Pa - na.
2.) ści. Ja - ko Bo - gu cześć mu da - li, a wi - ta - jąc za - wo - ła - li zwielkiej ra - do - ści.

3. Przybieżeli do Betleem pasterze.

Żwawo wesoło.

1.) Przy - bie - rze li do Be - tle - em pa - ste - rze, gra - jąc skocznо dziecią - te - czku na li - rze:
2.) Od da - wa - li swe u - kło - ny wpo - ko - rze, to - bie z ser - ca o - chotne - go, o Bo - że!
1-2.) Chwa - ta na wy - so - ko - ści, chwa - ta na wy - so - ko - ści, a - po - kój na zie - mi.
1-2.) Chwa - ta na wy - so - ko - ści, chwa - ta na wy - so - ko - ści, a po - kój na zie - mi.

4. Bóg się rodzi.

Majestatycznie.

1.) Bóg się ro — dzi moc tru-chle- je Pan znie-biosów ob-na - rzo-ny, O-gień krzepnie,
2.) Cóż masz nie- bo nad zie- mia - ny? Bóg po-rzu-cił szczęście swo-je, Wszedł pomiędzy

1.) blask ciem-nie— je, ma gra-ni-cę Nieskoń-czo-ny. Wzgardzo-ny o- Kry-ty chwa-łą,
2.) lud ko- cha— ny dzie-lące znim tru-dy i zno-je. Nie ma-ło cier- piał, nie ma-ło,

poco rit. a tempo.

1.) śmiertel-ny Król nad wie-ka-mi, a Sło-wo Cia-łem się sta-ło i mieszka-ło między na-mi.
2.) żeśmy by-li winni sa-mi, a Sło-wo Cia-łem się sta-ło i mieszka-ło między na-mi.

*)

2.) Coż masz nie- bo nad zie- mia— ny? Bóg po-rzu-cił szczęście swo-je. Wszedł po- mię- dzy

2.) lud ko- cha — ny dzie-lącznim trudy i zno-je. Nie ma-ło cier - piał, nie ma-ło,

poco rit. a tempo.

2.) żeśmy by-li winni sa-mi, a Sło-wo Cia-łem się sta-ło i mieszka-ło między na-mi.

5. Lulajże Jezuniu.

Spokojnie.

1.) Lu-laj-że Je- zu- niu, lu-laj-że lu-laj, a ty go ma-tu-lu wpaczu u-
2.) Lu-laj-że Je- zu- niu, mo-ja pe- reł-ko, lu- laj-że Je- zu-niu mepie-ści-

rit.

1.) tu-laj.
2.) det-ko. } Lu-laj-że Je- zu- niu, lu- laj-że lu-laj, a ty go

Iº Fine.

1-2. ma-tu-lu wpła- czu u- tu- laj. wpła-czu u - tu- laj.

*) Ta część - ad libitum; drugą zwrotkę można śpiewać jak pierwszą.

TENORY.

6. Bracia patrzcie jeno.*)

Żywo, energicznie.

1.) Bra-cia patrzcie je- no, jak nie-bo go- re- je, znać, że coś dziw- ne- go
2.) Patrzcie jak tam gwiazda światłem swojem mi-ga; Pewnie do ucz- cze-nia

Marcato.

1.) w Be-tle-em się dzie-je. Rzućmy bu-dy, war-ty sta-da, nie-chaj nie-mi
2.) Pa-na swe-go wzy-wa. Kro-kiem śmiałym i we- so-łym spieszmy i u-

1.) Pan Bóg wła-da, a my do Be- tle- em, a my do Be- tle- em.
2.) derz my czo-łem, Przed Pa-nem w Be- tle- em, przed Pa-nem w Be- tle- em.

7. Gloria in excelsis.

Wesoło.

1.) Glo-ria in ex- cel-sis gra-ją A- nie- li, Chwałę Bo-gu da-ją,
2.) Stańcie wszyscy w ko-ło, tyl- ko o- stro-żnie, We- so- ło krzyknij-cie,

1.) wszyscy we- se- li; Pójdźcież dzie-ci do sta-jen-ki, do Je-zu-sa i pa-nienki Przenajświę
2.) a- le po- bo- żnie, U- cie- szy-cie mi-łe dziecię, Przyjmijcie je tu na świecie, O Hosan-

Iª Koniec.

1.) trzej, przenajświę- trzej
2.) na, o Ho-san-na o Ho-san-na, o Ho-san- na.

8. Pan z nieba i z łona.

Umiarkowanie.

1.) Pan znie- ba i zło-na Oj- ca przy-cho-dzi, O- to się z Ma-ry- i
2.) Przystąpmy do tro-nu z swe-mi proś- ba-mi, Któ-re- go o- czę- ta
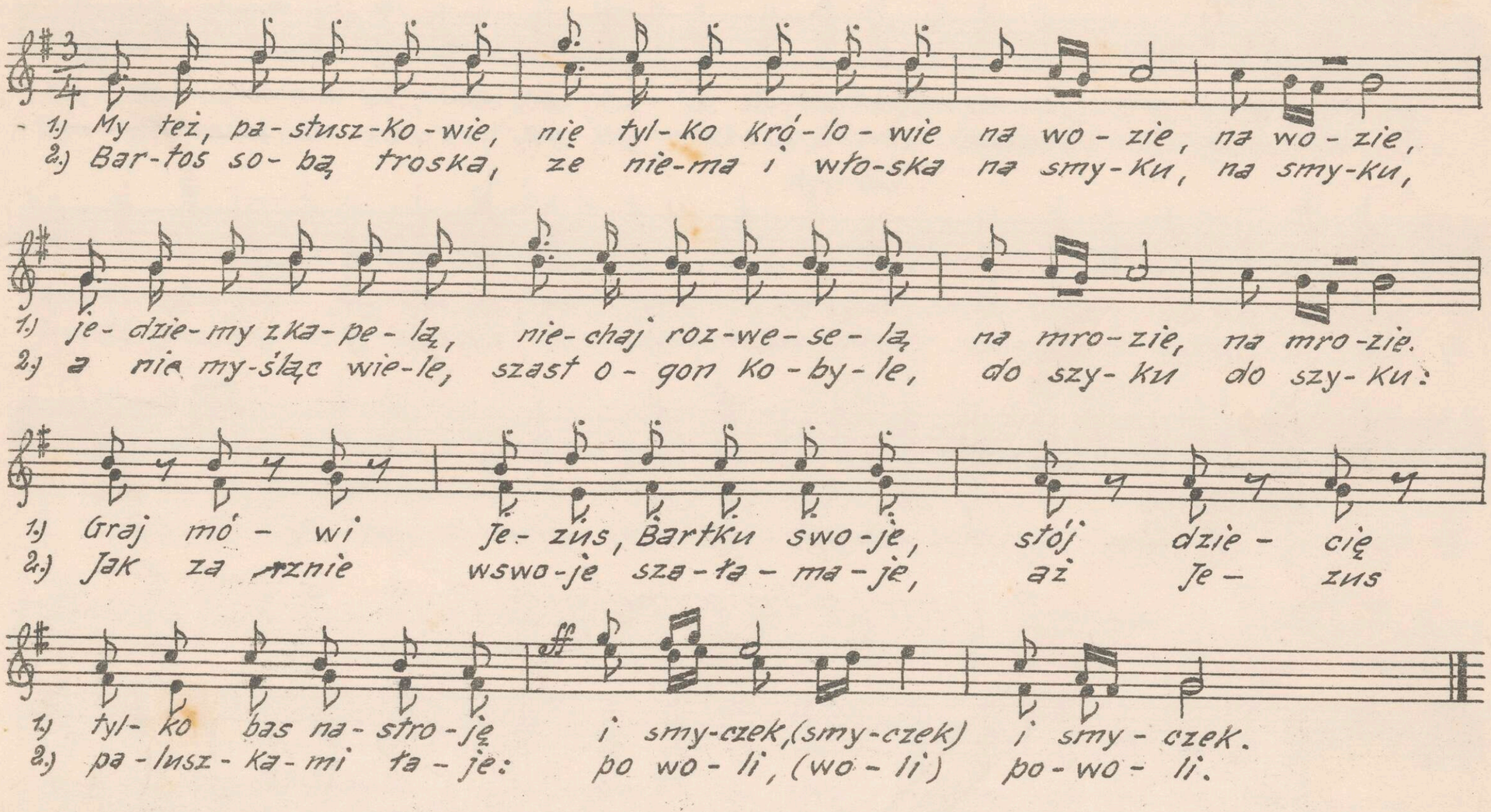
1.) dziś Je-zus ro- dzi, ła-ski przy-no-si, Kto o nie pro-si, Od-puszcza grzechy,
2.) spły- nę- ły łza-mi; Niech ła-ską, Bo- że, Two-ja wspomo-że; Zli-tuj się pa-nie,

1.) da- je po- cie-chy, O Pa- nie nasz świę-ty, cud nie- po- ję- ty.
2.) od- dal ka- ra- nie, Od nas grzesznych lu- dzi, gdy trą- ba zbu- dzi.

Uwaga dla dyrygenta: W partyturze brak kasownika w II tenorze przy nucie ges w 6. takcie. Ma być g.
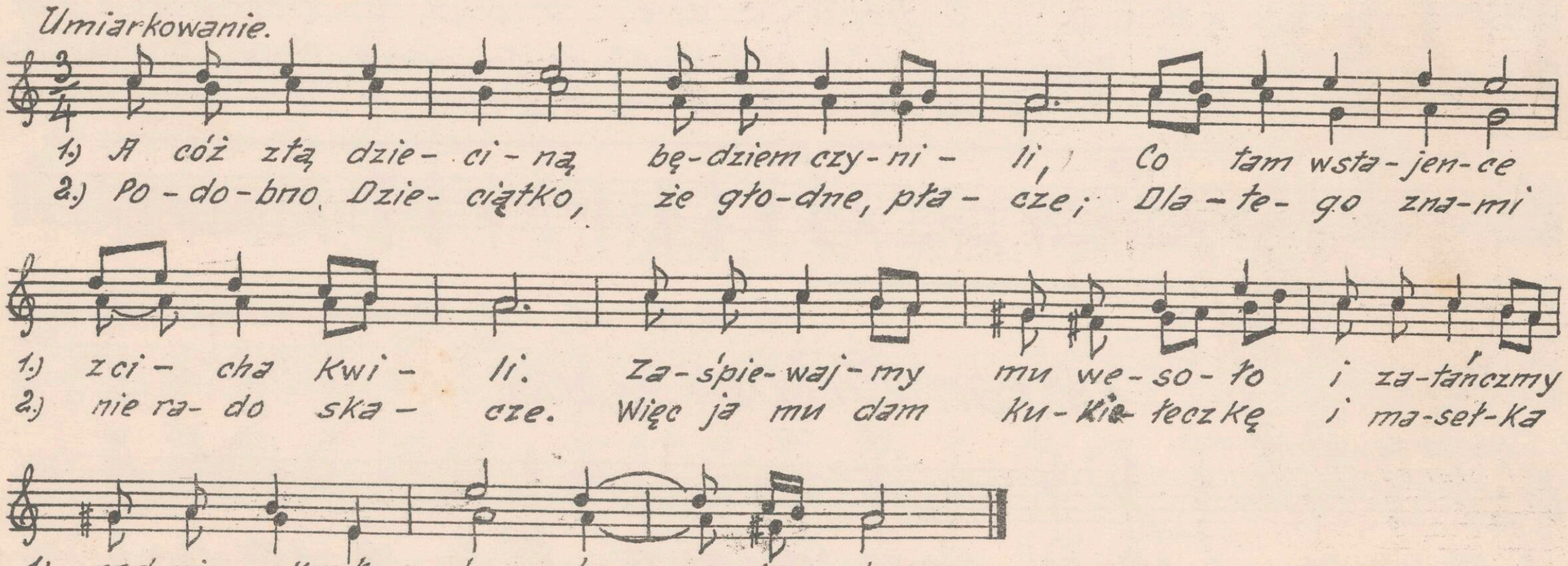
9. My też pastuszkowie.

Wesoło.

10. A cóż z tą dziecina.

Umiarkowanie.

Nakładem „Liry" Poznań - 27. X. 1927. F.R.

KK-III-204

TENORY.

St. WIECHOWICZ.

10 Kolend polskich

w tatwem
opracowaniu na chór męski à cappella.

Z. Wydawnictw
K. T. Barwickiego Poznań.
№ 55.

1. Anioł pasterzom mówił.

Poważnie, uroczyście.

1.) A - nioł pa-ste- rzom mó-wił: Chrystus się wam na - ro- dził WBe-tle-em nie bardzo po-dłem
2.) Chcąc się te - go do- wie-dzieć, Po - sel- stwa we- so - te - go, Bie-że-li do Betle-em skwa-

1.) dłem mie-ście
2.) skwapli - wie,

1.) — mie-ście, Na- ro - dził się w u - bó-stwie, Pan wsze-go stwo-rze- nia. W Be- tle- em
2.) — pli- wie, Zna-le-źli Dzie-cię wżło-bie, Ma- ry- ę z Jó- ze - fem. Bie-że - li

1.) nie bar-dzo po- dłem mie-ście, Na - ro- dził się w u- bó- stwie, Pan wsze-go — stwo-rze-nia.
2.) do Be- tle- em skwa-pli- wie, Zna- le- źli Dzie- cię wżło-bie, Ma - ry - ę z Jó- ze- fem.

2. Wśród nocnej ciszy.

Spokojnie.

1.) Wśród nocnej ci - szy głos się rozcho - dzi: Wstań-cie pa- ste- rze, Bóg się wam ro-
2. Po- szli zna - le- źli Dzie-cią-tko wżło- bie, Z wszystkie-mi zna - ki da-ne- mi so-

wesoło.

1.) dzi. Czem-prę-dzej się wy- bie- raj - cie, do - Be- tle- em po-spieszaj-cie przywitać Pa-
2.) bie, Ja - ko Bo - gu cześć mu da- li, a wi - ta- jąc za- wo-ła- li zwielkiej ra-do-

1.) na. Czemprę-dzej się wy-bie-raj-cie, do Be- tle- em po-spie-szaj-cie przywi-tać Pa- na.
2.) ści. Ja - ko Bo - gu cześć mu da-li, a wi- ta- jąc za-wo-ła- li zwielkiej ra- do- ści.

3. Przybieżeli do Betleem pasterze.

Żwawo wesoło.

1.) Przy-bie-że li do Be-tle-em pa-ste- rze, gra-jąc skoczno dziecią-te-czku na li- rze:
2.) Od da- wa- li swe u- kło-ny wpo-ko- rze, to- bie z ser-ca o-chotne-go, o Bo- że!

1-2.) Chwa-ta na wy-so-ko-ści, chwa-ta na wy-so-ko-ści, a - po- kój na zie- mi.

1-2.) Chwa-ta na wy-so-ko-ści, chwa-ta na wy-so-ko-ści, a po- kój na zie- mi.

30 Barw

4. Bóg się rodzi.

Majestatycznie.

1.) Bóg się ro — dzi moc tru-chle- je Pan zniebios ob-na-rzo-ny, O-gień krzepnie,
2.) Cóż masz nie- bo nad zie- mia- ny? Bóg po-rzu-cił szczęście swo-je, Wszedł pomiędzy

1.) blask ciem-nie— je, ma gra-ni-cę Nieskoń-czo-ny. Wzgardzo-ny o- Kry-ty chwa-łą,
2.) lud ko- cha— ny dzie-lącznim trudy i zno-je. Nie ma-ło cier- piał, nie ma-ło,

poco rit. a tempo.

1.) śmiertel-ny król nad wie-ka-mi, a sło-wo Cia-łem się sta-ło i mieszka-ło między na-mi.
2.) żeśmy by-li win-ni sa-mi, a sło-wo Cia-łem się sta-ło i mieszka-ło mię-dzy na-mi.

2.) Cóż masz nie- bo nad zie- mia— ny? Bóg po-rzu-cił szczęście swo-je. Wszedł po- mię— dzy

2.) lud ko— cha — ny dzie-lącznim trudy i zno-je. Nie ma-ło cier- piał, nie ma-ło,

poco rit. a tempo.

2.) żeśmy by-li winni sa-mi, a Sło-wo Cia-łem się sta-ło i mieszka-ło między na-mi.

5. Lulajże Jezuniu.

Spokojnie.

1.) Lu-laj-że Je- zu- niu, lu-laj-że lu-laj, a ty go ma-tu-lu wpta-czu u-
2.) Lu-laj-że Je- zu- niu, mo-ja pe- ret-ko, lu- laj-że Je- zu-niu me pie-ści-

rit.

1.) tu-laj.
2.) det-ko. } Lu-laj-że Je- zu- niu, lu-laj-że lu-laj, a ty go

I. Fine.

1-2. ma- tu- lu wpta- czu u- tu- laj. wpta- czu u- tu- laj.

*) Ta część - ad libitum; drugą zwrotkę można śpiewać jak pierwszą.

TENORY.

6. Bracia patrzcie jeno.*)

Żywo, energicznie.

1.) Bra-cia patrzcie je- no, jak nie-bo go- re- je, znać, że coś dziw- ne- go
2.) Patrzcie jak tam gwiazda światłem swojem mi- ga; Pewnie do ucz- cze- nia

Marcato.

1.) w Be-tle-em się dzie- je. Rzućmy bu- dy, war- ty sta- da, nie-chaj nie-mi
2.) Pa- na swe-go wzy- wa. Kro-kiem śmiałym i we- so- łym spieszmy i u-

1.) Pan Bóg wta-da, a my do Be- tle- em, a my do Be- tle- em.
2.) derz my czo-łem, Przed Pa-nem w Be- tle- em, przed Pa-nem w Be- tle- em.

7. Gloria in excelsis.

Wesoło.

1.) Glo-ria in ex- cel-sis gra-ją, A- nie- li, Chwałę Bo-gu da-ją,
2.) Stańcie wszyscy wko-ło, tyl- ko o- stro-żnie, We- so- ło krzyknij-cie,

1.) wszyscy we- se- li; Pójdźcież dzie-ci do sta-jen-ki, do Je- zu-sa i pa-nienki Przenajświę-
2.) a- le po- bo- żnie, U- cie- szy-cie mi- łe dziecię, Przyjmijcie je tu na świecie, O Hosan-

I. Koniec.

1.) trzej, przenajświę- trzej
2.) na, o Ho-san- na o Ho-san-na, o Ho-san- na.

8. Pan z nieba i z łona.

Umiarkowanie.

1.) Pan znie- ba i zło- na Oj- ca przy- cho-dzi, O- to się z Ma-ry- i
2.) Przysłąpmy do tro- nu z swe-mi proś- ba- mi, Któ- re- go o- czę- ta
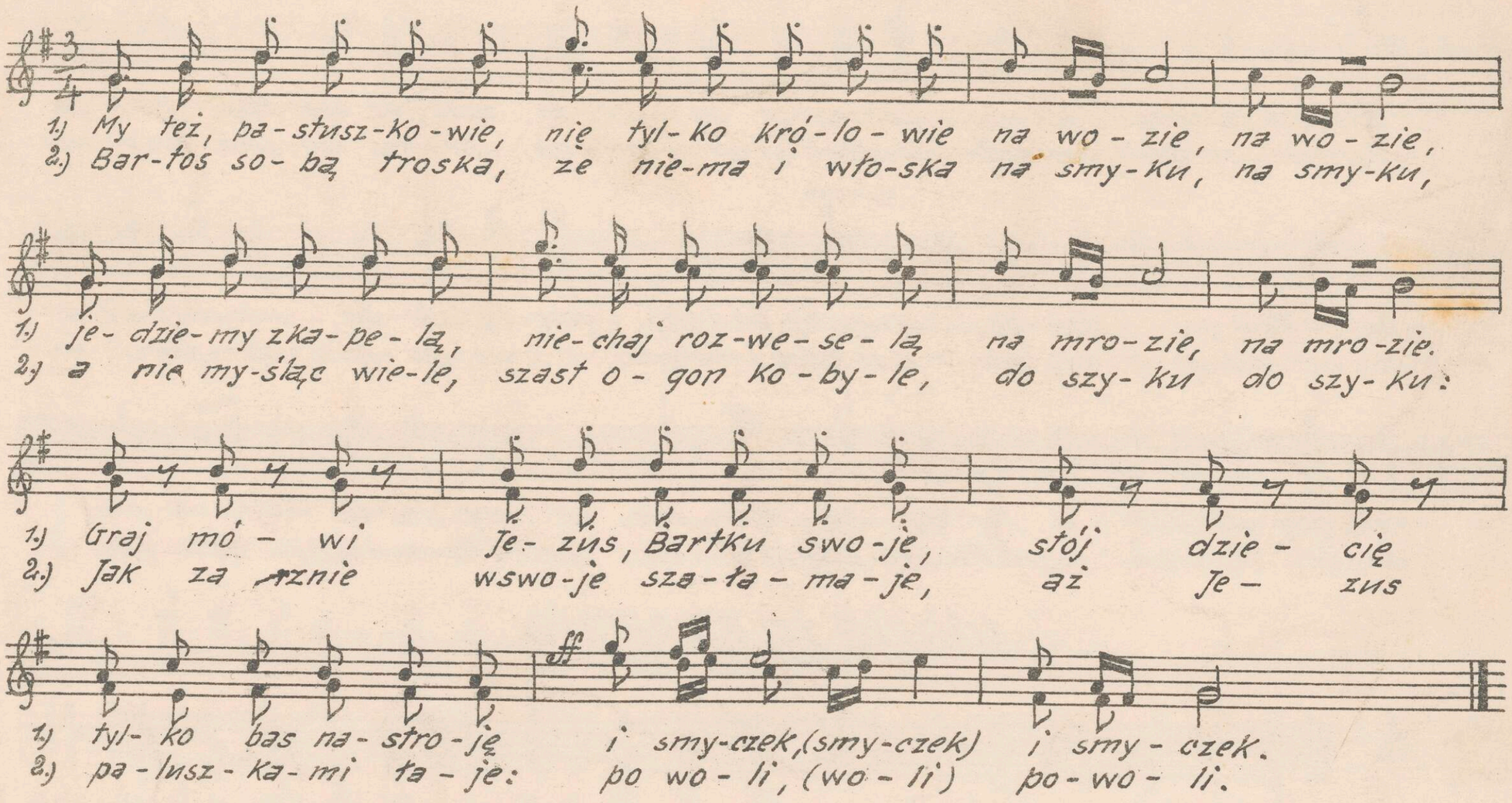
1.) dziś Je- zus ro- dzi, ła- ski przy- no- si, kto o nie pro- si, Od-puszcza grzechy,
2.) spły- nę- ły łza- mi; Niech ła- ską, Bo- że, Two-ja wspomo- że; Zli- tuj się pa- nie,

1.) da- je po- cie- chy, O Pa- nie nasz świę- ty, cud nie- po- ję- ty.
2.) od- dal ka- ra- nie, Od nas grzesznych lu- dzi, gdy trą- ba zbu- dzi.

Uwaga dla dyrygenta: W partyturze brak kasownika w II tenorze przy nucie ges w 6. takcie. Ma być g.
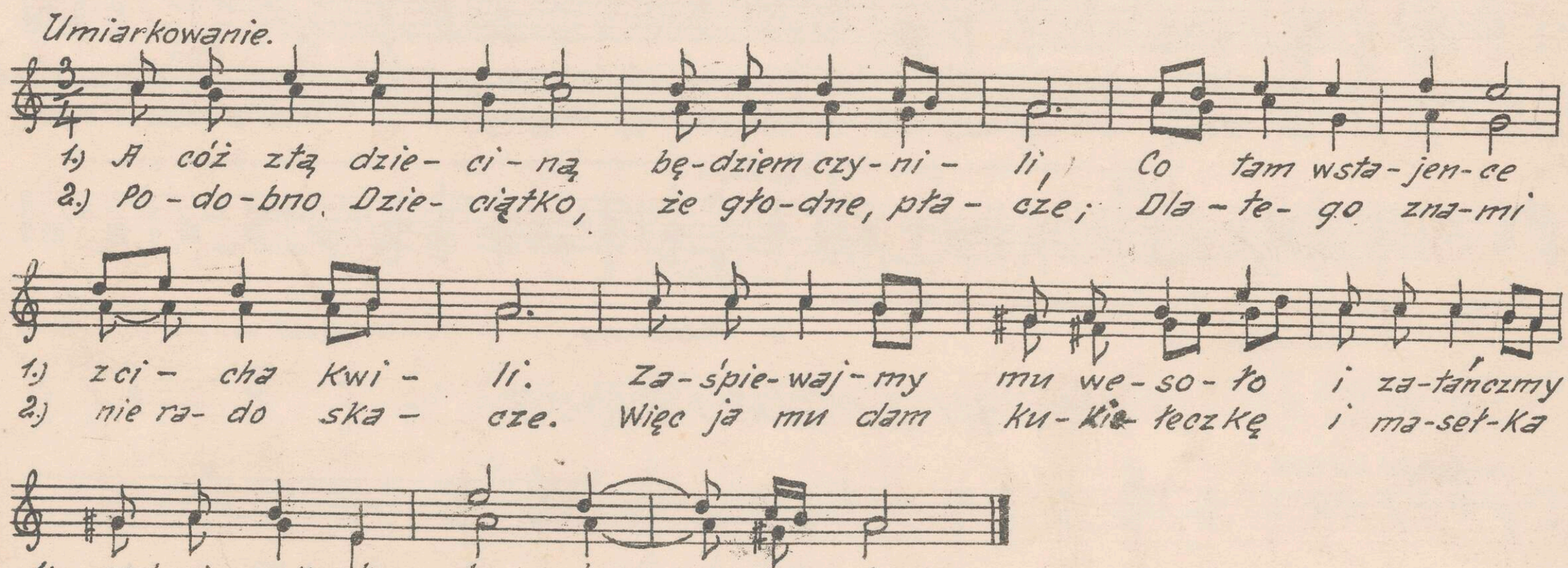
9. My też pastuszkowie.

Wesoło.

10. A cóż z tą dzieciną.

Umiarkowanie.

Nakładem „Liry" Poznań - 27. X. 1927. F.R.

KK-III-204

BASY.

Z wydawnictw
K.T. Barwickiego Poznań
№55.

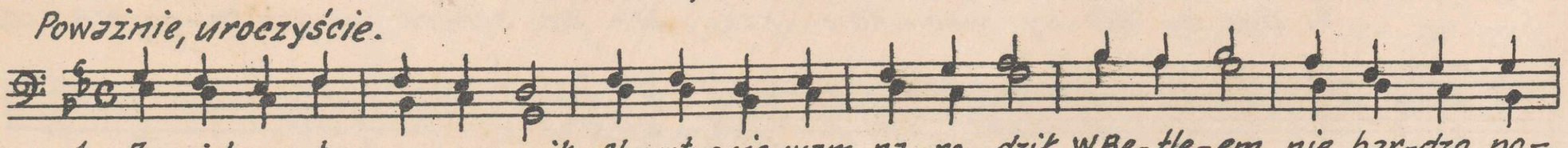
St. WIECHOWICZ.

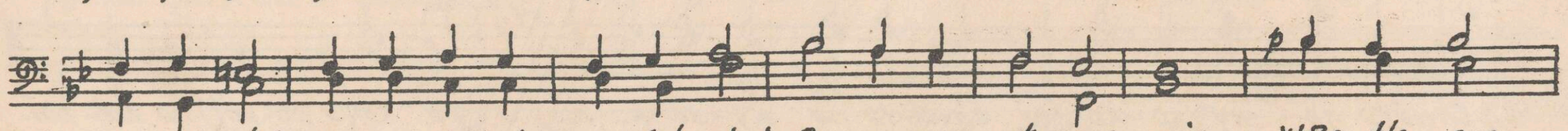
10. Kolend polskich

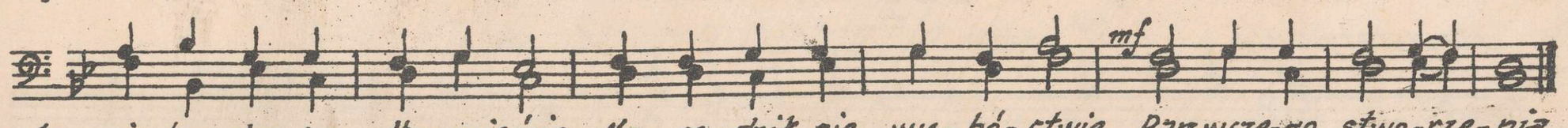
w łatwem opracowaniu na chór męski a cappella.

1. Anioł pasterzom mówił.

Poważnie, uroczyście.

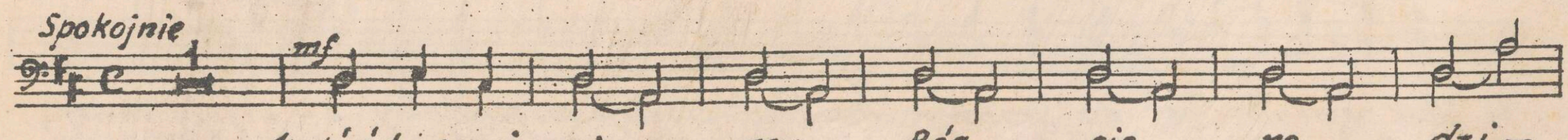

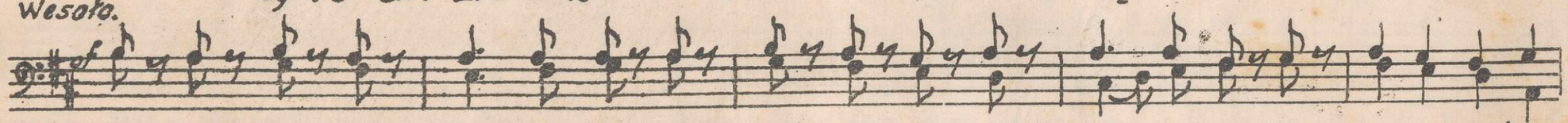

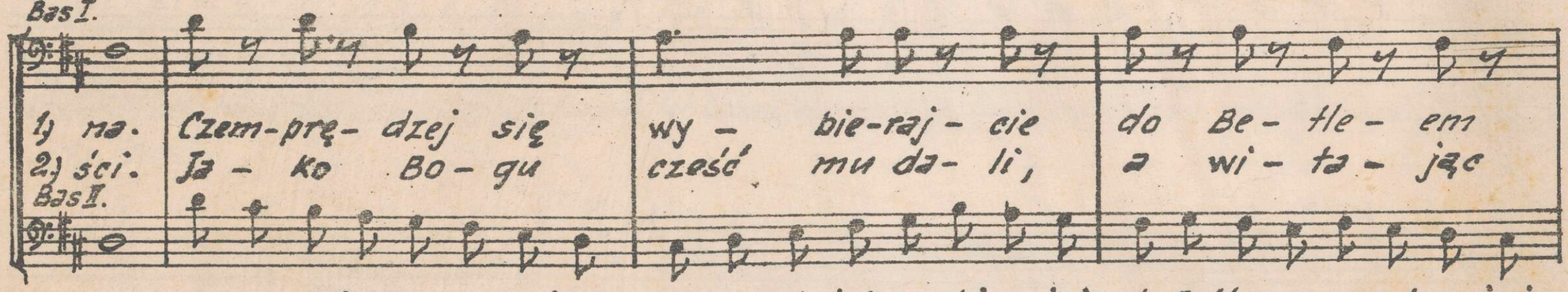
2. Wśród nocnej ciszy.

Spokojnie

Wesoło.

1.) na. Czemprędzej się wy-bie-raj-cie, czemprędzej się wy-bie-rajcie, do Betle-em po-spie-szaj-cie,
2.) ści. Ja-Ko Bo-gu cześć mu da-li, ja-Ko Bo-gu cześć mu da-li, a wi-ta-jąc za-wo-ta-li,

1.) do Be- tle-em po spie-szaj-cie, przy-wi - tać Pa — na.
2.) a wi - ta - jąc za - wo - ta - li zwiel-kiej ra- do- ści.

3. Przybieżeli do Betleem pasterze.

Żwawo, wesoło.

1.) Do Be-tle-em pa-ste- rze, gra-jąc skoczno dzie-cią-te-czku na-li-rze:
2.) Swe u-kło-ny wpo-ko- rze, to-bie ser-ca o-cho-tne-go, o Bo-że!

1-2.) Chwała, chwała na wy-so-ko-ści, wy-so-ko-ści, a po- kój na zie-mi.

1-2.) Chwała na wy-so-ko-ści, chwa-ła na wy-so-ko-ści, a po kój(a po-kój) na zie-mi.

4. Bóg się rodzi.

Majestatycznie.

1.) Moc tru-chle-je, Pan znie-bio-sów ob-na- rzo-ny, O-gień Krzepnie.
2.) Nad zie-mia-ny? Bóg po-rzu-cił szczęście swo-je, Wszedł po-mię-dzy

1.) blask ciem-nie-je, ma grani-cę Nie-skoń-czo-ny. Wzgardzo-ny o-Kry-ty chwałą;
2.) lud ko-cha-ny, dzie-ląc znim tru-dy i zno-je. Nie ma-ło cier-piał, nie ma-ło,

poco rit. a tempo.

1.) śmiertel-ny Król nad wie-ka-mi, a Sło-wo Cia-łem się sta-ło i mieszka-ło między na-mi.
2.) żeś my by-li win-ni sa-mi, a Sło-wo Cia-łem się sta-ło i mieszka-ło między na-mi.

*)

2.) Cóż masz nie-bo nad zie-mia-ny, Bóg porzucił szczęście swo-je. Wszedł po-mię-dzy lud ko-cha-ny

2.) dzie-ląc znim tru-dy i zno-je. Nie ma-ło cier-piał, nie ma-ło, żeś — my by-li

poco rit. a tempo.

2.) win-ni sa-mi, a Sło-wo Cia-łem się sta-ło i mieszkało między na-mi.

*) Ta część - ad libitum; drugą zwrotkę można śpiewać jak pierwszą.

5. Lulajże Jezuniu.

Spokojnie.

1.) Lu-laj-że Je-zu-niu, lu-laj-że, lu-laj, a ty go ma-tu-lu
2.) Lu-laj-że Je-zu-niu, moja pe-ret-ko, lu-laj-że Je-zu-niu,

rit.

1.) wpta-czu u- tu-laj. (Lu —)
2.) me pie-ści-det-ko.) 1-2.) lu-laj-że Je-zu-niu, lu-laj-że lu-laj, —

Fine.

1-2.) a ty go ma-tu-lu wpta-czu u- tu-laj (Lu-) wptaczu-u- tu-laj.

6. Bracia patrzcie jeno.*)

Żywo, energicznie.

1.) Bra-cia patrzcie je-no, jak nie-bo go — re-je, znać, że coś dziwne-go wBe-tle-em się
2.) Patrzcie jak tam gwiazda światłem swojem mi-gą; Pewnie do uczcze-nia Pa-na swe-go
1.) Rzućmy bu- dy, warty sta- dą, nie-chaj nie- mi
2.) Krokiem śmia-łym i we- so- łym spieszmy i u-

Marcato.

1.) dzie-je. Rzućmy, rzućmy bu-dy, bu-dy, warty sta-da nie-chaj, nie-chaj
2.) wzywa. Krokiem, krokiem śmiałym, śmiałym i we so-łym spieszmy, spieszmy
1.) Pan Bóg wła-
2.) derz-my czo- da-
tem,

1.) nie-mi Pan Bóg wła-da, a my do Be- tle-em, a my do Be- tle- em.
2.) i u- derzmy czo-tem, Przed Pa-nem wBe-tle-em, przed Pa-nem wBe- tle- em.

7. Gloria in excelsis.

Wesoło.

1.) Glo- — — — — — ria, 1.) glo — — ria in ex- cel- sis
2.) . — — . . . . .

1.) glo — — ria in ex- cel- sis. Pójdźcież dzie-ci do-sta- jen-ki,
2.) . — — . . . . . U- cie- szy-cie mi to dzie-cię,

1.) do Je- zu-sa, do pa- nien-ki prze- — naj- świę- — tszej.
2.) przyjmij- cie je tu na świe-cie O — — Ho- san- — na.

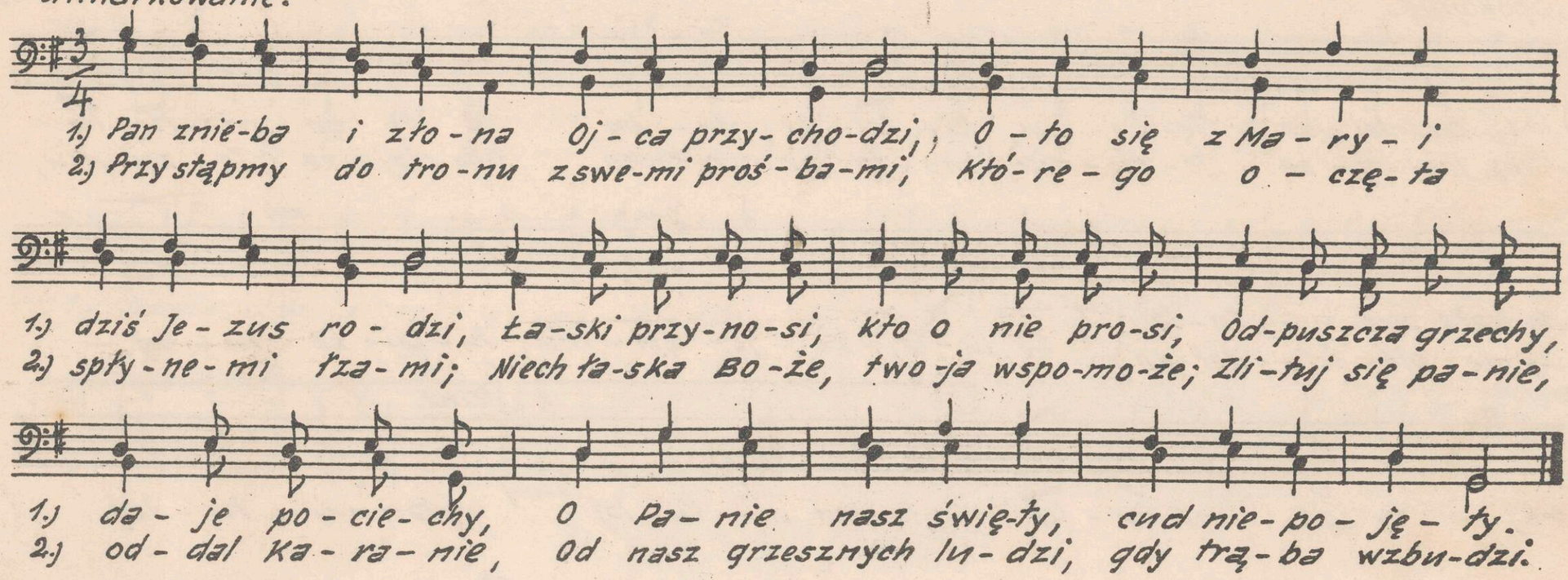
Końca.

2. O Ho- san-na, O Ho- san-na, O — Ho — san — na.

*) Uwaga dla dyrygenta: W partyturze brak kasowników w basie przy nucie ges w siódmym i ósmym takcie. Ma być g.

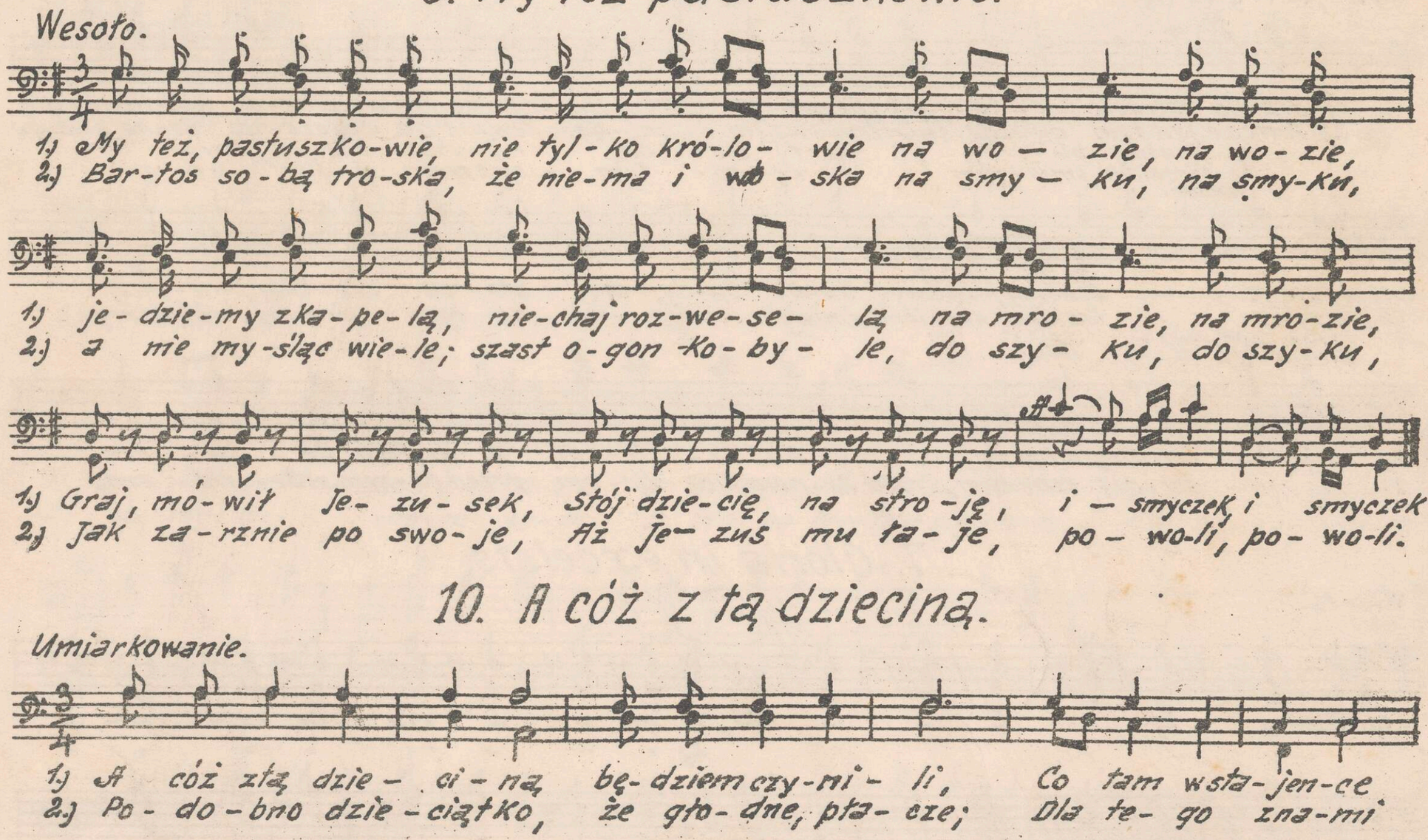
8. Pan z nieba i z łona.

Umiarkowanie.

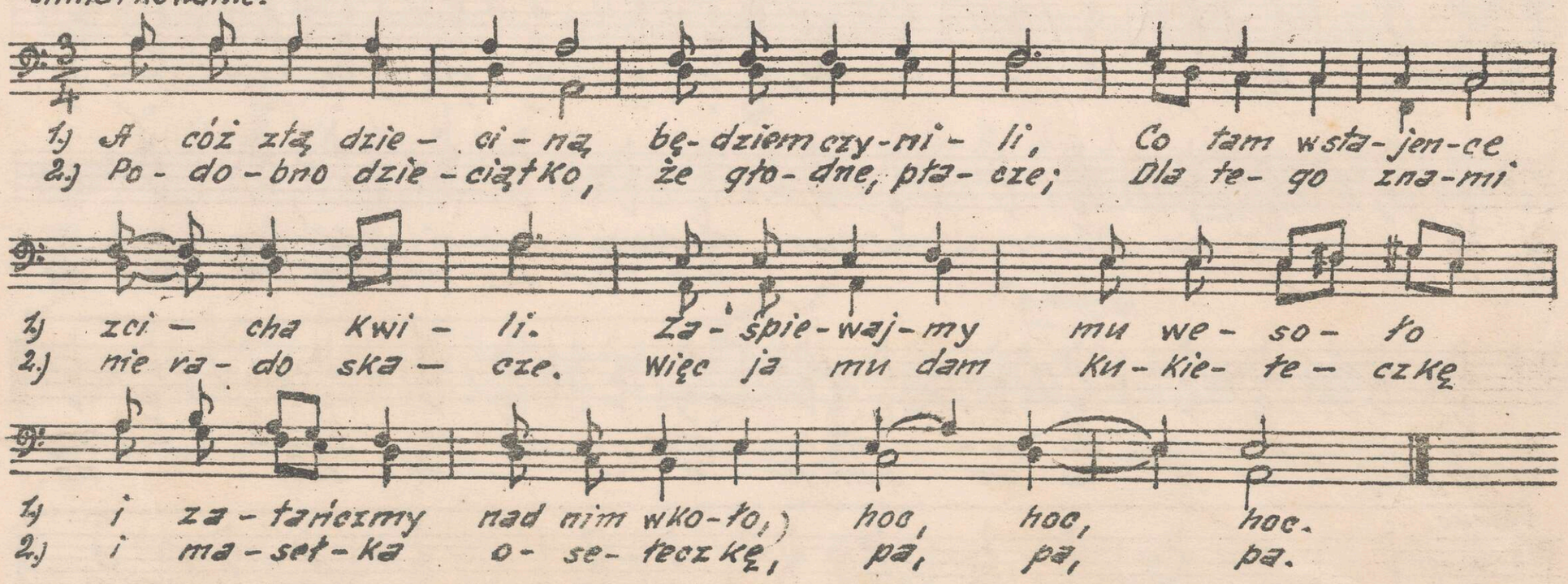
9. My też pastuszkowie.

Wesoło.

10. A cóż z tą dziecina.

Umiarkowanie.

Copj. F. R. Poznań, 1. XI. 1927.

KK-III-204

BASY.

Z wydawnictw
K.T. Barwickiego Poznań.
№ 55.

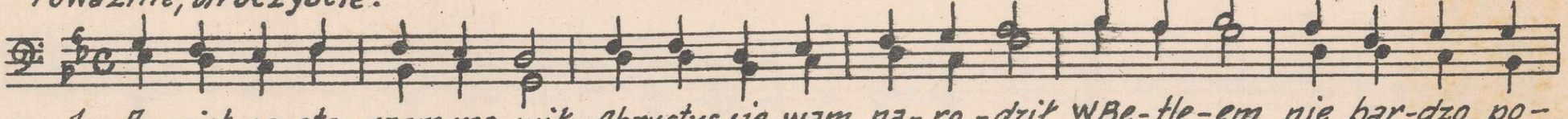
St. WIECHOWICZ.

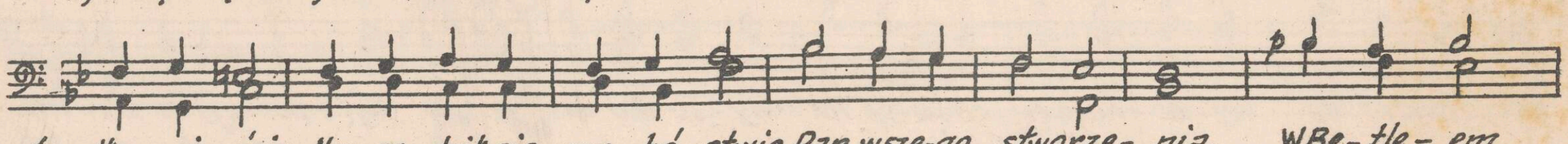
10. Kolend polskich

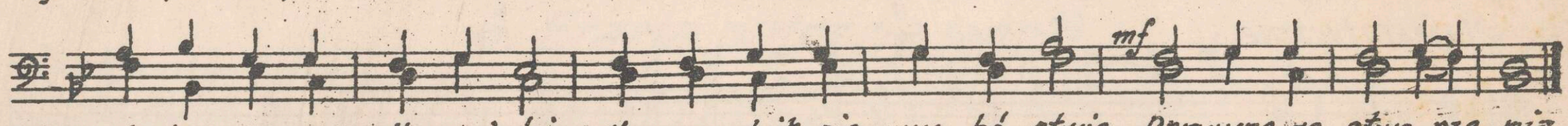
w łatwem opracowaniu na chór męski a cappella.

1. Anioł pasterzom mówił.

Poważnie, uroczyście.

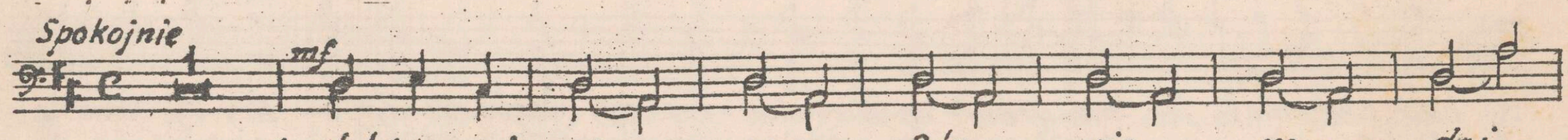

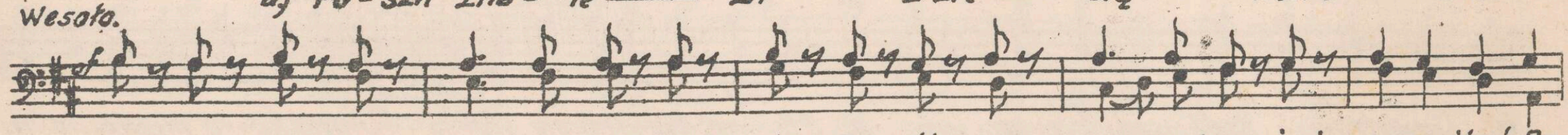

2. Wśród nocnej ciszy.

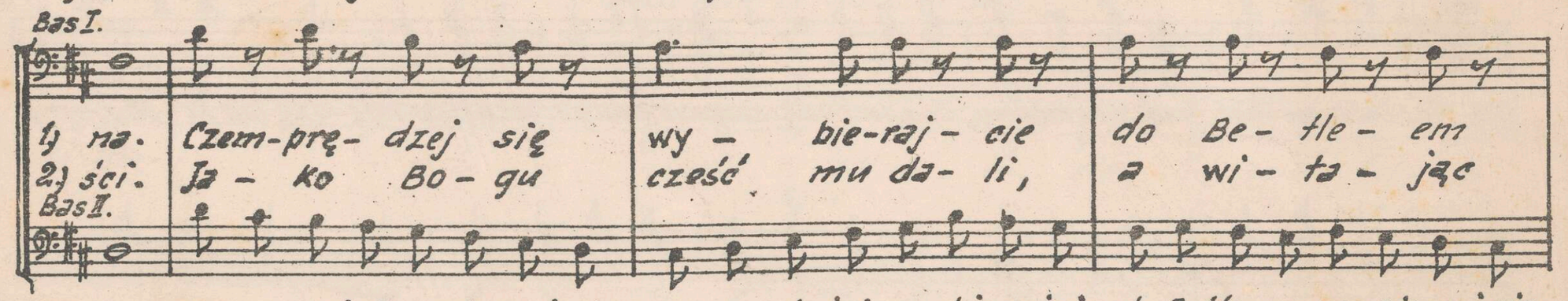
Spokojnie

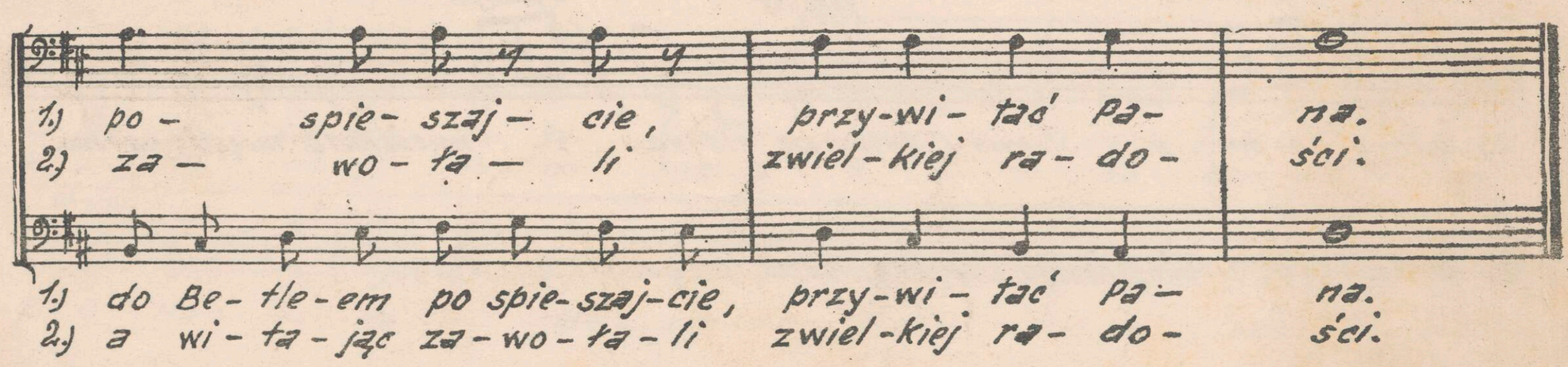
Wesoło.

Bas I.

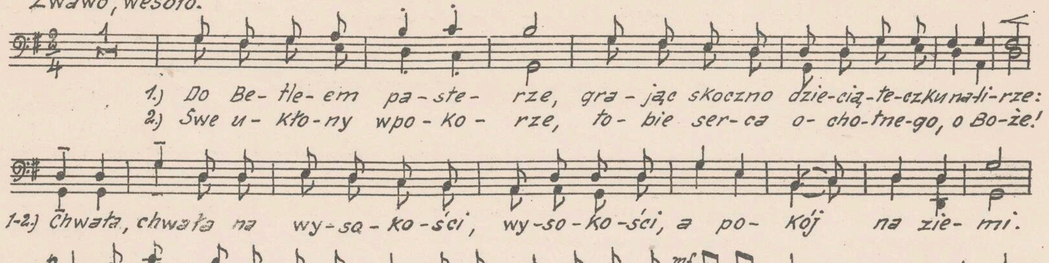

Bas II.

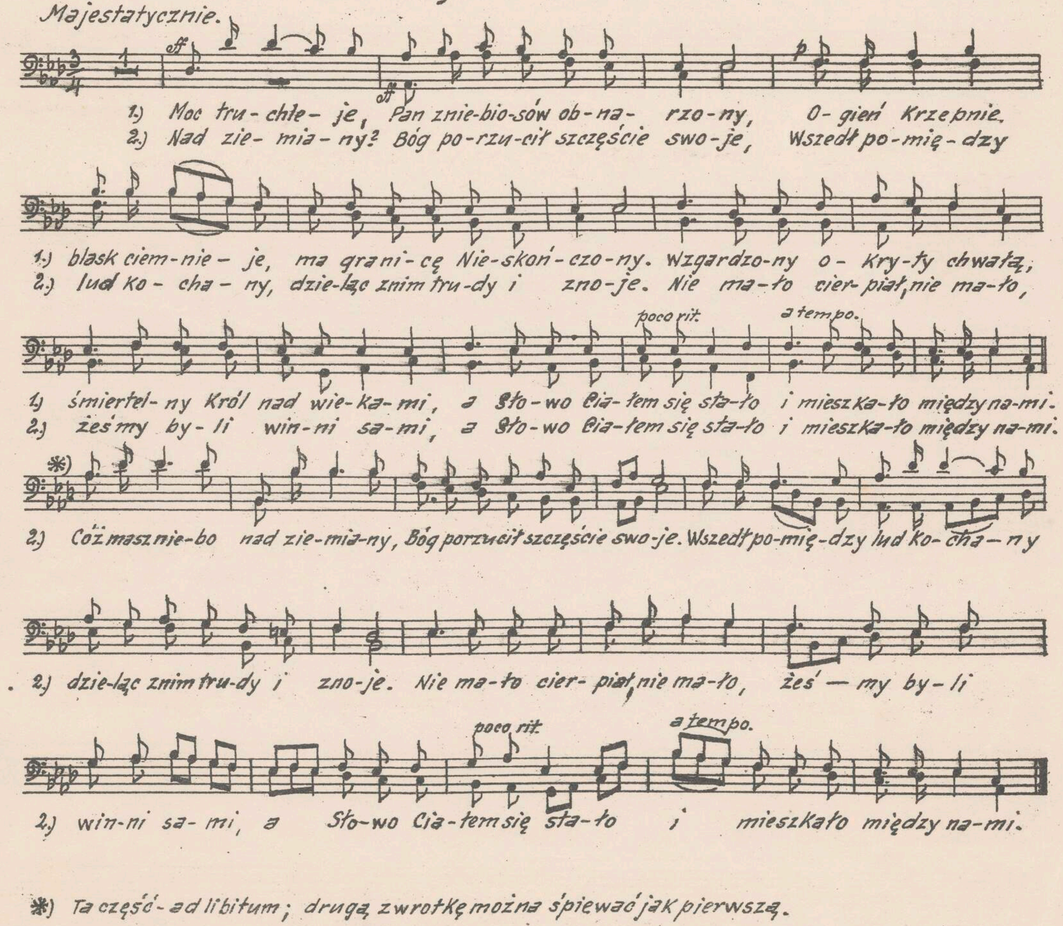
3. Przybieżeli do Betleem pasterze.

Żwawo, wesoło.

4. Bóg się rodzi.

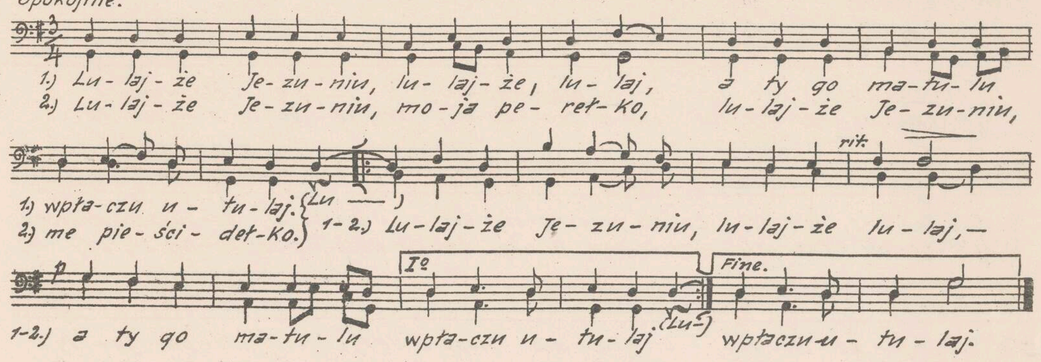
Majestatycznie.

*) Ta część - ad libitum; drugą zwrotkę można śpiewać jak pierwszą.
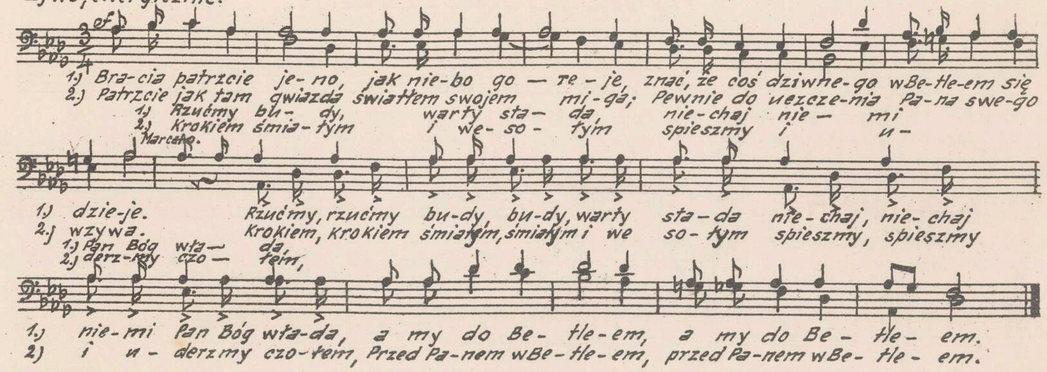
5. Lulajże Jezuniu.

Spokojnie.
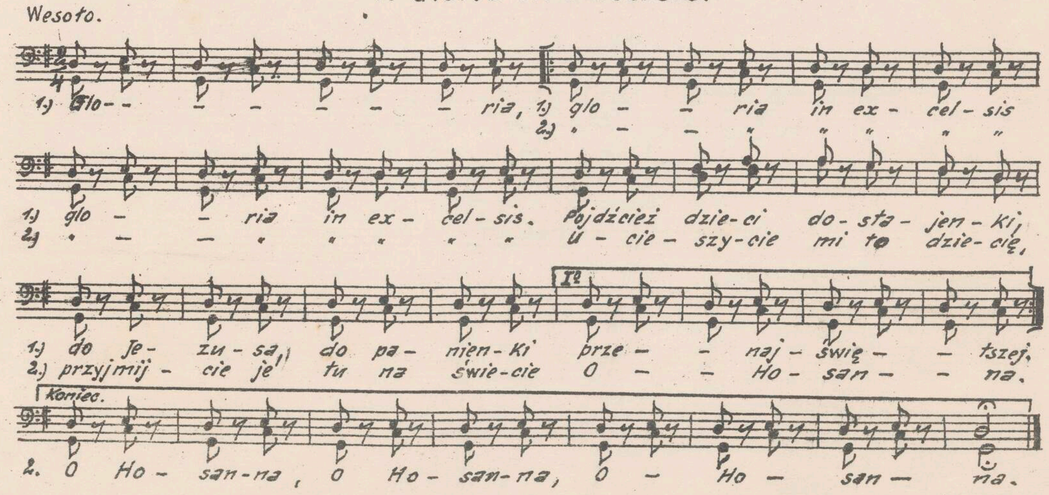

6. Bracia patrzcie jeno.*)

Żywo, energicznie.

7. Gloria in excelsis.

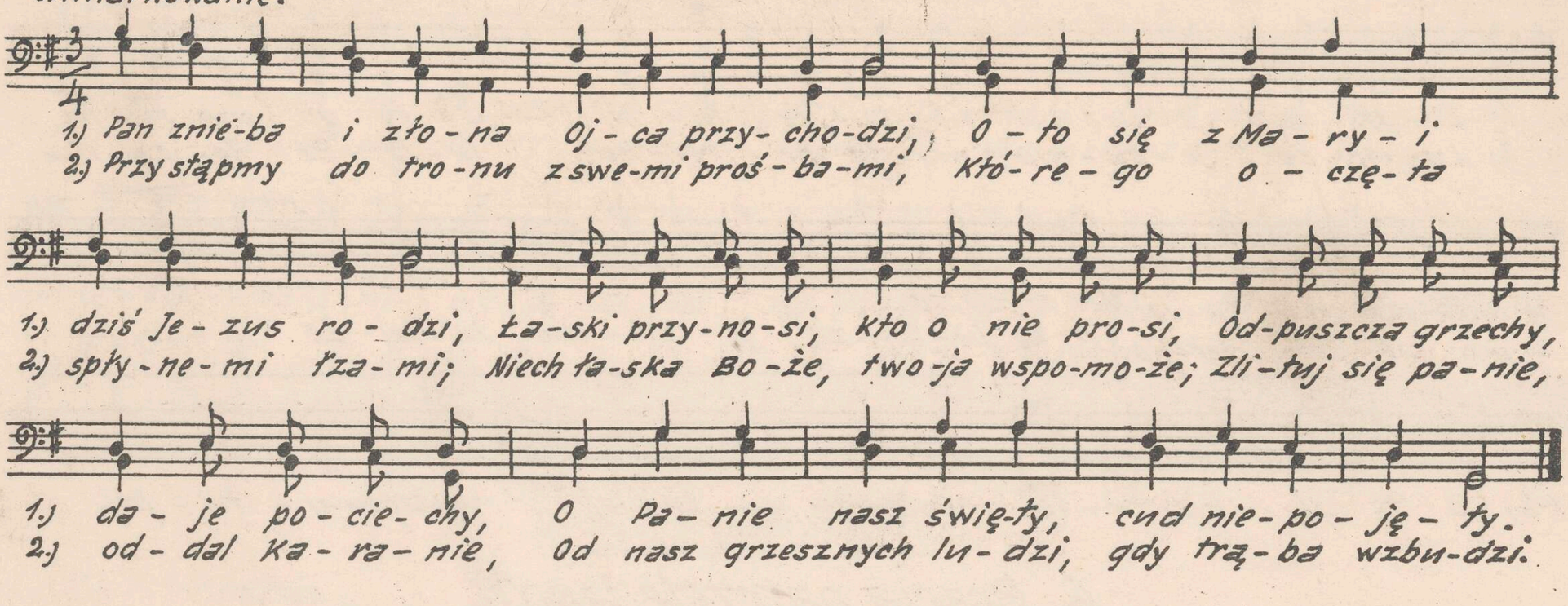
Wesoło.

*) uwaga dla dyrygenta: W partyturze brak kasowników w basie przy nucie ges w siódmym i ósmym takcie. Ma być g.
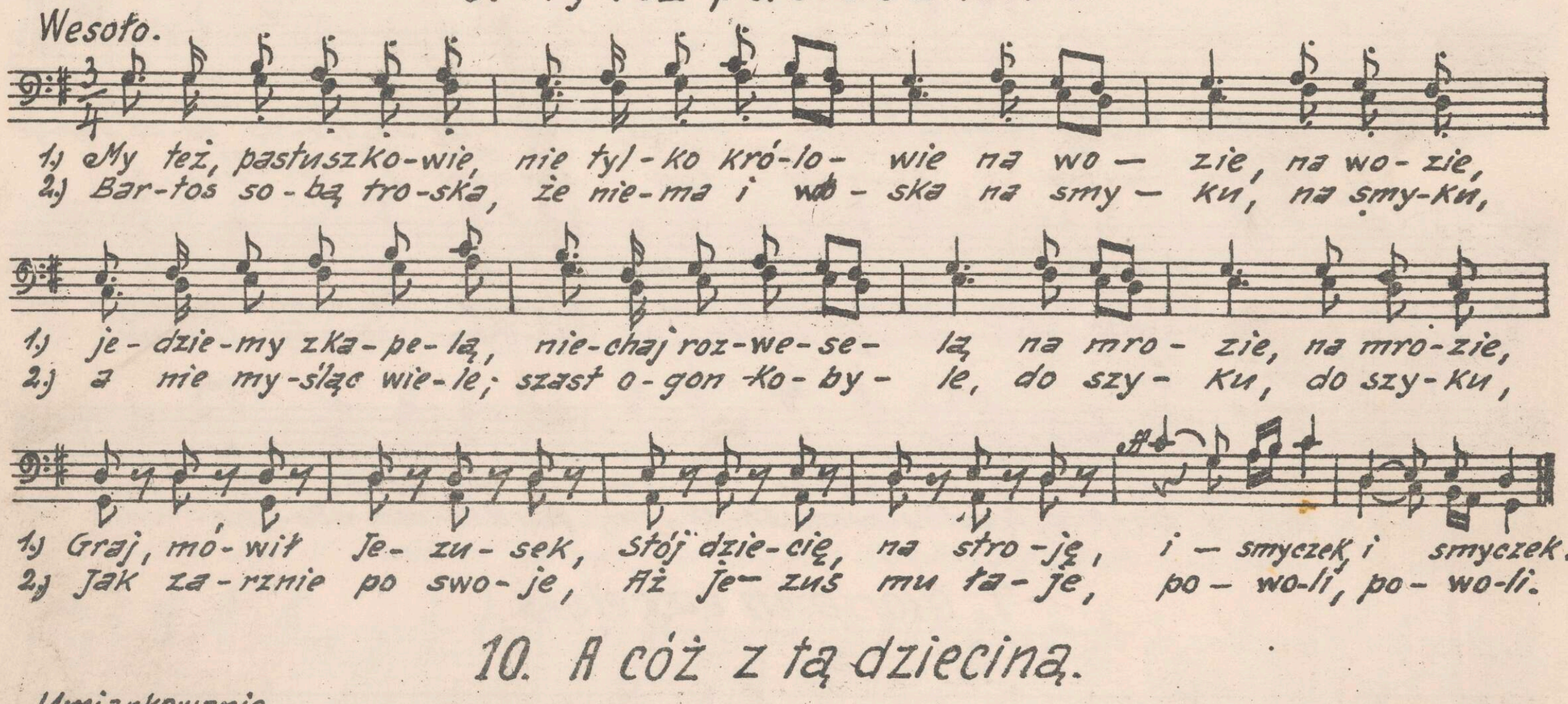
8. Pan z nieba i z łona.

Umiarkowanie.

9. My też pastuszkowie.

Wesoło.

10. A cóż z tą dziecina.

Umiarkowanie.

Copj. F.R. Poznań, 1.XI.1927.

KK-III-204

BASY.

Z wydawnictw
K.T. Barwickiego Poznań.
№ 55.

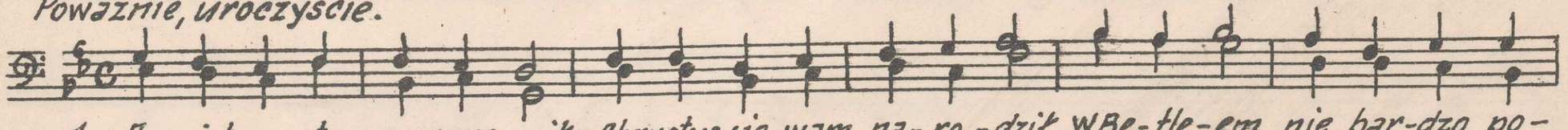
St. WIECHOWICZ.

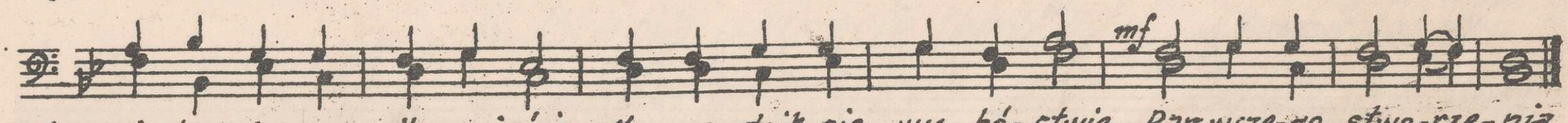
10. Kolend polskich

w łatwem opracowaniu na chór męski a cappella.

1. Anioł pasterzom mówił.

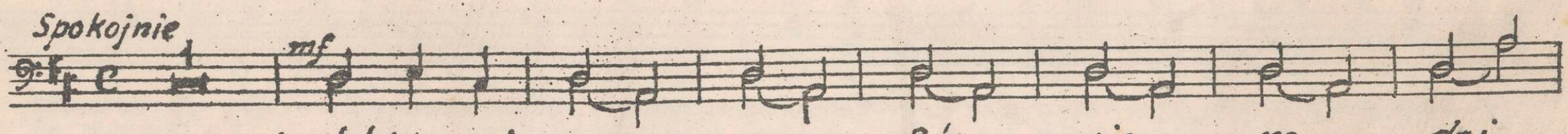
Poważnie, uroczyście.

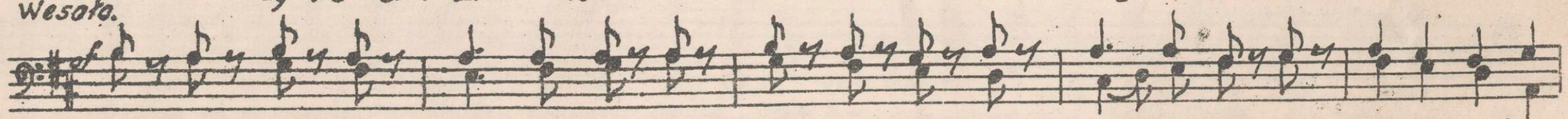

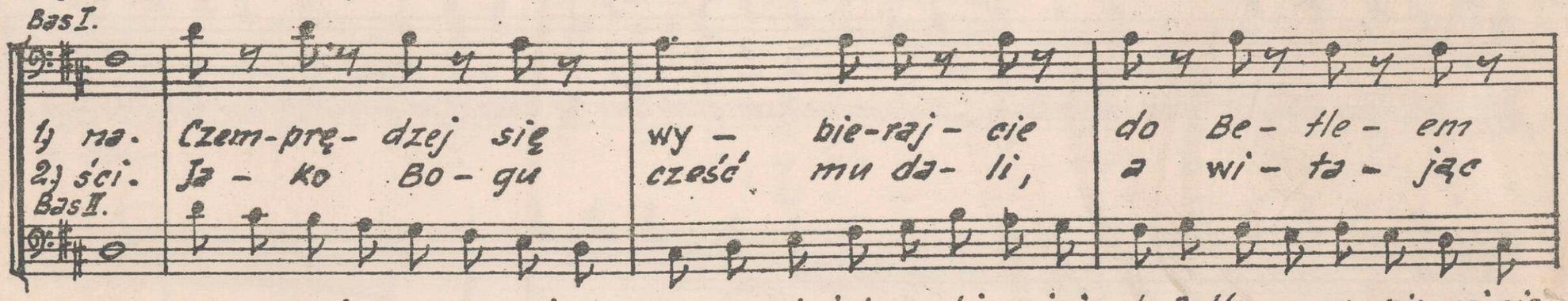
2. Wśród nocnej ciszy.

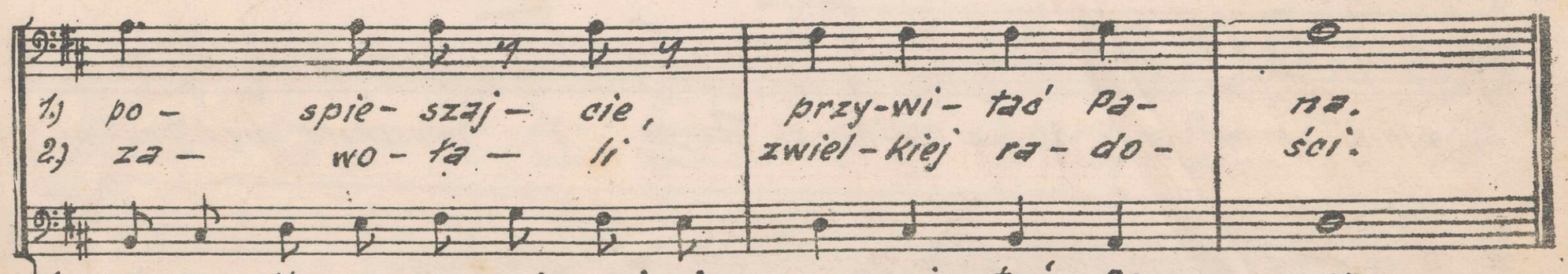
Spokojnie

Wesoło.

3. Przybieżeli do Betleem pasterze.

Żwawo, wesoło.

1.) Do Be-tle-em pa-ste- rze, gra-jąc skocznо dzie-cią-tе-czku na-li-rze:
2.) Swe u-kło-ny wpo-ko- rze, to-bie ser-ca o-cho-tne-go, o Bo-że!

1-2.) Chwała, chwała na wy-so-ko-ści, wy-so-ko-ści, a po- kój na zie- mi.

1-2.) Chwała na wy-so-ko-śei, chwa-ła na wy-so-ko-ści, a po kój(a po-kój) na zie- mi.

4. Bóg się rodzi.

Majestatycznie.

1.) Moc tru-chle- je, Pan znie-bio-sów ob-na- rzo-ny, O-gień Krzepnie.
2.) Nad zie- mia-ny? Bóg po-rzu-cił szczęście swo-je, Wszedł po-mię-dzy

1.) blask ciem-nie- je, ma grani-cę Nie-skoń-czo-ny. Wzgardzo-ny o-kry-ty chwałą,
2.) lud ko- cha- ny, dzie-ląc znim tru-dy i zno-je. Nie ma-ło cier-piał, nie ma-ło,

poco rit. a tempo.

1.) śmiertel-ny Król nad wie-ka-mi, a Sło-wo Cia-łem się sta-ło i mieszka-ło między na-mi.
2.) ześmy by-li win-ni sa-mi, a Sło-wo Cia-łem się sta-ło i mieszka-ło między na-mi.

*)

2.) Cóż masz nie-bo nad zie-mia-ny, Bóg porzucił szczęście swo-je. Wszedł po-mię-dzy lud ko-cha- ny

2.) dzie-ląc znim tru-dy i zno-je. Nie ma-ło cier-piał, nie ma-ło, żeś — my by-li

poco rit. a tempo.

2.) win-ni sa-mi, a Sło-wo Cia-łem się sta-ło i mieszkało między na-mi.

*) Ta część - ad libitum; drugą zwrotkę można śpiewać jak pierwszą.

5. Lulajże Jezuniu.

Spokojnie.

1.) Lu-laj-że Je-zu-niu, lu-laj-że, lu-laj, a ty go ma-tu-lu
2.) Lu-laj-że Je-zu-niu, mo-ja pe-ret-ko, lu-laj-że Je-zu-niu,

rit.

1.) wpta-czu u- tu-laj. (Lu —)
2.) me pie-ści-det-ko.
1-2.) Lu-laj-że Je-zu-niu, lu-laj-że lu-laj, —

Ie Fine. (Lu-)

1-2.) a ty go ma-tu-lu wpta-czu u- tu-laj wptaczu-u- tu-laj.

6. Bracia patrzcie jeno.*)

Żywo, energicznie.

1.) Bra-cia patrzcie je-no, jak nie-bo go — re-je, znać, że coś dziwne-go w Be-tle-em się
2.) Patrzcie jak tam gwiazda światłem swojem mi-gą; Pewnie do uczeze-nia Pa-na swe-go
1.) Rzućmy bu- dy, warty sta- da nie-chaj nie- mi
2.) Krokiem śmia-tym i we- so- tym spieszmy i u-

Marcato.

1.) dzie-je. Rzućmy, rzućmy bu-dy, bu-dy, warty sta-da nie-chaj, nie-chaj
2.) wzywa. Krokiem, krokiem śmiałym, śmiałym i we so-tym spieszmy, spieszmy
1.) Pan Bóg wła- da,
2.) derz-ny czo- łem,

1.) nie-mi Pan Bóg wła-da, a my do Be-tle-em, a my do Be- tle- em.
2.) i u- derzmy czo-łem, przed Pa-nem w Be-tle-em, przed Pa-nem w Be- tle- em.

7. Gloria in excelsis.

Wesoło.

1.) Glo- — — — — — ria, 1.) glo — — ria in ex- cel- sis
2.) " — — " " " " "

1.) glo — — ria in ex- cel- sis. Pójdźcież dzie-ci do-sta- jen-ki,
2.) " — — " " " " " u- cie- szy-cie mi to dzie-cię,

Ie

1.) do Je- zu- sa, do pa- mięn-ki prze — — naj- świę — — tszej.
2.) przyjmij- cie je tu na świe-cie O — — Ho- san — — na.

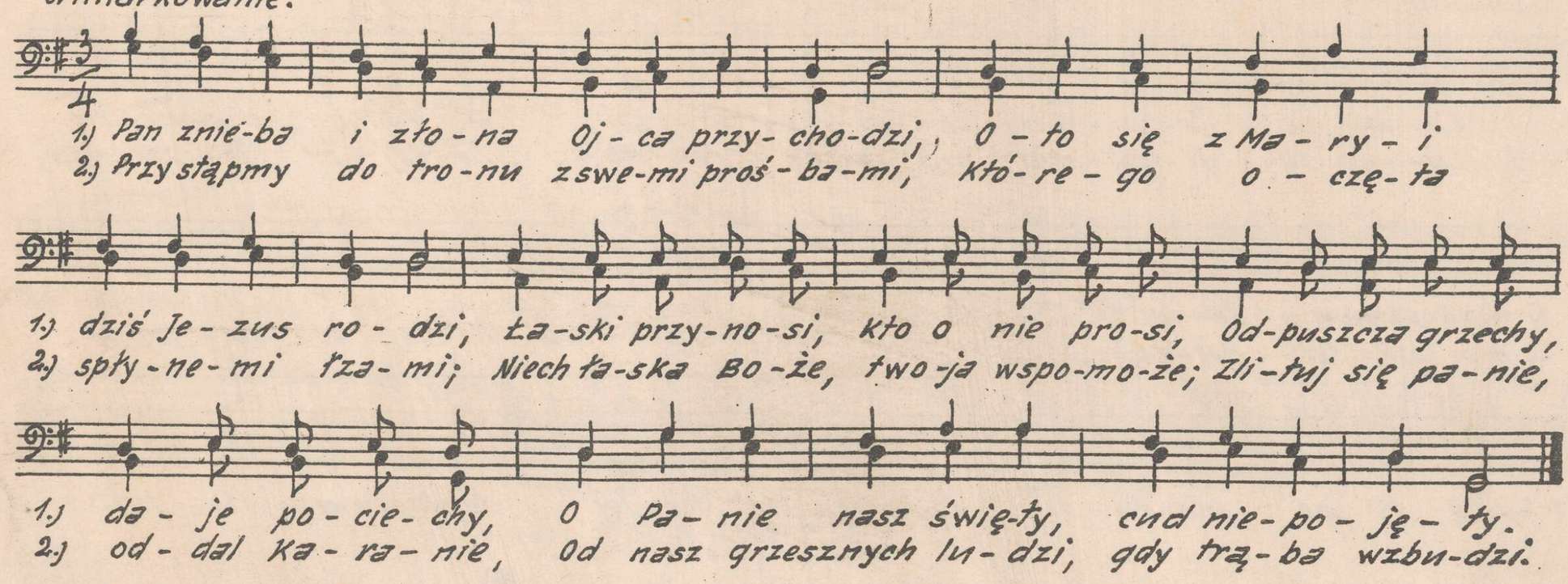
Koniec.

2. O Ho- san-na, O Ho- san-na, O — Ho — san — na.

*) Uwaga dla dyrygenta: W partyturze brak krzyżowników w basie przy nucie ges w siódmym i ósmym takcie. Ma być g.
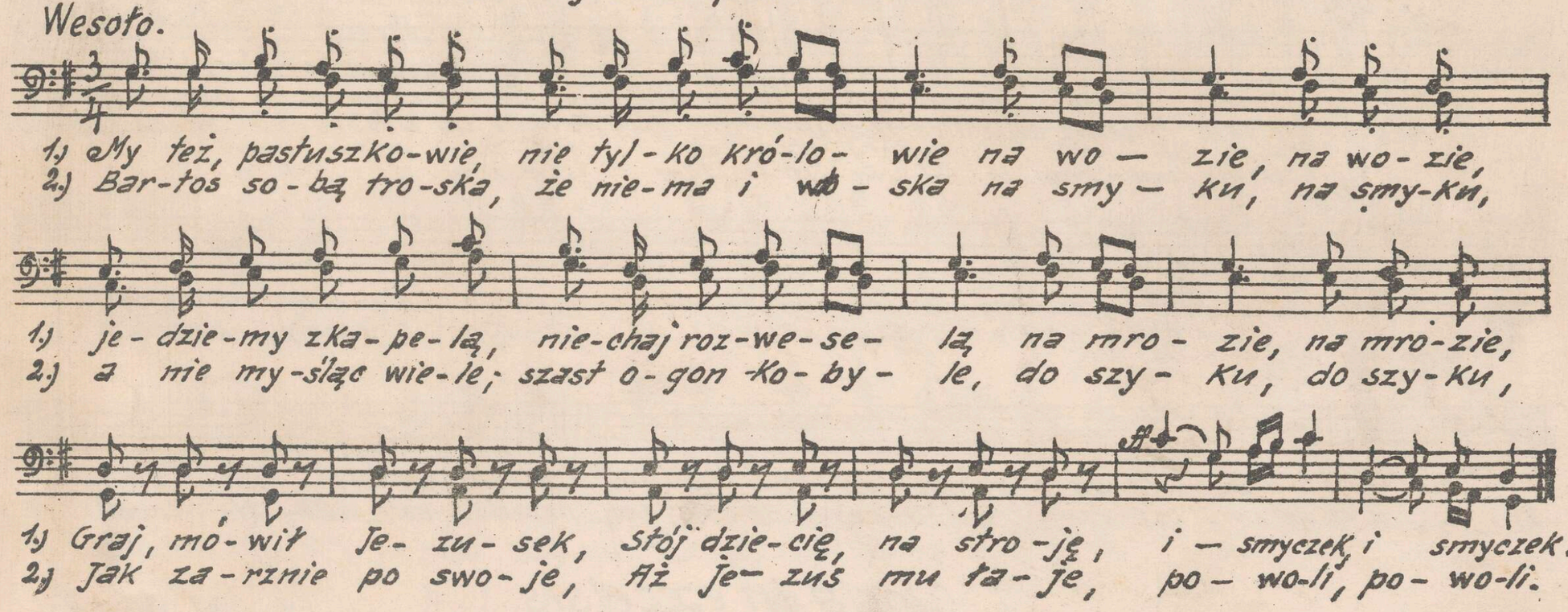
8. Pan z nieba i z łona.

Umiarkowanie.
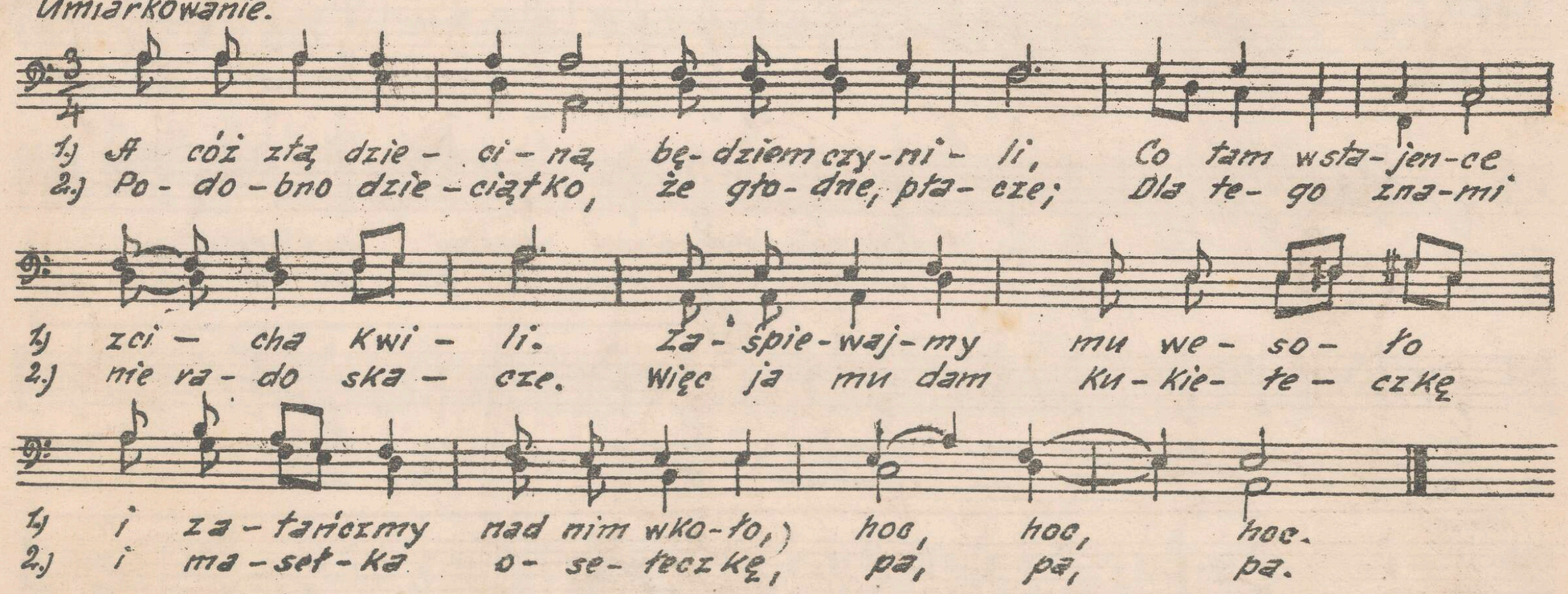

9. My też pastuszkowie.

Wesoło.

10. A cóż z tą dziecina.

Umiarkowanie.

Copyr. F.R. Poznań, 1.XI.1927.

KK-III-204

BASY.

Z wydawnictw
K.T. Barwickiego Poznań
№ 55.

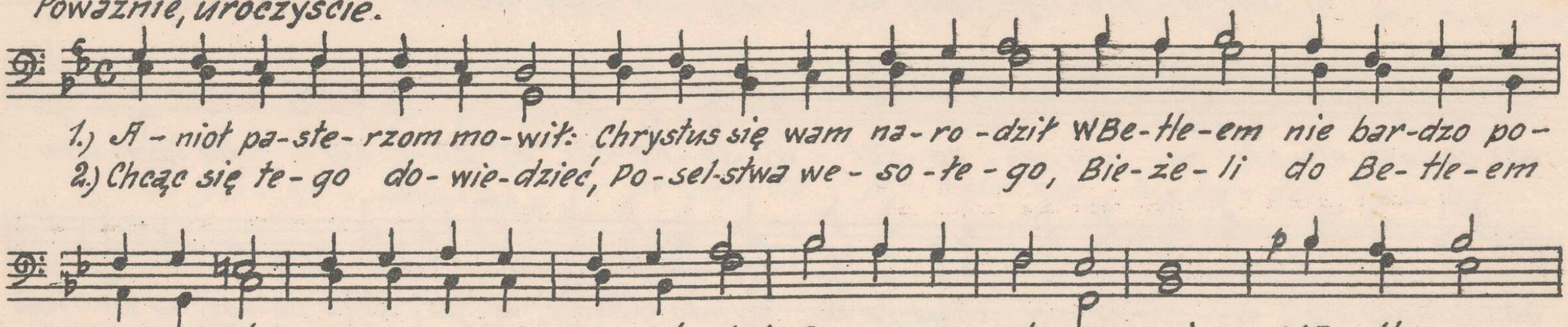
St. WIECHOWICZ.

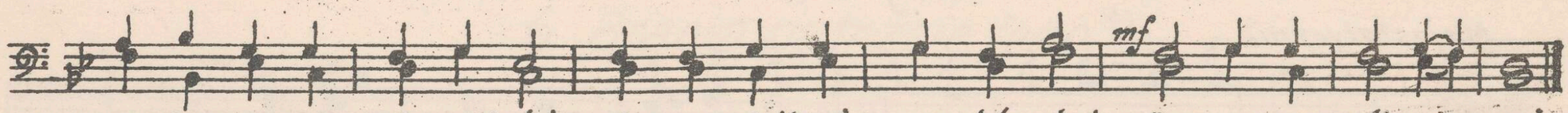
10. Kolend polskich

w łatwem opracowaniu na chór męski a cappella.

1. Anioł pasterzom mówił.

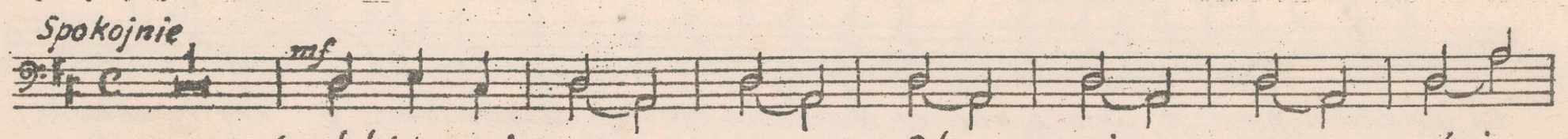
Poważnie, uroczyście.

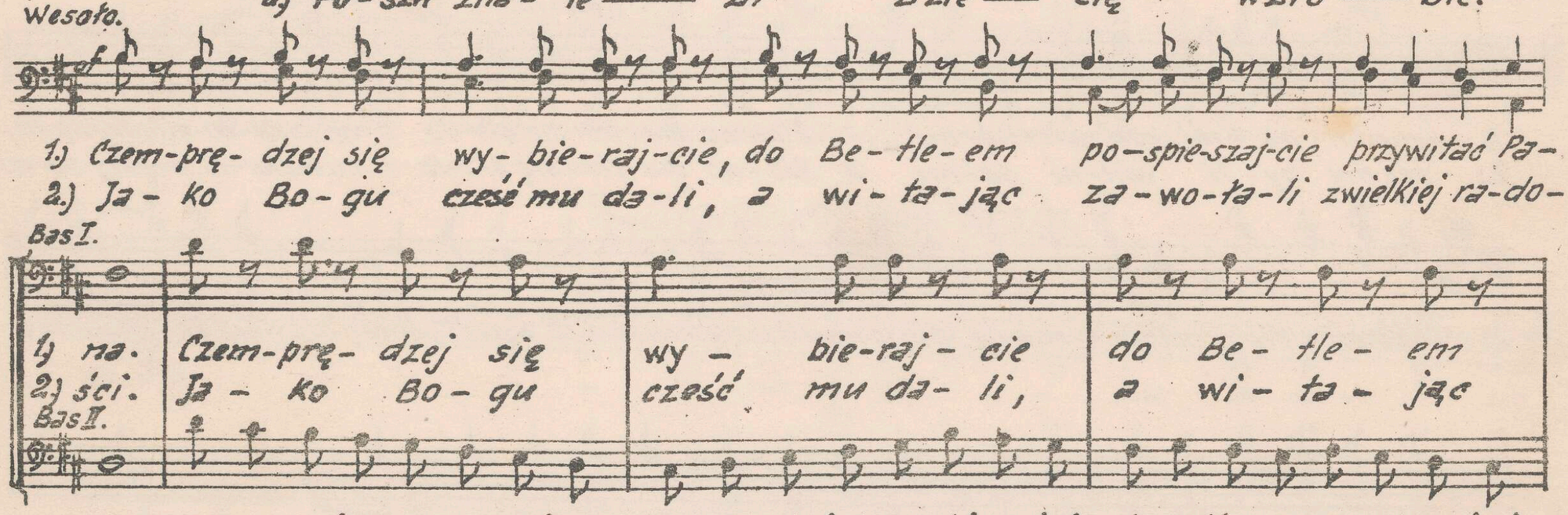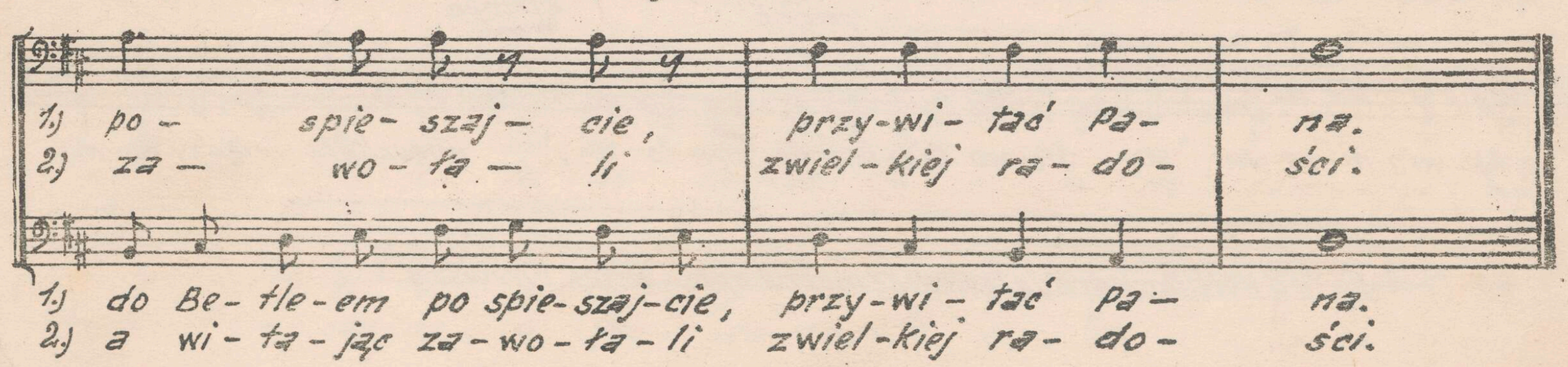

2. Wśród nocnej ciszy.

Spokojnie

Wesoło.

3. Przybieżeli do Betleem pasterze.

Żwawo, wesoło.

1.) Do Be-tle-em pa-ste- rze, gra-jąc skocznо dzie-cią-te-czku na-li-rze:
2.) Swe u-kło-ny wpo-ko- rze, to-bie ser-ca o-cho-tne-go, o Bo-że!

1-2.) Chwała, chwała na wy-so-ko-ści, wy-so-ko-ści, a po- kój na zie- mi.

1-2.) Chwała na wy-so-ko-ści, chwa-ła na wy-so-ko-ści, a po kój(a po-kój) na zie-mi.

4. Bóg się rodzi.

Majestatycznie.

1.) Moc tru-chle- je, Pan znie-bio-sów ob-na- rzo-ny, O-gień Krzepnie.
2.) Nad zie-mia-ny? Bóg po-rzu-cił szczęście swo-je, Wszedł po-mię-dzy

1.) blask ciem-nie- je, ma grani-cę Nie-skoń-czo-ny. Wzgardzo-ny o- Kry-ty chwałą,
2.) lud ko-cha- ny, dzie-ląc znim tru-dy i zno-je. Nie ma-ło cier-piał, nie ma-ło,

poco rit. a tempo.

1.) śmiertel-ny Król nad wie-ka-mi, a Sło-wo Cia-łem się sta-ło i mieszka-ło między na-mi.
2.) żeśmy by-li win-ni sa-mi, a Sło-wo Cia-łem się sta-ło i mieszka-ło między na-mi.

*)

2.) Cóż masz nie-bo nad zie-mia-ny, Bóg porzucił szczęście swo-je. Wszedł po-mię-dzy lud ko-cha- ny

2.) dzie-ląc znim tru-dy i zno-je. Nie ma-ło cier-piał, nie ma-ło, żeś — my by-li

poco rit. a tempo.

2.) win-ni sa-mi, a Sło-wo Cia-łem się sta-ło i mieszkało między na-mi.

*) Ta część - ad libitum; drugą zwrotkę można śpiewać jak pierwszą.

5. Lulajże Jezuniu.

Spokojnie.

1.) Lu-laj-że Je-zu-niu, lu-laj-że, lu-laj, a ty go ma-tu-lu
2.) Lu-laj-że Je-zu-niu, moja pe-ret-ko, lu-laj-że Je-zu-niu,

rit.

1.) wpta-czu u- tu-laj. (Lu —)
2.) me pie-ści- det-ko.

1-2.) lu-laj-że Je-zu-niu, lu-laj-że lu-laj, —

I° Fine.

1-2.) a ty go ma-tu-lu wpta-czu u- tu-laj (Lu-) wptaczu-u- tu-laj.

6. Bracia patrzcie jeno.*)

Żywo, energicznie.

1.) Bra-cia patrzcie je-no, jak nie-bo go — re-je, znać, że coś dziwne-go w Be-tle-em się
2.) Patrzcie jak tam gwiazda światłem swojem mi-gą; Pewnie do uczcze-nia Pa-na swe-go

1.) Rzućmy bu- dy, warty sta- da, nie-chaj nie- mi
2.) krokiem śmia-łym i we- so- łym spieszmy i u-

Marcato.

1.) dzie-je. Rzućmy, rzućmy bu-dy, bu-dy, warty sta-da nie-chaj, nie-chaj
2.) wzywa. krokiem, krokiem śmiałym, śmiałym i we so-łym spieszmy, spieszmy

1.) Pan Bóg wła-
2.) derz-ky czo-

da, tem,

1.) nie-mi Pan Bóg wła-da, a my do Be- tle-em, a my do Be- tle- em.
2.) i u- derzmy czo-tem, przed Pa-nem w Be-tle-em, przed Pa-nem w Be- tle- em.

7. Gloria in excelsis.

Wesoło.

1.) Glo- — — — — — ria, 1.) glo — — ria in ex- cel- sis
2.) " — — " " " " "

1.) glo — — ria in ex- cel- sis. Pójdźcież dzie-ci do- sta- jen- ki,
2.) " — — " " " " " u- cie- szy-cie mi to dzie-cię,

I°

1.) do Je- zu- sa, do pa- nien- ki prze- — — naj- świę- — — tszej.
2.) przyjmij- cie je tu na świe-cie O — — Ho- san- — na.

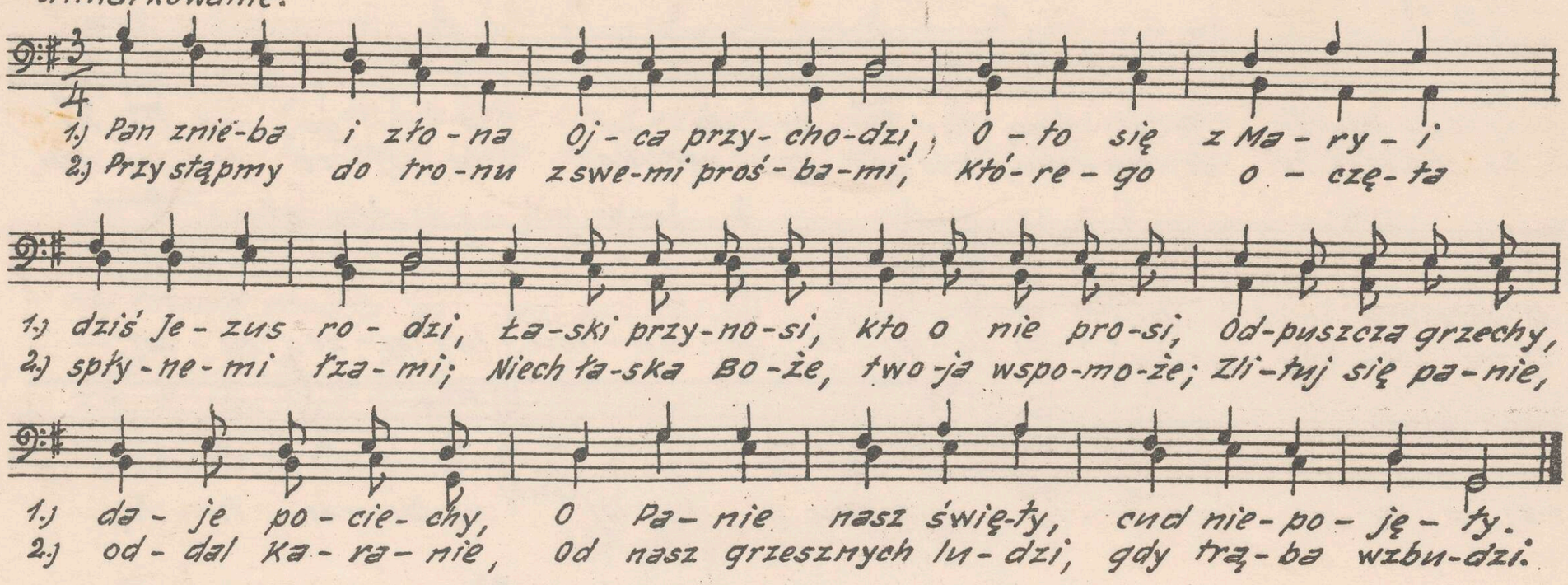
Końiec.

2. O Ho- san-na, O Ho- san-na, O — Ho — san — na.

*) uwaga dla dyrygenta: W partyturze brak kasowników w basie przy nucie ges w siódmym i ósmym takcie. Ma być g.

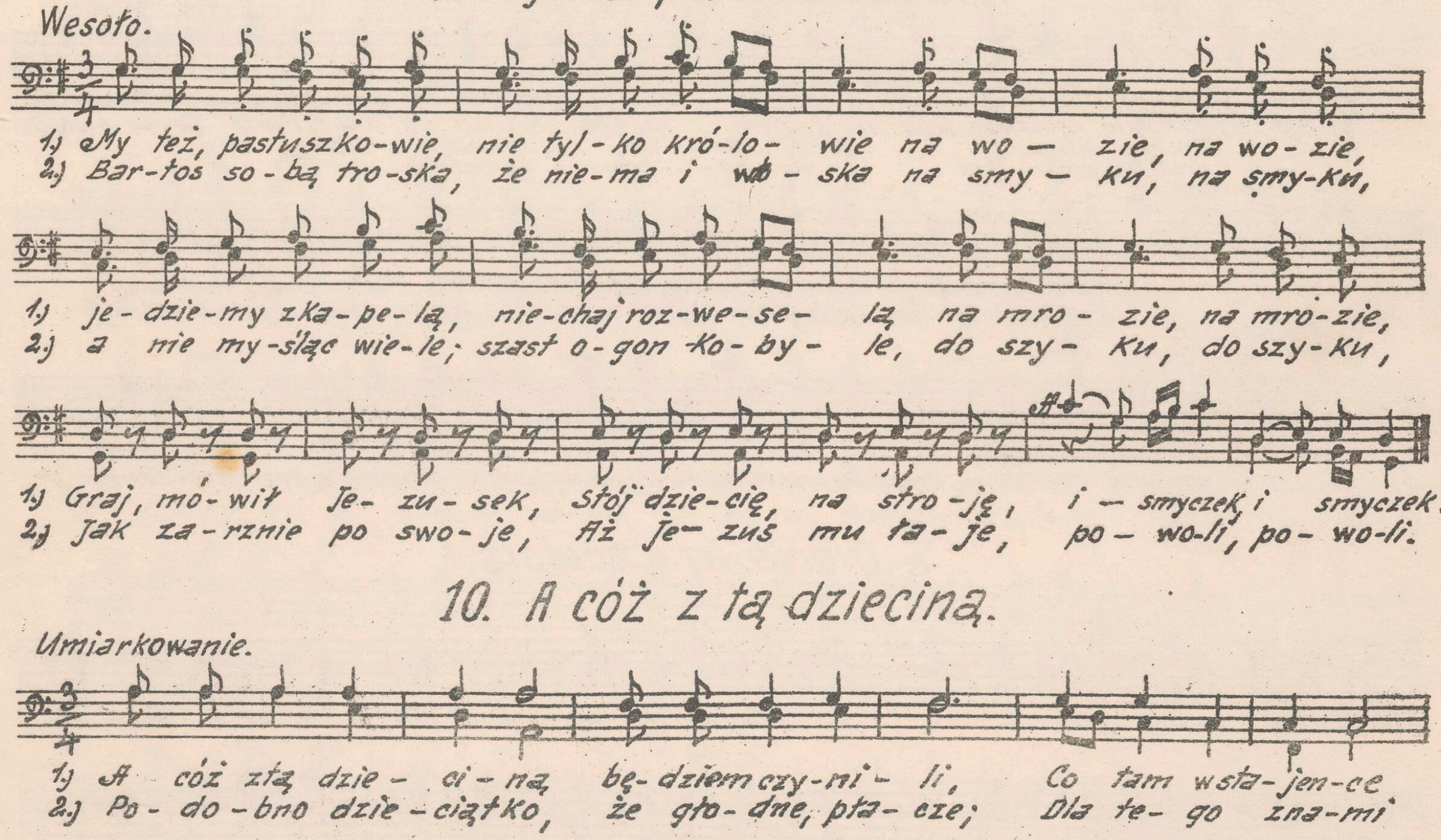
8. Pan z nieba i złona.

Umiarkowanie.

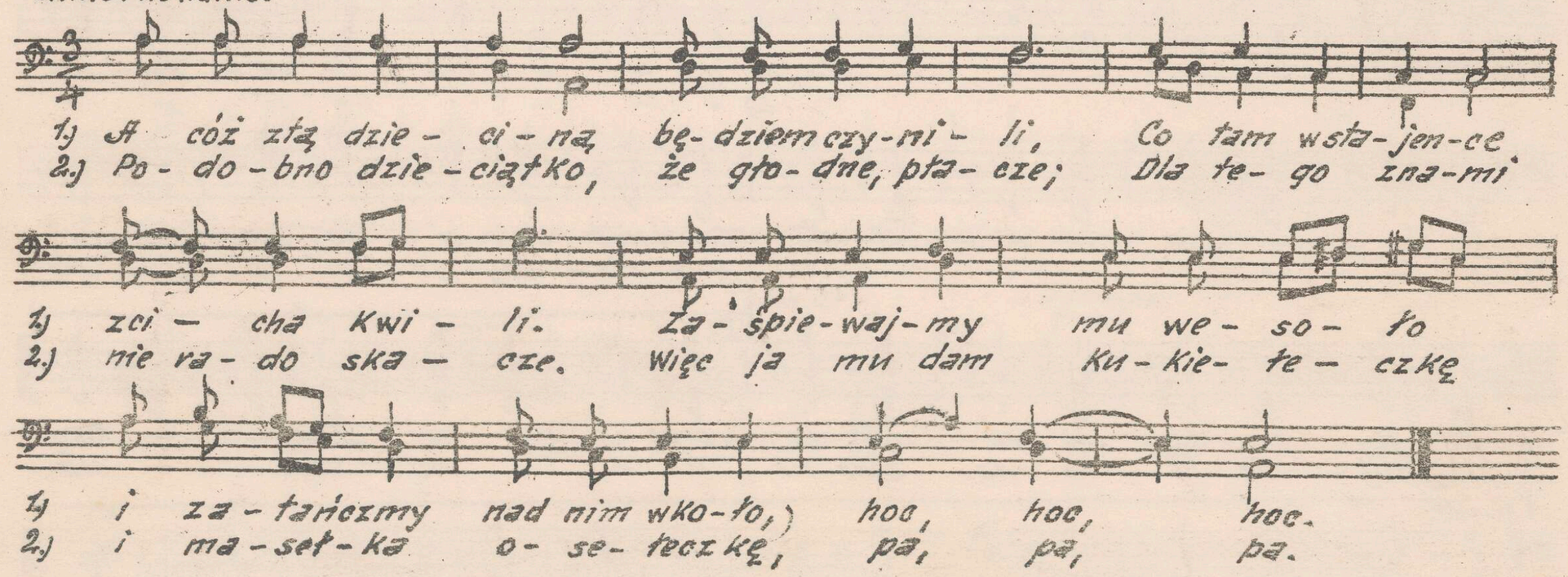
9. My też pastuszkowie.

Wesoło.

10. A cóż z tą dziecina.

Umiarkowanie.

Copj. F.R. Poznań, 1.XI.1928.

KK-III-204

BASY.

Z wydawnictw
K.T. Barwickiego Poznań.
№55.

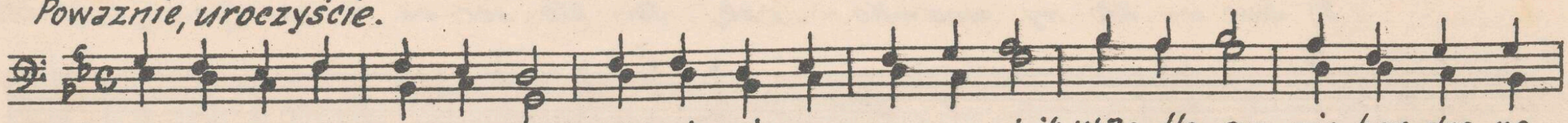
St. WIECHOWICZ.

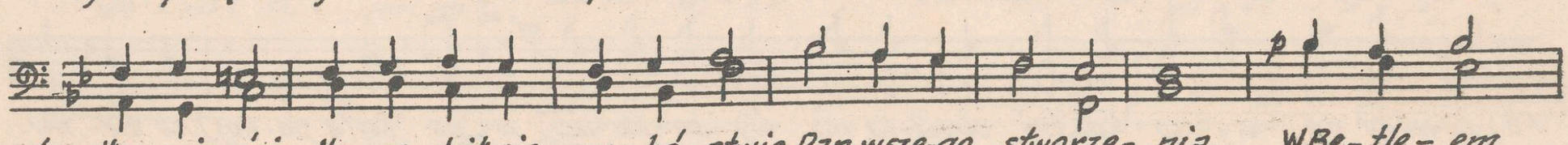
10. Kolend polskich

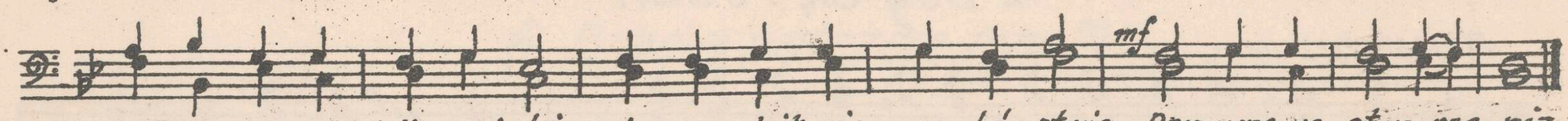
w łatwem opracowaniu na chór męski a cappella.

1. Anioł pasterzom mówił.

Poważnie, uroczyście.

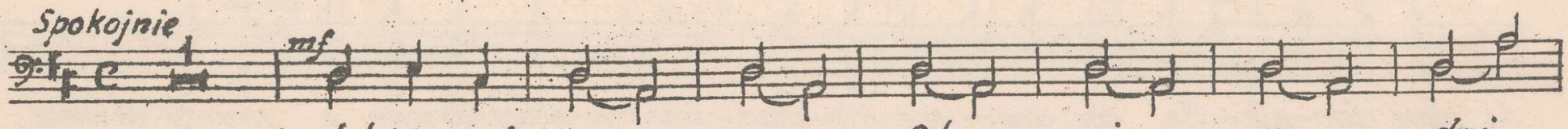

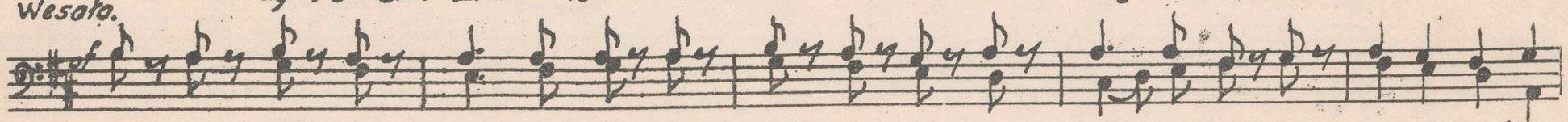

2. Wśród nocnej ciszy.

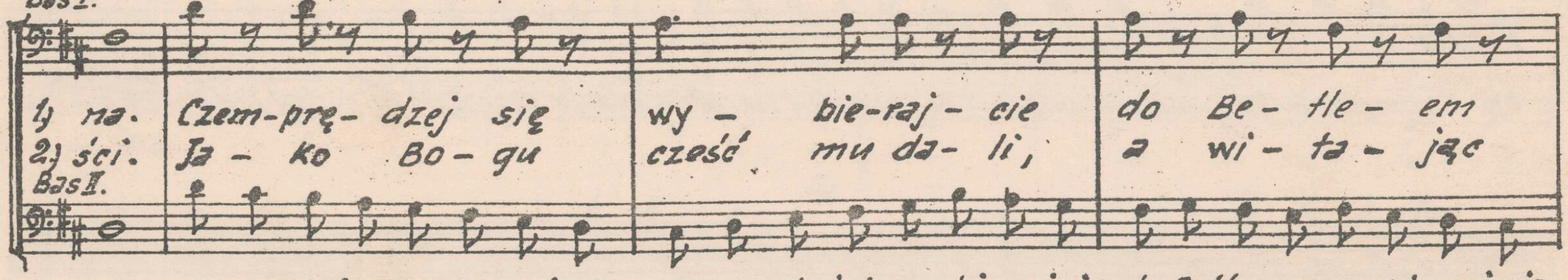
Spokojnie

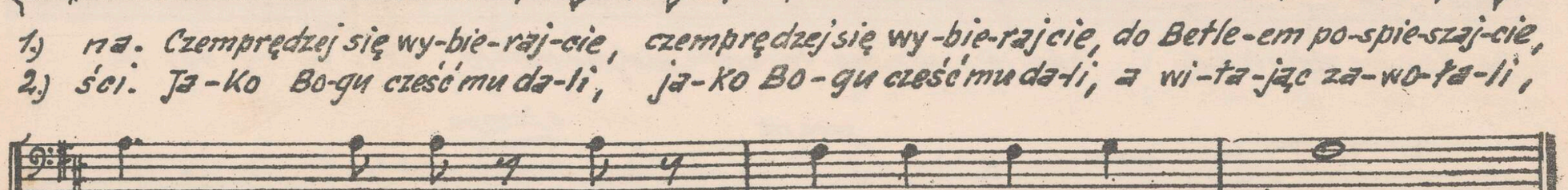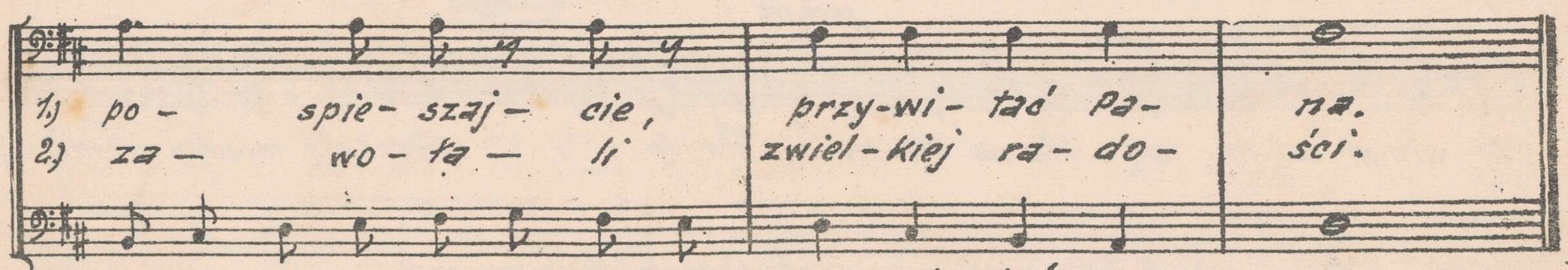

Wesoło.

Bas I.
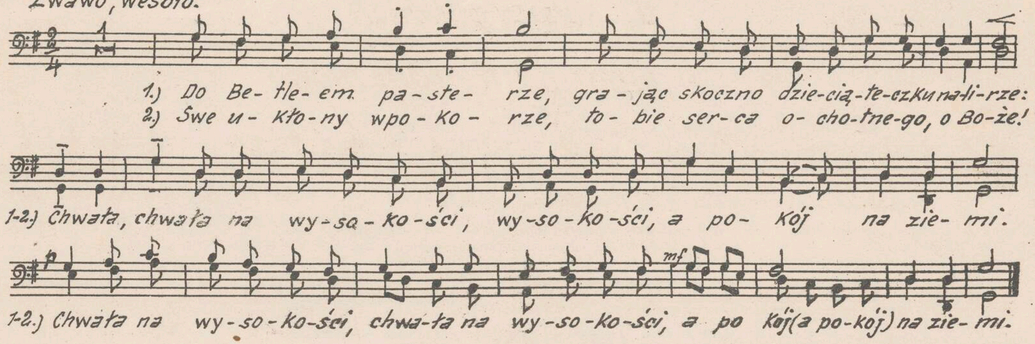

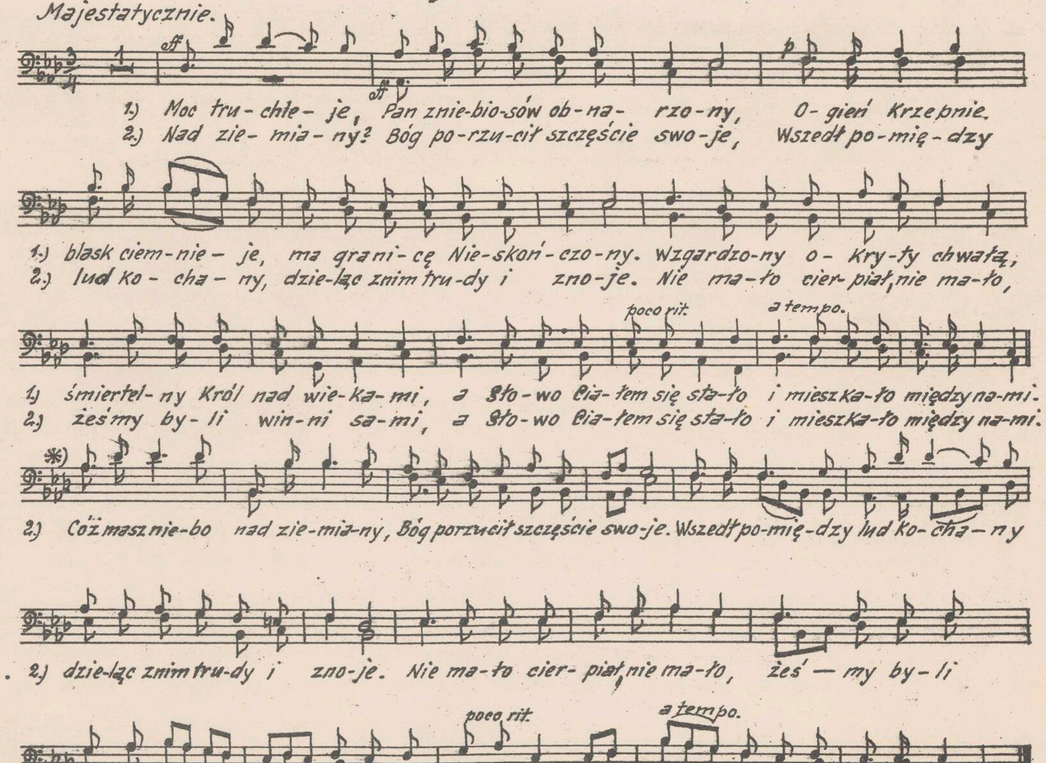
3. Przybieżeli do Betleem pasterze.

Żwawo, wesoło.

4. Bóg się rodzi.

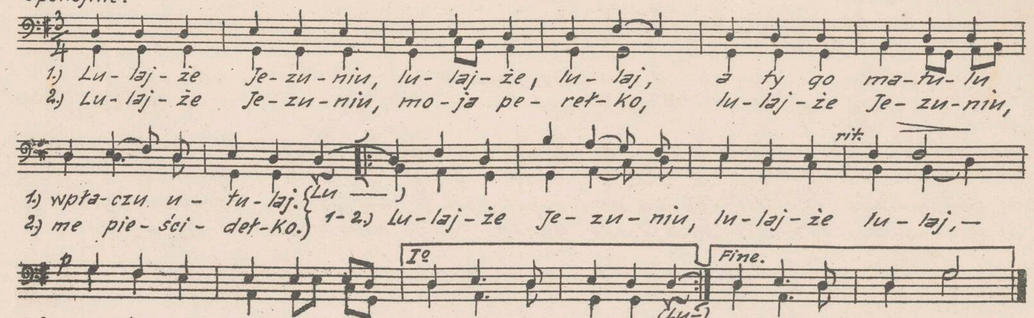
Majestatycznie.

*) Ta część - ad libitum; drugą zwrotkę można śpiewać jak pierwszą.

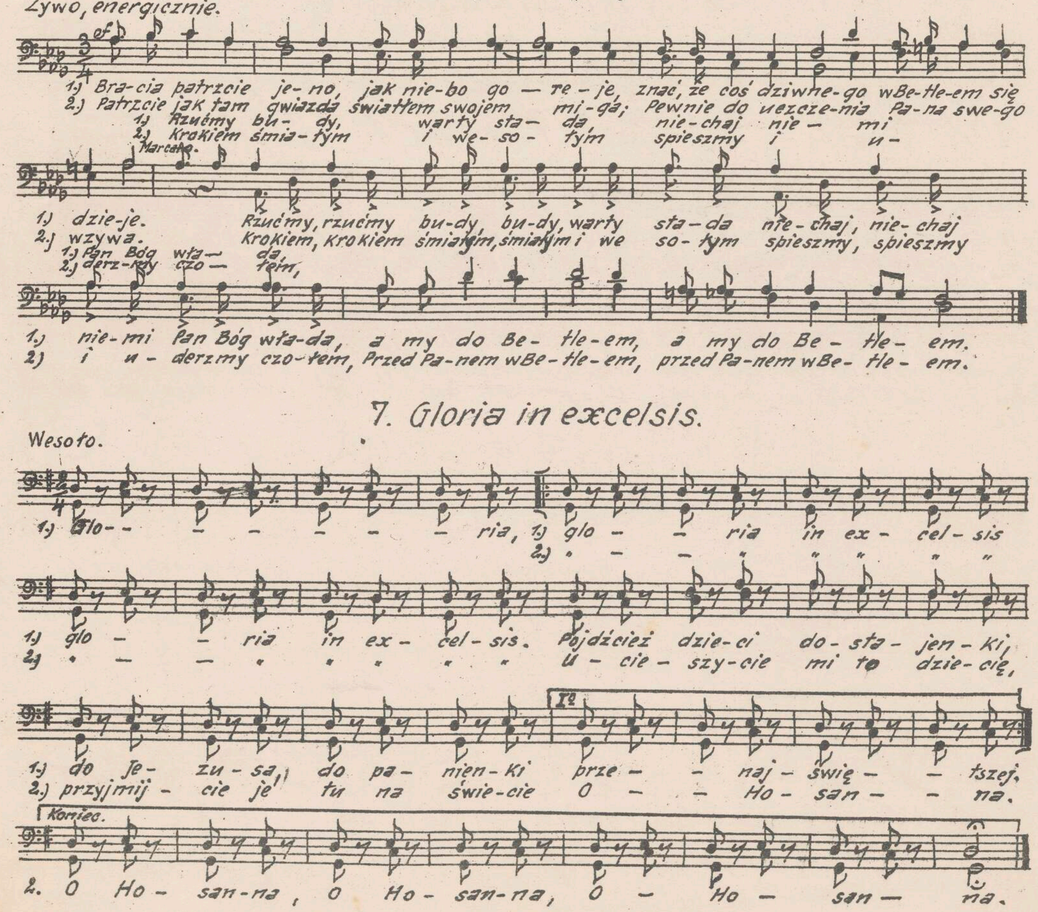
5. Lulajże Jezuniu.

Spokojnie.

6. Bracia patrzcie jeno.*)

Żywo, energicznie.

7. Gloria in excelsis.

Wesoło.

*) uwaga dla dyrygenta: W partyturze brak kasowników w basie przy nucie ges w siódmym i ósmym takcie. Ma być g.

8. Pan z nieba i z łona.

Umiarkowanie.

1.) Pan znie-ba i zło-na Oj-ca przy-cho-dzi, O-to się z Ma-ry-i
2.) Przystąpmy do tro-nu z swe-mi proś-ba-mi, Któ-re-go o-czę-ta

1.) dziś Je-zus ro-dzi, ła-ski przy-no-si, kto o nie pro-si, od-puszcza grzechy,
2.) spły-ne-mi łza-mi; Niech ła-ska Bo-że, two-ja wspo-mo-że; Zli-tuj się pa-nie,

1.) da-je po-cie-chy, O Pa-nie nasz świę-ty, cud nie-po-ję-ty.
2.) od-dal ka-ra-nie, Od nasz grzesznych lu-dzi, gdy trą-ba wzbu-dzi.

9. My też pastuszkowie.

Wesoło.

1.) My też, pastuszko-wie, nie tyl-ko kró-lo- wie na wo— zie, na wo-zie,
2.) Bar-tos so-bą tro-ska, że nie-ma i wo- ska na smy— ku, na smy-ku,

1.) je-dzie-my zka-pe-lą, nie-chaj roz-we-se- lą na mro- zie, na mro-zie,
2.) a nie my-śląc wie-le; szast o-gon-ko-by- le, do szy- ku, do szy-ku,

1.) Graj, mó-wił Je- zu-sek, Stój dzie-cię, na stro-ję, i — smyczek i smyczek.
2.) Jak za-rznie po swo-je, Aż Je— zuś mu ta-je, po— wo-li, po- wo-li.

10. A cóż z tą dziecina.

Umiarkowanie.

1.) A cóż ztą dzie- ci-ną bę-dziem czy-ni- li, Co tam wsta-jen-ce
2.) Po- do-bno dzie-ciątko, że gło- dne, pła- cze; Dla te- go zna-mi

1.) zci— cha kwi- li. Za-śpie-waj-my mu we- so- to
2.) nie ra- do ska— cze. Więc ja mu dam ku-kie- te— czkę

1.) i za-tańczmy nad nim wko-ło, hoc, hoc, hoc.
2.) i ma-set-ka o- se- teczkę, pa, pa, pa.

Copj. F.R. Poznań, 1.XI.1927.

KK-III-204

CATH. CRAC. LICAPITC.

Z wydawnictw
K.T. Barwickiego Poznań.
№ 55.

BASY.

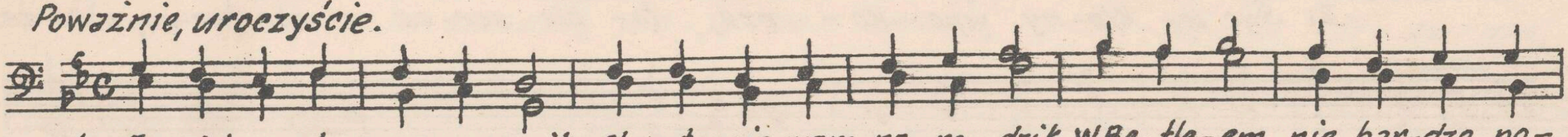
St. WIECHOWICZ.

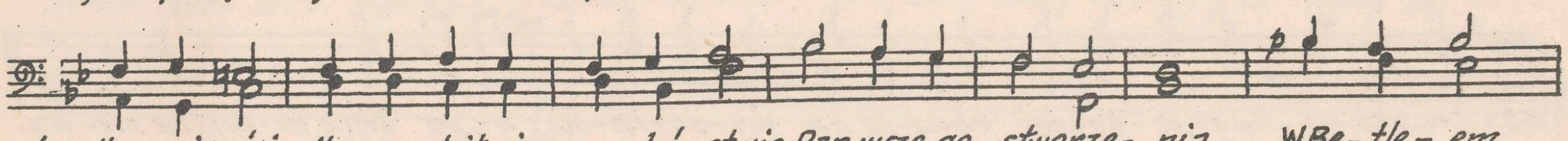
10. Kolend polskich

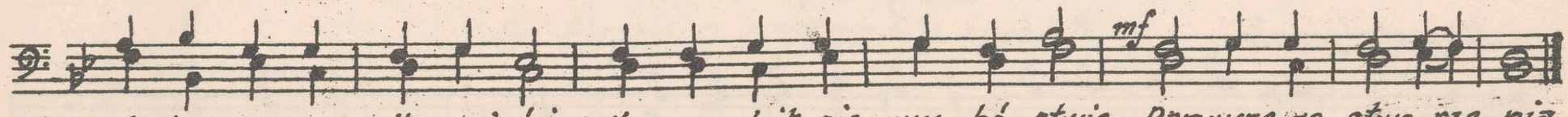
w łatwem opracowaniu na chór męski a cappella.

1. Anioł pasterzom mówił.

Poważnie, uroczyście.

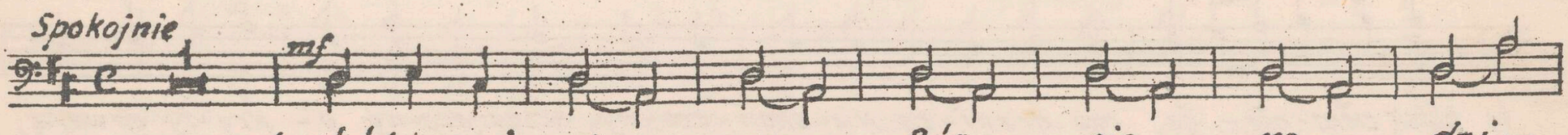

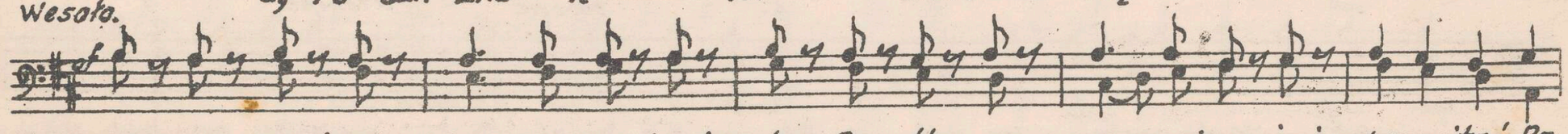

2. Wśród nocnej ciszy.

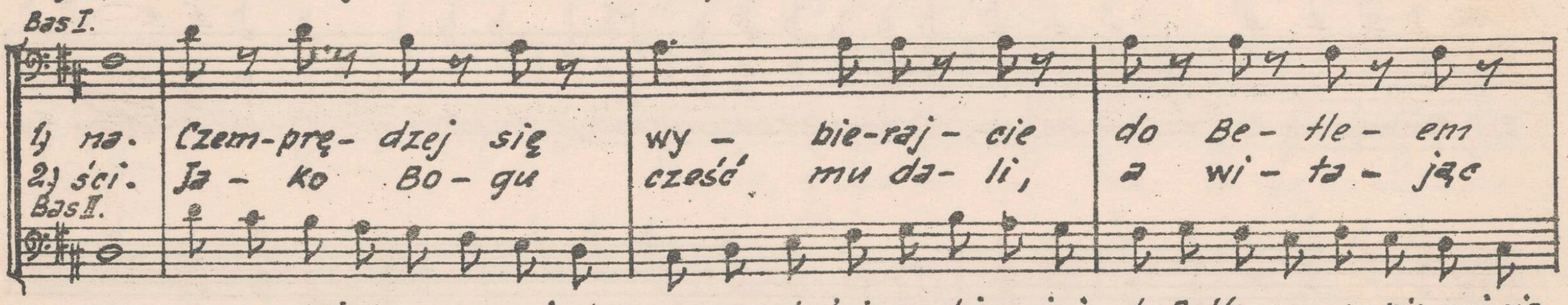
Spokojnie
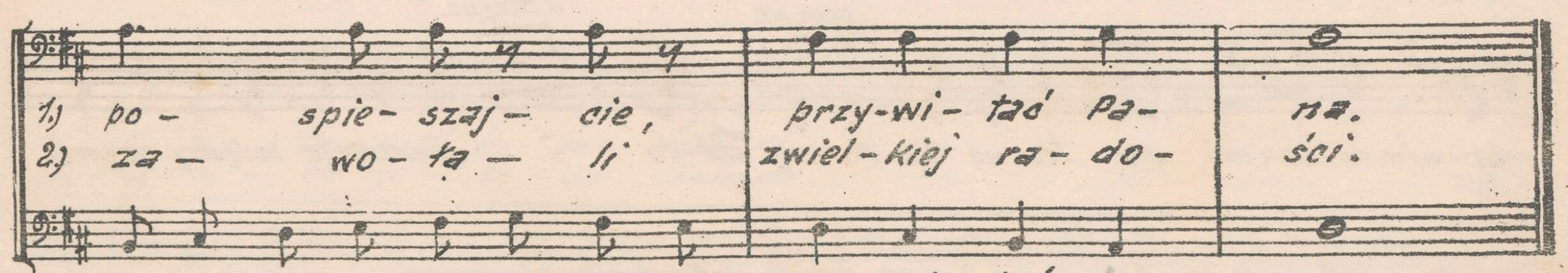

Wesoło.

Bas I.

3. Przybieżeli do Betleem pasterze.

Żwawo, wesoło.

1.) Do Be-tle-em pa-ste-rze, gra-jąc skocznо dzie-cią-te-czku na-li-rze:
2.) Swe u-kło-ny wpo-ko-rze, to-bie ser-ca o-cho-tne-go, o Bo-że!

1-2.) Chwała, chwała na wy-so-ko-ści, wy-so-ko-ści, a po-kój na zie-mi.

1-2.) Chwała na wy-so-ko-ści, chwa-ła na wy-so-ko-ści, a po kój(a po-kój) na zie-mi.

4. Bóg się rodzi.

Majestatycznie.

1.) Moc tru-chle-je, Pan znie-bio-sów ob-na-rzo-ny, O-gień krzepnie.
2.) Nad zie-mia-ny? Bóg po-rzu-cił szczęście swo-je, Wszedł po-mię-dzy

1.) blask ciem-nie-je, ma grani-cę Nie-skoń-czo-ny. Wzgardzo-ny o-kry-ty chwałą,
2.) lud Ko-cha-ny, dzie-ląc znim tru-dy i zno-je. Nie ma-ło cier-piał, nie ma-to,

poco rit. a tempo.

1.) śmiertel-ny Król nad wie-ka-mi, a Sło-wo Cia-łem się sta-ło i mieszka-ło między na-mi.
2.) żeś my by-li win-ni sa-mi, a Sło-wo Cia-łem się sta-ło i mieszka-ło między na-mi.

*)

2.) Cóż masz nie-bo nad zie-mia-ny, Bóg porzucił szczęście swo-je. Wszedł po-mię-dzy lud ko-cha-ny

2.) dzie-ląc znim tru-dy i zno-je. Nie ma-ło cier-piał, nie ma-ło, żeś — my by-li

poco rit. a tempo.

2.) win-ni sa-mi, a Sło-wo Cia-łem się sta-ło i mieszkało między na-mi.

*) Ta część ad libitum; drugą zwrotkę można śpiewać jak pierwszą.

5. Lulajże Jezuniu.

Spokojnie.

1.) Lu-laj-że Je-zu-niu, lu-laj-że, lu-laj, a ty go ma-tu-lu
2.) Lu-laj-że Je-zu-niu, moja pe-ret-ko, lu-laj-że Je-zu-niu,

rit.

1.) wpta-czu u-tu-laj. (Lu —)
2.) me pie-ści-det-ko.) 1-2.) lu-laj-że Je-zu-niu, lu-laj-że lu-laj, —

Ie Fine.

1-2.) a ty go ma-tu-lu wpta-czu u-tu-laj (Lu —) wptaczu-u-tu-laj.

6. Bracia patrzcie jeno.*)

Żywo, energicznie.

1.) Bra-cia patrzcie je-no, jak nie-bo go — re-je, znać, że coś dziwne-go w Be-tle-em się
2.) Patrzcie jak tam gwiazda światłem swojem mi-gą; Pewnie do uszcze-nia Pa-na swe-go
1.) Rzućmy bu-dy, warty sta-da nie-chaj nie — mi
2.) Krokiem śmia-tym i we-so-tym spieszmy i u-

Marcato.

1.) dzie-je. Rzućmy, rzućmy bu-dy, bu-dy, warty sta-da nie-chaj, nie-chaj
2.) wzywa. Krokiem, krokiem śmiałym, śmiałym i we so-tym spieszmy, spieszmy
1.) Pan Bóg wła-da
2.) derz-my czo-łem,

1.) nie-mi Pan Bóg wła-da, a my do Be-tle-em, a my do Be-tle-em.
2.) i u-derzmy czo-łem, Przed Pa-nem w Be-tle-em, przed Pa-nem w Be-tle-em.

7. Gloria in excelsis.

Wesoło.

1.) Glo- — — — — — ria, 1.) glo — ria in ex-cel-sis
2.) . — — " " " " "

1.) glo — ria in ex-cel-sis. Pójdźcież dzie-ci do-sta-jen-ki,
2.) . — — . . . . . U-cie-szy-cie mi to dzie-cię,

Ie

1.) do Je-zu-sa, do pa-mien-ki prze — naj-świę — tszej.
2.) przyjmij-cie je tu na świe-cie O — Ho-san — na.

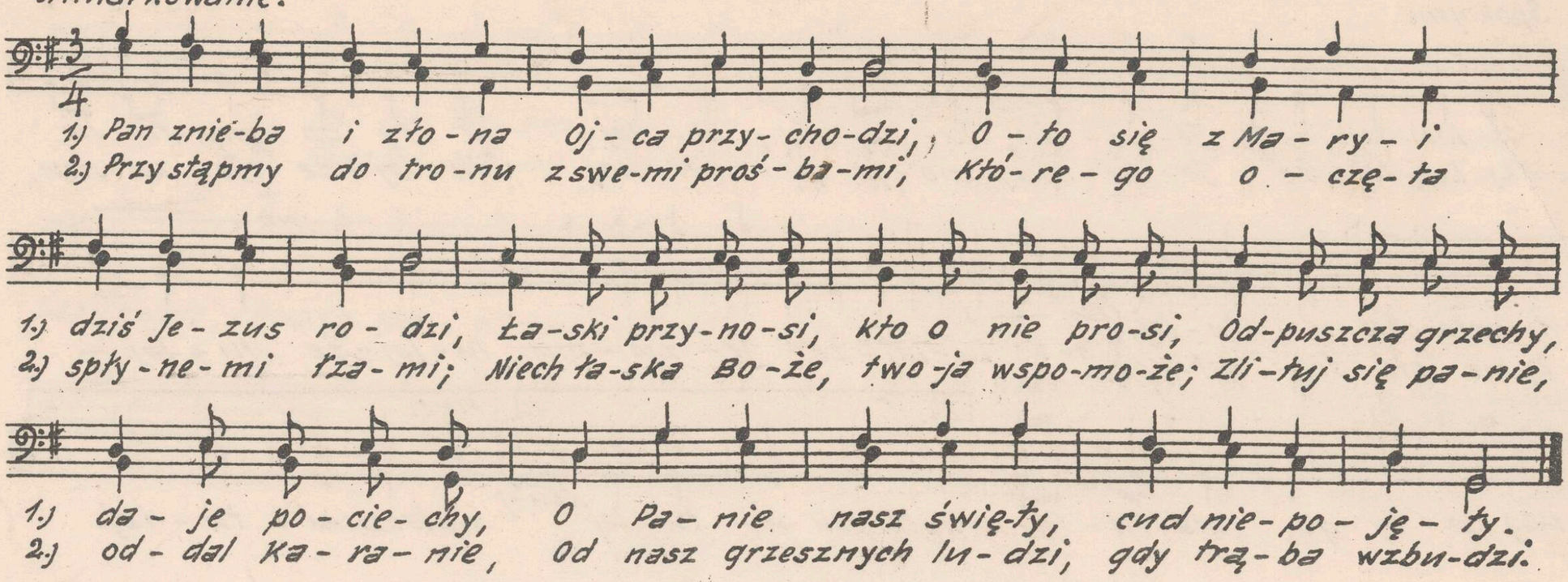
Koniec.

2. O Ho-san-na, O Ho-san-na, O — Ho — san — na.

*) uwaga dla dyrygenta: W partyturze brak kasowników w basie przy nucie ges w siódmym i ósmym takcie. Ma być g.
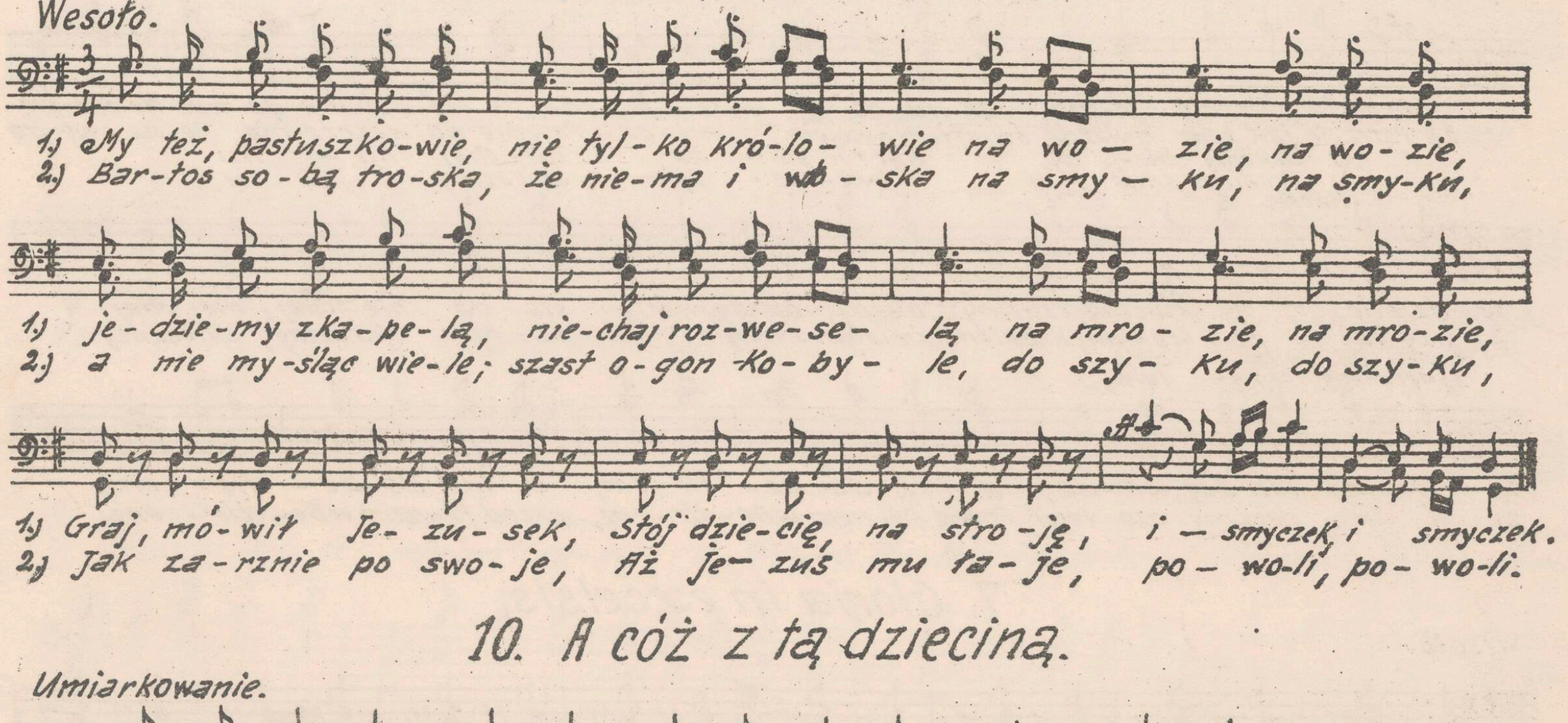
8. Pan z nieba i z łona.

Umiarkowanie.

9. My też pastuszkowie.

Wesoło.

10. A cóż z tą dziecina.

Umiarkowanie.

Copj. F.R. Poznań, 1.XI.1927.

KK-III-204

BASY.

Z wydawnictw
K.T. Barwickiego Poznań.
№ 55.

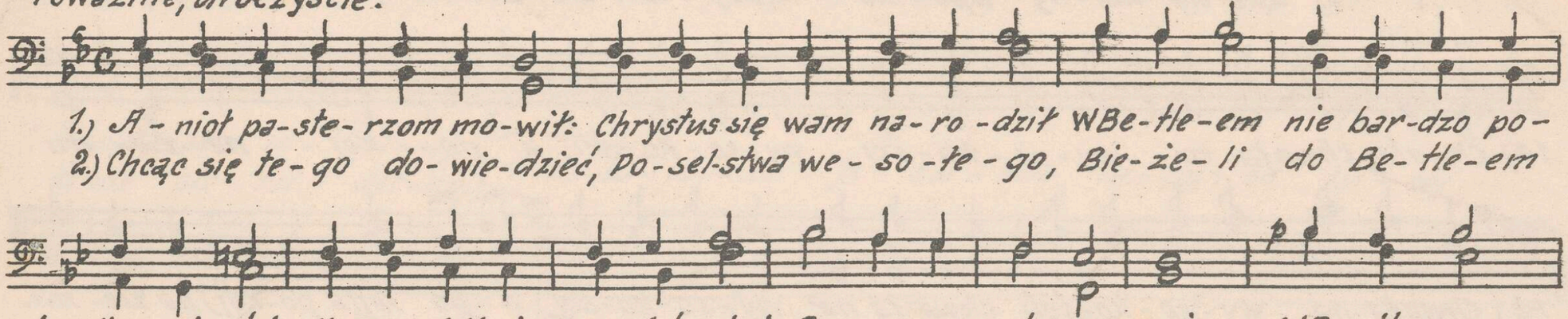
St. WIECHOWICZ.

10. Kolend polskich

w łatwem opracowaniu na chór męski a cappella.
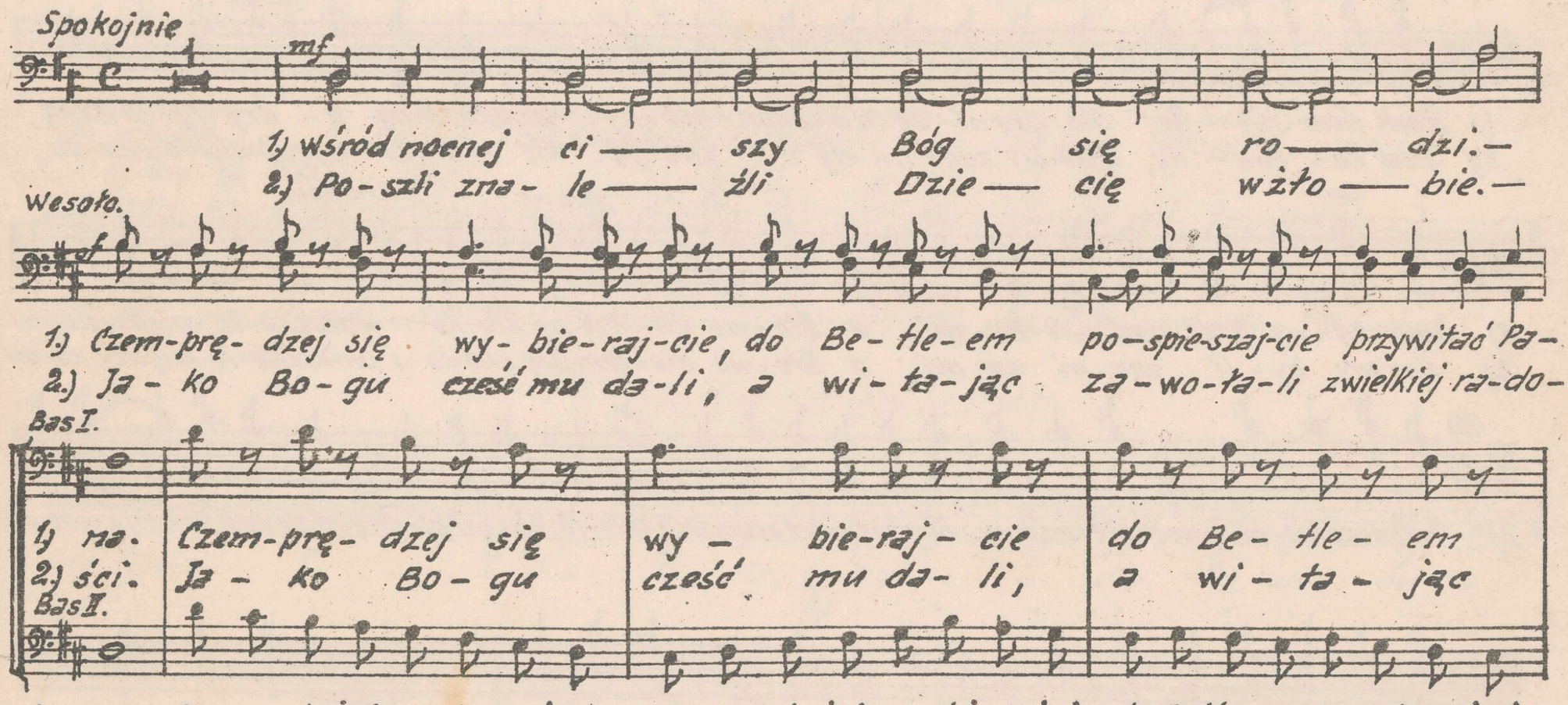
1. Anioł pasterzom mówił.

Poważnie, uroczyście.

2. Wśród nocnej ciszy.

Spokojnie

3. Przybieżeli do Betleem pasterze.

Żwawo, wesoło.

1.) Do Be-tle-em pa-ste- rze, gra-jąc skoczno dzie-cią-te-czku na-li-rze:
2.) Swe u-kło-ny wpo-ko- rze, to-bie ser-ca o-cho-tne-go, o Bo-że!

1-2.) Chwała, chwała na wy-so-ko-ści, wy-so-ko-ści, a po- kój na zie-mi.

mf

1-2.) Chwała na wy-so-ko-ści, chwa-ła na wy-so-ko-ści, a po kój(a po-kój) na zie-mi.

4. Bóg się rodzi.

Majestatycznie.

ff

1.) Moc tru-chle- je, Pan znie-bio-sów ob-na- rzo-ny, O-gień Krzepnie.
2.) Nad zie-mia-ny? Bóg po-rzu-cił szczęście swo-je, Wszedł po-mię-dzy

1.) blask ciem-nie- je, ma grani-cę Nie-skoń-czo-ny. Wzgardzo-ny o- Kry-ty chwałą,
2.) lud ko-cha- ny, dzie-ląc z nim tru-dy i zno-je. Nie ma-ło cier-piał, nie ma-ło,

poco rit. a tempo.

1.) śmiertel-ny Król nad wie-ka-mi, a Sło-wo Cia-łem się sta-ło i mieszka-ło między na-mi.
2.) żeś my by-li win-ni sa-mi, a Sło-wo Cia-łem się sta-ło i mieszka-ło między na-mi.

*)

2.) Cóż masz nie-bo nad zie-mia-ny, Bóg porzucił szczęście swo-je. Wszedł po-mię-dzy lud ko-cha- ny

2.) dzie-ląc z nim tru-dy i zno-je. Nie ma-ło cier-piał, nie ma-ło, żeś — my by-li

poco rit. a tempo.

2.) win-ni sa-mi, a Sło-wo Cia-łem się sta-ło i mieszkało między na-mi.

*) Ta część - ad libitum; drugą zwrotkę można śpiewać jak pierwszą.

5. Lulajże Jezuniu.

Spokojnie.

1.) Lu-laj-że Je-zu-niu, lu-laj-że, lu-laj, a ty go ma-tu-lu
2.) Lu-laj-że Je-zu-niu, mo-ja pe-ret-ko, lu-laj-że Je-zu-niu,

rit.

1.) wpta-czu u- tu-laj. (Lu ——)
2.) me pie-ści-det-ko.) 1-2.) lu-laj-że Je-zu-niu, lu-laj-że lu-laj,—

Ie Fine.

1-2.) a ty go ma-tu-lu wpta-czu u- tu-laj (Lu-) wptaczu-u- tu-laj.

6. Bracia patrzcie jeno.*)

Żywo, energicznie.

1.) Bra-cia patrzcie je-no, jak nie-bo go — re-je, znać, że coś dziwne-go w Be-tle-em się
2.) Patrzcie jak tam gwiazda świattem swojem mi-gą; Pewnie do uczcze-nia Pa-na swe-go

1.) Rzućmy bu- dy, warty sta- da, nie-chaj nie- mi
2.) Krakiem śmia-łym i we-so- łym spieszmy i u-

Marcato.

1.) dzie-je. Rzućmy, rzućmy bu-dy bu-dy, warty sta-da nie-chaj, nie-chaj
2.) wzywa. Krokiem, krokiem śmiałym, śmiałym i we so-łym spieszmy, spieszmy

1.) Pan Bóg wita-
2.) derz-ky czo- łem,

1.) nie-mi Pan Bóg wita-da, a my do Be- tle-em, a my do Be- tle- em.
2.) i u- derzmy czo-łem, Przed Pa-nem w Be-tle-em, przed Pa-nem w Be- tle- em.

7. Gloria in excelsis.

Wesoło.

1.) Glo- — — — — — ria, 1.) glo — — ria in ex- cel- sis
2.) . — — . . . . .

1.) glo — — ria in ex- cel- sis. Pójdźcież dzie-ci do-sta- jen-ki,
2.) . — — . . . . . u- cie- szy-cie mi tę dzie-cię,

Ie

1.) do Je- zu-sa, do pa- mięn-ki prze — — naj- świę — — tszej,
2.) przyjmij- cie je tu na świe-cie O — — Ho- san — — na.

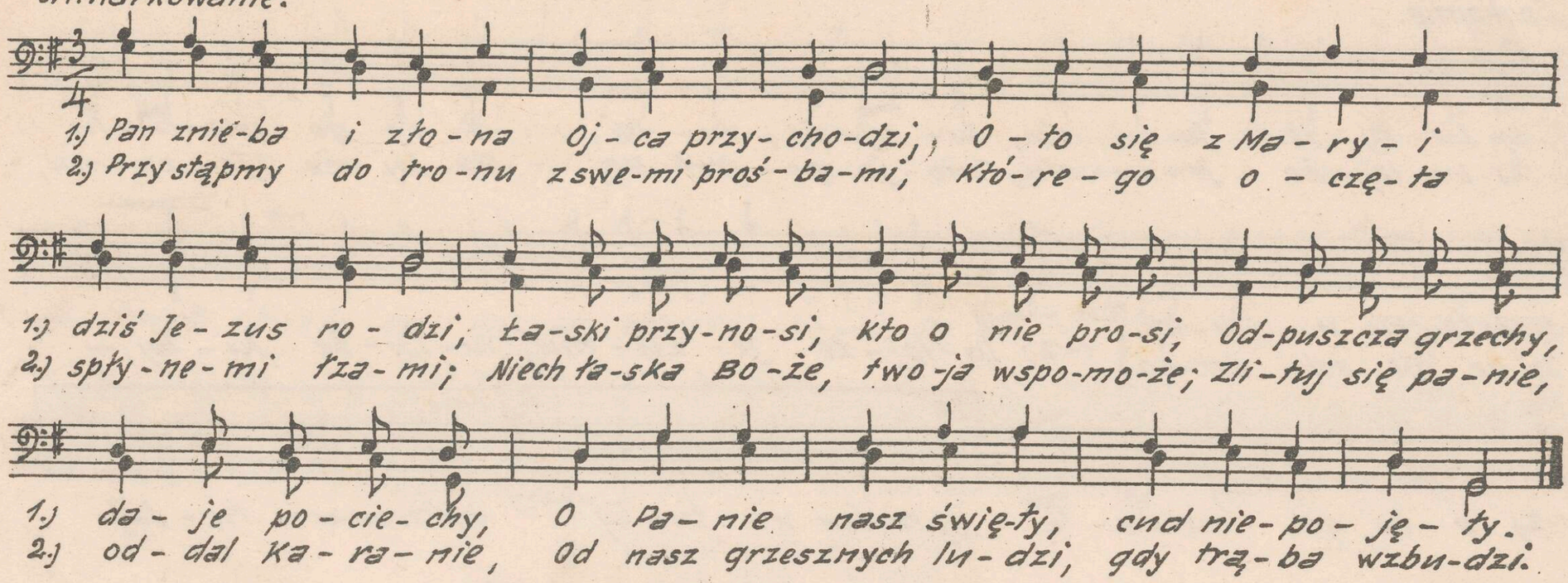
Koniec.

2. O Ho- san-na, O Ho- san-na, O — Ho — san — na.

*) uwaga dla dyrygenta: W partyturze brak kasowników w basie przy nucie ges w siódmym i ósmym takcie. Ma być g.
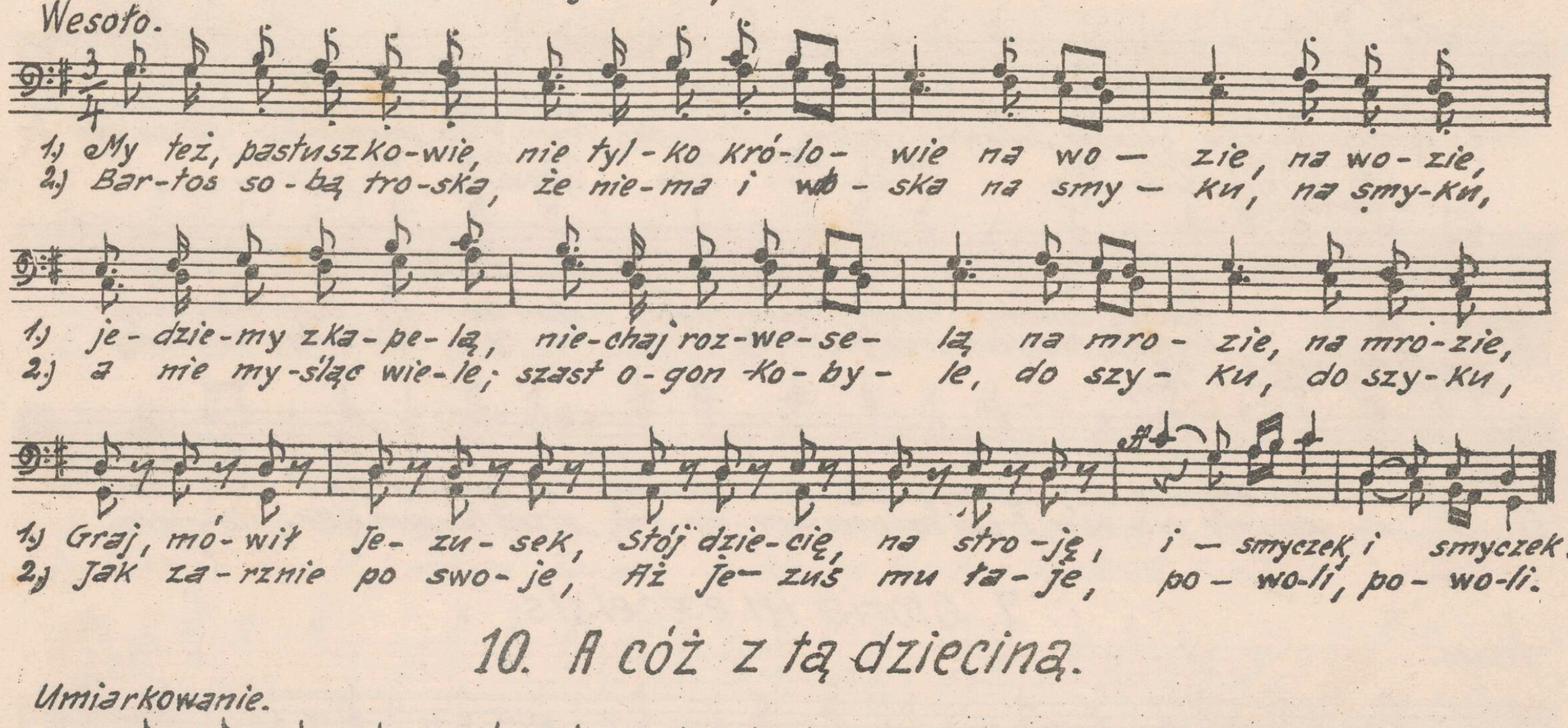
8. Pan z nieba i z łona.

Umiarkowanie.

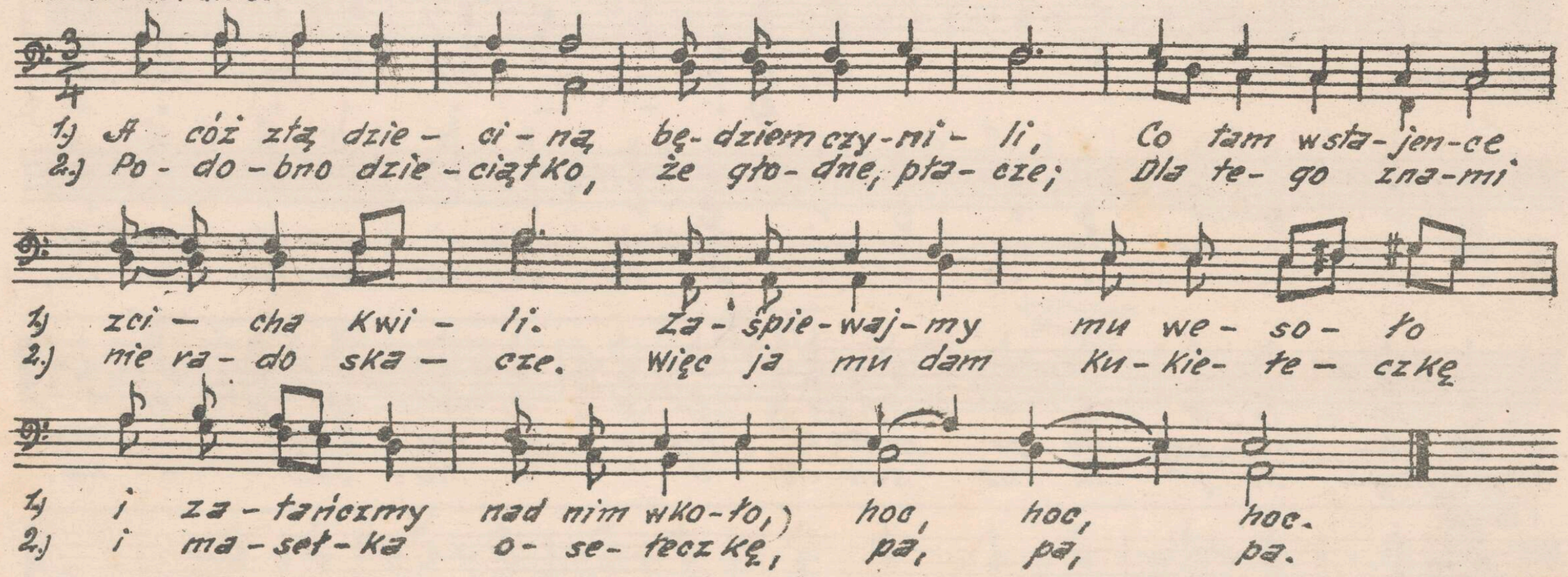
9. My też pastuszkowie.

Wesoło.

10. A cóż z tą dziecina.

Umiarkowanie.

Copj. F. R. Poznań, 1. XI. 1927.